

યુક્લિડની ભૂમિતીના

મનોયત્નનો ટૂંકાસો

સ્કંધ ૧.

રચનાર

પિતાંબરદાસ ત્રિલુવનદાસ મહેતા.

(સઘળા હક ગ્રંથ કર્તાએ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.)

આવૃત્તિ ત્રીજી.

અમદાવાદ.

આ ડીઆમી અમરતલાલના મહાદેવમાં હિતરજી
પ્રેસમાં, પટેલ નેશનલ પ્રિન્ટિંગ એન્ડ પબ્લિશિંગ કંપનીમાં.

સને ૧૮૭૯ સંવત ૧૯૩૫

મુલ સવા રૂપિયા,

SOLUTION OF EXERCISES

Euclid's Geometry,

PART I.

BY

PITAMBERDAS TRIBHOWANDAS MEHETA.

(All right Reserved.)

THIRD EDITION.

Ahmedabad :

Printed at the "HITECHHU PRESS" in Khadia,
by JAYSING MOOLJI PATEL,

1879

DEDICATED BY PERMISSION

TO

9377
J. B. PEILE Esquire, M. A. C. S.

Late Director of Public Instruction and
Municipal Commissioner
Bombay Presidency.

IN TOKEN

OF HIS great desire in promoting the Gujarati
Literature while in the Educational Depart-
ment and unalloyed impartiality in discharg-
ing *his duties*.

By His most obedient
and humble servant,
THE AUTHOR.

પ્રસ્તાવના.

હાલ ગુજરાતી ભાષામાં મેહેરવાન ગ્રહામ સહિત કૃત બ્રહ્મ-
તિના બાર સ્કંધના ત્રણ ભાગમાં પ્રસ્તકો છે, પહેલામાં પહેલો
સ્કંધ, બીજામાં બેથો છ સુધી તથા ત્રીજામાં અગીઆરમા અને
બારમા છે. અને વિદ્યાર્થીને એ ધણાંજ ઉપયોગી છે, પણ તેમાં
મ નોયત્નો નહી હોવાથી એક માટી જોઈ છે, એવું ગુજરાત ટ્રેનિંગ
ગ્રામીણના મહારા સાત વર્ષના અનુભવ ઉપરથી મહારા મનમાં
આવ્યું હતું માટે બારે સ્કંધનાં મનોયત્ન બહાર પાડવાને ઉત્કં-
ઠા ઉત્પન્ન થઈ હતી; કારણ કે વિદ્યાર્થીઓને વર્ષના નિયમિત
વખતમાં તેઓને નિયમિત પાઠ કરવા પડે છે, તેમાં ગુજરાતી
ભાષામાં તે નહોવાથી વારંવાર તેની નોટ લખવી અને શિક્ષ-
કને લખાવવી, તેને માટે નિયમિત પાઠ તૈયાર કરવામાં ધણો
વખત શ્રેયકાણુ થવાથી કંટાળો ઉત્પન્ન થતો. આ માટી જોઈ પૂરી
પાડવાને ધણા કાળના વિચારને હાલમાં દૈવચોગે મળેલી કુરસ-
માં બની આવવાથી આ પહેલા સ્કંધનાં મનોયત્ન પોટસ,
કોલેન્સો, એમ્પર્સ, અને હટન એ પ્રસ્તકોમાંથી ઉપયોગી તારવી
કહાડી લખાઈ કાઢાં છે. અને તેમાં વિદ્યાર્થીઓને પોટસના પુ-
સ્તકના અનુક્રમ પ્રમાણે શિખવાને બની આવે માટે તે પ્રથમ
લખાઈ કાઢાં છે, તથા બીજા પ્રસ્તકોમાંના તેમાં નહી આવેલાં
તે પૂરવણીમાં મુક્યાં છે. બધાં મળી એકંદર આમાં બસે મ-
નોયત્ન લીધાં છે.

આ પુસ્તકનું રાંચલુ અગાઉ માશુ ઇન્સ્પેક્ટર મી. ડી. ખી. કંડીસને ખતાવતાં તે જોઈ તેમણે તેની બહુ જરૂર જણાવી મને તે જલદીથી બહાર પાડવા ફરમાવ્યું હતું. પરંતુ કામને લીધે રોકાણ થવાથી સમય ઉપર રાખ્યું પડ્યું. મહારા વિચાર પ્રમાણે આ પુસ્તક જેમ છઠા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી છે તેમજ મહેતાજીઓને પણ ઉપયોગી થઈ પડશે. આશા છે કે તેઓ તેનો ઉપયોગ કરી પોતાના જ્ઞાનમાં વધારો કરી તેનો લાભ વિદ્યાર્થીઓને આપશે.

આ પુસ્તક બહાર પાડવાને જોઈતી સંભાળ લેવામાં આવી છે તેમ છતાં પાછલા વખતમાં દુડીઆના આજ્ઞરથી કાંઈ સરત ચુક થઈ હોય તો સજન વાંચનાર દર ગુજર કરશે એવી આશા છે.

ગુજરાતી ભાષામાં ગણિતનાં પુસ્તકોની ખાટ છે, અને તે અને તેમ પૂરી પાડવી એમ મહારા મનમાં બહુ કાળથી છે, પણ તે વખત અને તેની ઉઠાવણી ઉપર આધાર રાખે છે. ખની શકશે તો સમજના સ્કંધનાં મનોવત્તન મહારી તૈયાર કરેલી સ્મરણ આપડી પરથી જલદીથી સમય મળે બહાર પાડવાની ધારણા છે અને તે ઇશ્વર તર લાવે એમ માગું છું.

મહારા ગુજરાતી મિત્રોમાં ગણિત વિદ્યાનો યોગ વધે અને તેઓ તેનું સાચી રીતે જ્ઞાન મળવે, એટલે આવી જાતના મહારા પરિશ્રમનું મને ફળ મળ્યું એમ હું સમજું છું.

તા. ૨૦મી જુન સને ૧૯૭૨

બીજી આવૃત્તિ વિશે.

આ ગ્રંથની પહેલી આવૃત્તિની ૧૦૦૦ નકલો કહાડી હતી તે નામદાર સરકારને સ્કુલમાં ચલાવવા લાયક માલમ પડવાથી તેની ત્રણ વખત યર્જર૬૫ રાખી અને બાકીની પરચુણુ ખપી ગઈ. બાદ તેની માગણી જીનાગઢના નામદાર ખુદાવંત અલી ઝાં નવાખ સાહેબ બાહાદુર જી.સી.એસ.આઈ. તરફથી ૭૫ અને તેમના નામદાર શાહુજાદા બાહાદુર ખાનજી તરફથી ૫૦ તથા તેમના વજીર મેહરેખાન જમાદાર બાવદીન સાહેબ તરફથી ૨૫ મળી કુલ ૧૫૦ માગવામાં આવી. તેમજ ખાન અહમ્મદખાન તરફથી માગવામાં આવેથી આ આવૃત્તિની ૫૦૦ નકલો કહાડીછે. અરેબર દેશી રાજાઓ આ પ્રમાણે વિદ્ય સંબંધી યોગ્ય ગ્રંથોને આશરે આપતા જોઈ સપના સુસ સજ્જનોને સંતોષ પેંદ થયે.

સારાં પ્રસ્તકોનો જલદી હઠાવ યાયછે; અને તેથી તેના સારા લખનારાઓને હોશ વધેછે. આ એક તેનો દાખલો દેશના વિદ્વાનોને જણાઇ આવશે. આશા છે કે દેશમાં સારા લખનાર વધે અને તેમની જુજ જાણનાર જીનાગઢના નામદાર નવાખ સાહેબ જેવા રાજાઓની વૃદ્ધિ થાય એવી ઈશ્વર પ્રત્યે મહારી પ્રાર્થના છે.

ગણિતનાં પ્રસ્તકોનો આ પ્રમાણે હઠાવ જોઈ કોઈ પણ સુસ જનને સંતોષ થશે અને તેથી મહારો પરિશ્રમ કેટલીક રીતે સફળ થયો એમ હું માનું છું.

તા. ૬મી નવેમ્બર સને ૧૮૭૫

ત્રીજી આવૃત્તિ વિશે.

આ ગ્રંથની બે આવૃત્તિ થાને ૧૫૦૦ નકલો ખપી જ-
વાયા હાલ તેની આ ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પાડી છે. એમાં
પૃથ્થક વિગેરે તપાસવામાં ત્રીજી આવૃત્તિમાં થએલી દ્વિતીય
થા જે જૂઠા રહેલી હતી તે સુધારવામાં આવી છે. આશા છે
કે ધનાઢ્ય વિદ્વાનો તેને આશરે આપશે, અને વિદ્યાર્થીઓ
તેનો ઉપયોગ કરી આ ઉપયોગી વિદ્યાનું જ્ઞાન સંપાદન ક-
રશે, જેથી મને માહારા પરિશ્રમ સફળ થએલા સંતોષ
મળશે.

તા. ૧૬ મી નવેમ્બર સને ૧૯૭૯

ગ્રંથ કર્તા.

મનોયત્નનો ચુલાસો.

યુક્લિડની ભુમિતિ

સ્કંધ ૧.

મનોયત્ન ૧૯. કૃત્ય—એક આપેલી (અથવા) સીધી લીટીના સરખા ત્રણ ભાગ કરવાનું. (આકૃતિ ૧લી જો).

સાધન—અવલીટી ઉપર (પે. ૧) અથવા સમપાશુ ત્રિકોણ કર. અને (પે. ૬) અથવા તથા બે અથવા ખૂણાને દૂભાગીને વહેંચ તથા અડધા લીટીમાં દોર; કે બિંદુથી (પે. ૩૧.) અથવા તથા બે ને ડલ તથા હમ સમાંતર લીટીમાં દોર. તેમાં અથવા લીટીને લ તથા 'મ' બિંદુએ મળવાથી અલ, લમ તથા મવ એ ત્રણ અથવા લીટીના સરખા ભાગ થશે.

સિદ્ધતા—કેમ કે \angle લઅડ + \angle અડલ = \angle ડલમ (પે. ૩૨) \angle ડઅક = \angle અડલ (પે. ૨૬.) અને \angle ડઅક = \angle ડઅલ કે કારણ કે દૂભાગ છે. માટે \angle લઅડ = \angle અડલ છે. માટે $૨\angle$ અડ = \angle ડલમ = \angle અઅક છે. અને તેજ પ્રમાણે \angle અઅક = \angle અલમ. તે જ્યારે Δ અકબના બે ખૂણા અનુક્રમે Δ ડલમના બે ખૂણાની બરાબર છે તે ત્રીજો \angle ક = \angle લડમ છે. (પે. ૩૨ અનુ.) અથવા Δ ના ત્રણ ખૂણા બરાબર છે તે ડલમ Δ ના ત્રણ ત્રણ ખૂણા બરાબર માટે તે સમપાશુ છે. (પે. ૬) અને

અલ = ડલ તથા વમ = ડમ છે. તેથી અલ = લમ = મવ છે. એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન રજ્જુ પ્રમેય—એક (અક્કડ) સમાંતર બાજુ એ-
બાજુની સામસામેની (અક તથા ડવ) બાજુઓને દુભાગીને
(ફે તથા ફે) દુભાગ બિંદુઓથી તેઓના સામેના ખૂણા સાંધ્ય
તા સાંધનારી (અઈ તથા વફ) લીટીઓથી, સમાંતર બાજુ એ-
બાજુની (કડ) ધણી લીટીના સરખા ત્રિભાગ થયે. (આકૃતિ ૨૭)
હવે કડ ને સમાંતર ફન દોર. (પે. ૩૧) અફન તથા ક-

ફગ ત્રિધોણમાં અફ = કફ (આ. ૨૨ના) છે. \angle અફન = \angle ગક-
ફ છે. (પે. ૨૯) તેજ પ્રમાણે \angle નઅક = \angle ગકફ છે. માટે
કગ = ફન છે (પે. ૨૯). વળી અઈ તથા વફ સમાંતર છે
• એને ફન તથા ગમ સમાંતર છે. તેથી ફન = ગમ (પે. ૩૪)
માટે કગ = ગમ. હવે \angle ગકફ = \angle મડઈ છે. (પે. ૨૯) ને તે-
મજ \angle કગફ = \angle નમગ છે. એને \angle નમગ = \angle ડમઈ છે. (પે.
૧૫) માટે \angle ડમઈ = \angle કગફ ને ડઈ = કફ માટે (પે. ૨૯)
ડમ = કગ ને કગ = ગમ (ઉપ. ૩) તો ડમ = ગમ = કગ
(પ્રત્ય. ૧) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન રજ્જુ કૃત્ય—બે (અવ તથા અક) સમાંતર નહી
એવી સીધી લીટીઓની વચ્ચે આપેલા (ડ) બિંદુથી એ બે
લીટીઓને અડતા સુધી એવી લીટી દોરવી કે તે આપેલા બિં
દુ આગળ દૂભાગય. (આકૃતિ ૩૭).

સાધન—ડ બિંદુથી અક ને સમાંતર ડલ દોર (પે. ૩૧) ને

અબ ને સમાતર ઢસ દોર; અસ = સન રાખ. નડ સાંધ. નડ ને મ સુધી વધાર. તો દોરવાની લીટી નમ છે.

સિધ્ધતા—૬મ કે સડન તથા ઢમલ Δ માં (પે. ૨૯) \angle સ-નડ = \angle મડલ છે. ને તેજ પ્રમાણે \angle સડન = \angle લમડ છે. અ-સ = લડ છે. (પે. ૩૪) ને અસ = સન રાખેલી છે. માટે સન = લડ તો (પે. ૨૯) નડ = ઢમ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૪ થું. કૃત્ય—કોષપણ (અબ) લીટીની બહાર એકજ તરફ (ક તથા ઢ) બિંદુઓ આપેલાં છે. તો આપેલી લીટીમાં એવું એક બિંદુ થોડી કહાડવું કે તે બિંદુથી આપેલાં બે બિંદુઓને સાંધનારી લીટીઓનો આપેલી લીટી સાથે બરાબર ખૂણા કરે, ને તે બિંદુથી બિંદુઓને સાંધનારી લીટીઓનો સરવાળો આપેલી લીટીના બીજા કોષપણ બિંદુથી આપેલાં બે બિંદુઓને સાંધનારી લીટીઓના સરવાળા કરતાં નાનો થાય (આકૃતિ ૪ થી)

સાધન—ક બિંદુથી અબ બાજુ ઉપર ક અ લંબ દોર; (પે. ૧૨) ને ક અ ને વધાર. ને અક = અફ રાખ તો ફ તથા ઢ બિંદુને સાંધનારી લીટી અવ ને ફ બિંદુ એ છે દશે એટલે તે સાધવાનું ફ બિંદુ થશે. ફ તથા ક સાંધ.

સિધ્ધતા— Δ અકફ તથા Δ અફફ માં અક = અફ છે. અફ સાધારણ છે, \angle કઅફ = \angle ફઅફ કારખૂણા છે માટે \angle અફ-ક = \angle અફફ (પે. ૪) ને \angle અફફ = \angle ઢફન છે, (પે. ૧૫) માટે \angle ઢફન = \angle અફક.

હવે ન તથા ફ બિંદુ સાંધી લીધાં તો અકન તથા અકન
 Δ માં ફન = કન (પે. ૪) ને કડ+કડ = કડ, તે કડ ન +
 કમ કરતાં કડ નાની છે. (પે. ૨૦) ને ફન = કન છે માટે
 કન+કન પૂણ્ણ કડ કરતાં માટી. માટે કન+કન તે કડ+કડ
 કરતાં માટી એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૫ મું. કૃત્ય—કોઈપણ અવક ત્રિકોણનો (મન)પા
 ચો આપ્યો છે ને તેની સામનો(લ) ખૂણા આપેસા છે. અને
 પાકીની એ ખાણુનો સરવાળો(અડ)આપેસા છે. તે ઉપરથી
 તે ત્રિકોણ કરવાનું.

(નિયમની સિદ્ધતા.)

અવક Δ ની અક ખાણુને વક = કડ કર (પે. ૩)કડ સાંધ.
 માટે \angle કવડ = \angle વડક (પે. ૫) અને \angle વડક + \angle કવડ = \angle અક
 વ છે. (પે. ૩૨) માટે \angle અકવ ના અર્ધની ખરોખર \angle વડક
 થયો. ત્યારે અવક Δ માં અવ પાયા સામનો ને \angle અકવ ના
 અર્ધની ખરોખર (અક + વક =) વડના ક છેડાથી ખૂણા ક-
 રતાડી કડ લીટી દોરવાથી તે અવ પાયાને ઓડકે છે. (આ ઉ
 પરથી નીચેનો નિયમ નિકળે છે.)

નિયમ—કોઈપણ ત્રિકોણની એ ખાણુના સરવાળા નેટલી
 લીટીના છેડાથી તે ત્રિકોણના માથાના ખુણાના અર્ધ નેટસે ખૂ
 ણો કરીએ તો તે ખૂણો કરનારી લીટી પાયાને અડીને જાય
 છે. (આકૃતિ ૫મી)

સાધન— \angle લને (પે. ૯) દુભાગ અને (પે. ૩૨) \angle દલગ -

હ બિંદુ આગળ \angle અડવ રાખીને હવ લીટી દોર. અને અ
મંથ બિંદુથી મન ત્રિજ્યાએ ગોળ કર્યો તો તે વ બિંદુએ
હવને મળશે. ને વડ સાથે \angle અડવ = \angle હવક રાખ. (પે ૨૩)
તો ક બિંદુએ અડને વક મળશે એટલે કરવાનો વઅક \angle થશે.

સિદ્ધતા—વક = કડ (પે. ૬) ને \angle કડવ + \angle કવડ = \angle અકવ
(પે. ૩૨) છે તેથી કરવાનો અવક Δ છે. કેમ કે \angle હધા \angle અ
કવ બમણો છે. માટે તે આપેલા \angle લ = \angle અકવ થયો. તથા
અડ = અક + વકને મન = અવ પાચો છે એ સિદ્ધ.

મનોયતન ૬ કુંકલ—કોષપણ એક (અવક) ત્રિકોણની એક
(અવ) બાજુમાં આપેલા (હ) બિંદુથી એવી લીટી દોરવી
તે લીટીથી ત્રિકોણના બે સરખા ભાગ થાય.

સાધન—અક બાજુને ૩ આગળ દુભાગ. (પે. ૧૦)
ઈડ, સાંધ. ઈડ ને સમાંતર વ બિંદુથી વફ દોર. (પે. ૩૧)
વઈ તથા હફ સાંધ. એટલે દોરવાની લીટી હફ થશે.

સિદ્ધતા—અવઈ Δ = વકઈ Δ છે (પે. ૩૮) અને વડઈ Δ = ફ.
હઈ Δ (પે. ૩૭) એ બંનેમાંથી ફનઈ Δ બાદ કરીએ તો વડન
 Δ = ફઈન Δ - હવે અવઈ Δ - વડન Δ + ફઈન Δ = અકહ Δ =
વકઈ Δ - ફનઈ Δ + વડન Δ = વડફક ચોખ્ખુ થયો. એટલે અવ
ક Δ ના બે બરાબર ભાગ થયા એ સિદ્ધ.

મનોયતન ૭ મેથેય—એક (અવકડ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ
ની બહાર આપેલા (ઈ) બિંદુથી તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ ક-
રનારી બાજુઓના (અકતથા કંઈના) છેડા સાંધનારી લીટી-

એવા યએલા (અકઈ તથા કડઈ) ત્રિકોણનો સરવાળો તે સમાંતર આજી ચોખ્ખાણી કર્યું લીટીના (ક) તથા (ચ) છેડા આપેલા (ઈ) બિંદુ સાથે સાંધવાથી યએલા (ચકઈ) ત્રિકોણની બરાબર છે. પણ જો બિંદુ માંડે ગાપ્યું હશે તો તે બે ત્રિકોણની આદખાત્રી બરાબર છે.

અક ને સમાંતર રૂ બિંદુથી (પે ૩૧) રૂફ લીટી દોર. કડ લીટીના ગ છેદન બિંદુથી ગમ તથા ગચ સાંધ તો અકઈ Δ = અકગ Δ (પે. ૩૭) તેમજ કગ પાયા ઉપરના કગચ Δ = કગઅ Δ માટે અકઈ Δ = કગચ Δ . વળી ડચ પાયા ઉપરના ડચઈ Δ = ડચગ Δ (પે. ૩૭) એ બેમાંથી Δ ડહચ આદ કરીએ તો આત્રી ગહચ Δ = ડહઈ Δ . માટે અકઈ Δ + ડહઈ Δ = કગચ Δ + ગહચ Δ એટલે કહચ Δ = અકઈ Δ + ડહઈ Δ એ બરાબરમાં કહઈ Δ મળે તો કચઈ Δ = અકઈ Δ + ડહઈ Δ કહઈ Δ છે; પણ કહઈ Δ + ડહઈ Δ = કઈડ Δ માટે અકઈ Δ + કઈડ Δ = કઈચ Δ એ સિધ્ધ, (જો રૂ બિંદુ માંડી હશે તો પણ એજ પ્રમાણે વિચારથી થશે.)

મનોમત્તન ટમું કૃત્ય—(અવ) પાયા ઉપર એક સમર્ધિ આજી ત્રિકોણ એવી રીતે કરવો કે જોની દરેક આજી પાયા કરતાં બમણી થાય. (પહેલા સ્કંધની પ્રથમની ત્રણ પ્રતિસા લાગુ પાડવા સિવાય કરવો.)

સાધન—અ તથા ચ મધ્ય બિંદુ ધારી અવ ત્રિકોણાએ અઈ, ચઈ ગાળ કર, અવ ને રૂ તથા ડ બિંદુ સુધી વધાર. અ મધ્ય બિંદુ

ધારીને એક ત્રીજ્યાએ ડનગ ગોળ કર, ને વ મધ્ય બિંદુ ધારીને વડ ત્રીજ્યાએ વનલ ગોળ કર. ને છેલ્લા બિંદુ ને અ તથા વ સાંધ. એટલે કરવાનો સમદ્વિ ખાજી ત્રિદાણુ અવન થશે.

સિદ્ધતા.—કેમકે ૨ અવ = વડ છે. ને વડ = વન છે. માટે ૨ અવ = વન વળી અડ = ૨અવ ને અડ = અન છે. માટે અન = ૨અવ માટે અવને Δ માં અન = વન = ૨અવ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૯ પ્રમેય.—પહેલા સંક્રંધની પાંચમી પ્રતિસાની આકૃતિમાં (ફક) અને (વગ) ને (હ) બિંદુ આગળ છેદાય છે, ત્યાંથી દોરેલી (અહ) લીટી (વઅક) ખૂણાને દૂભાગશે.

\angle હવક = \angle હકવ છે. માટે વહ = વક (પે. ૬) ને વઅહ તથા કહઅ Δ માં અહ ખાજી સાધારણ છે. વઅ = કઅ છે. (ઉપ પ્ર.) માટે \angle વઅહ = \angle કઅહ (પે. ૮) એ સિદ્ધ. . .

મનોયત્ન ૧૦ પ્રમેય.—પહેલા સંક્રંધની પાંચમી પ્રતિસાની આકૃતિમાં (ફવગ) ખૂણા (અવક) ખૂણાની બરાબર હોય અને (વગ) તથા (ફક) એક ખીજીને હ આગળ છેદે તો (વહફ) ખૂણા (વઅક) ખૂણા કરતાં ખમણો થશે.

કેમકે \angle અ + \angle અવક = \angle વકગ (પે. ૩૨). ને \angle વકગ = \angle કવફ એટલે \angle કવફ = \angle અ + \angle અવક અને \angle અવક = \angle ફવહ આપેલા છે તો તે પહેલામાંથી અનુક્રમે બાદ કર્યા તો \angle અ = \angle કવહ રહ્યો. \angle વકહ + \angle હવકે = \angle વહફ છે. (પે. ૩૨). માટે ૨ \angle હવક = \angle વહફ પણ \angle કવહ = \angle અ છે માટે \angle અ = \angle વહફ એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૧૧ મું પ્રમેય.—એક (અવક) સમદ્વિ ખાણુ ત્રિકોણના માયાના ખૂણાને દૂભાગનારી (અઢ) લીટી પાયાને દૂભાગે છે ને પાયા ઉપર લંબ છે.

અવ = અક, \angle વઅઢ = \angle ડઅક અને અઢ લીટી અવઢ તથા અઢક \triangle માં સાધારણ છે. \therefore વઢ = ડક અને \angle અઢવ = \angle અઢક \therefore ડ આગળના ખૂણા કાટખૂણા (આ. ૧૦)એ સિધ્.

મનોયલ ૧૨ મું પ્રમેય.—એક (અવક) સમદ્વિ ખાણુ ત્રિકોણના પાયાના દરેક (વ તથા ક) છેડાયા તેની સામગ્રી ખાણુ ઉપર (વડ તથા કઢ) લંબ હોયો તો તે દરેક લંબ અને પાયા એએયાથી થએલો દરેક ખૂણો ત્રિકોણના માયાના (અ) ખૂણાથી અરધો છે.

\therefore \angle અ દૂભાગનારી લીટી પાયાના કોણક બિંદુને મળતા સુધી વધાર (પે. ૯) તો ફઅ લીટી પાયા ઉપર લંબ છે. (મ. ૧૧) હવે અકક તથા ડવક \triangle ના \angle અકક = \angle ડવક અને \angle અકક = \angle વઢક કાટખૂણા છે, તો બાકીનો \angle ફઅક = \angle વકઢ (પે. ૩૨ મી આનુ.) પણ \angle ફઅક = $\frac{1}{2}\angle$ વઅક છે. માટે \angle ઢકવ = $\frac{1}{2}\angle$ વઅક તેજ પ્રમાણે \angle કઢઈ = $\frac{1}{2}\angle$ વઅકએ સિધ્.

મનોયલ ૧૩ મું પ્રમેય.—એક (અવક) ત્રિકોણના માયાના ખૂણાને દૂભાગનારી (અઢ) લીટી બે પાયાને દૂભાગે, તો તે સમદ્વિ ખાણુ ત્રિકોણ થયે.

અઢ ને વધાર અને અઢ = ડઈ રાખ. (પે. ૩) રૂક સાધ. અવઢ તથા કઢઈ \triangle માં વઢ = ડક, અઢ = ડઈ (આ. ૧૫) એ

ને \angle અઢવ = \angle કઢઈ (પે. ૧૫).^૧ અવ = કઈ અને \angle વઅઢ
= \angle કઈઢ (પે. ૧) પણ \angle વઅઢ = \angle કઅઢ છે.^૨ \angle કઅઈ =
 \angle કઈઅ.^૩ અક = કઈ (પે. ૧).^૪ અવ = અક એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪મું કૃત્ય—અંક આપેલી (અવ) સીધી લીટી-
માં અંક બિંદુ શીધી કાઢવું કે તેની બેઉ બાજુએ આપેલાં (ક)
તથા (ઢ) બિંદુથી તે બિંદુ સુધી દોરેલી લીટીઓમાંથી યાંચેસો
ખૂણો તે આપેલી લીટીમાં દૂરમાગવ.

સાધન—કમિંદુયા (પે. ૧૨) કઈ લંબોદર તેને વધા-
યુંને કઈ = ફા રાખ (પે. ૩) ઢક સાધ એ સાધનારી ફઢ
લીટી, અવ ને ગ બિંદુએ મળે ત્યાં સુધી વધાર, ગક સાંધ.
તો માગેલું બિંદુ ગ થયે.

સિદ્ધતા—સાધન ઉપરથી કઈગ Δ = ફઈગ Δ અંક ૩૫ (પે. ૪)
માટે \angle ફઈગ = \angle કઈગ માટે માગેલું ગ બિંદુ છે એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫મું પ્રમેય—પહેલા સ્કંધની પાંચમી પ્રતિતા
ની આકૃતિમાં ધારો કે (અવ) અને (અક)ના વધારામાંના (ફ)
અને (ગ) બે બિંદુથી (ફઈ અને ગસ) બે લંબોદરો તો (ફક
અને ગવ) ની બરાબર અનુક્રમે રાખ્યા. વળી (વઈ અને ક-
સ)ને વધારવાથી તેઓને (ન) બિંદુ એ મળે છે. તો સિધ્ધ કર
કે (વઈ અને કસ) (વન) તથા (કન) બરાબર છે.

કેમકે વઈ તથા ગકસ Δ માં ફઈ = ગસ, ફવ = ગક તથા \angle વ
ફઈ = \angle કગસ (આ. ૨૨.) વઈ = કસ તથા \angle ફવઈ = \angle ગકસ
(પ્ર. ૪) પણ ફવક = \angle ગકવ (પે. ૫).^૧ \angle નકવ = \angle નવક.^૨

કન = ચન (પે. ૬) એ સિધ્ધ.

• મનોયત્ન ૧૬મું પ્રમેય.—એક (અવ) સીધી લીટીના કોષ (ક) ખિંદ્યા તેની બેઠ જાણુ તરફ આપેલા (ગ તથા ડ) ખિંદુ સુધી દોરેલી લીટીઓ બરાબર થાય છે. અને તે દોરેલી લીટીઓ તથા આપેલી લીટીયા થએલા ખૂણા બરાબર છે. તે આપેલાં બે (ગ તથા ડ) ખિંદુને સાંધનારી આપેલી લીટી પર લંબ છે.

કગમ તથા કઢમ Δ માં કગ = કઢ, \angle ગકમ = \angle ઢકમ અને કમ સાધારણ. \angle કમગ = \angle કમઢ (પે. ૪) માટે તે દરેક કાટ ખુણો છે. (વ્યા. ૧૦). અવ ઉપર ગઢ લંબ છે એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૭મું પ્રમેય.—એક (અવક) સમદ્વિ જાણુ ત્રિકોણમાં માથાના (અ) ખૂણા તરફ તેની એક (વઅ) જાણુને તેના જોડેલી (ડ સુધી) વધારી અને તે (ડક) ખિંદુ સાંધ્યા તો (વકઢ) ખૂણો કાટખૂણો થશે.

અવ = અક = અઢ છે. તેથી \angle ડ = \angle અકઢ ને \angle વ = \angle અકવ (પે. ૫). \angle વકઢ = \angle અવક + અઢક. \angle વકઢ કાટખુણો છે (પે. ૩૨ ના ૨જા અનુ.) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૮મું પ્રમેય.—એક (અવક) સમદ્વિ જાણુ ત્રિકોણના (વક) પાયા ઉપર તેના કોષ (ક) ખિંદ્યા દોરેલા લંબ એક (વઅ) જાણુ ને (ડ આગળ) છેદે; અને તે લંબને તથા જાણુ (કઅને) જાણુ વધારવાથી તેઓ (ઈ) ખિંદુએ મળે, તો તેથી થયેલો (અઢક) ત્રિકોણ સમદ્વિ જાણુ થશે.

હવે તથા કફઈ Δ માં \angle હવફ = \angle ફકઈ (પે.૫) ને ફ પાસેના કાટખૂણા છે માટે \angle હવફ = \angle કઈફ (પે.૩૨) વળી \angle વહફ = \angle અહઈ (પે.૧૫) $\therefore \angle$ અઈહ = \angle અહઈતા અઈ = અહ (પે.

૧) માટે (૨૫ વ્યા.) અહઈ સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણ છે. એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૯ ઝું પ્રમેય—પહેલા સંધની પહેલી પ્રતિતાની આકૃતિમાં અવ) બાજુને બંને તરફ પરિધને (હ) તથા ફ બિંદુએ મળતા સુધી વધારી, અને (ક) બિંદુથી (કહ) અને (કઈ) સાંધ્યાં તો કઈહ ત્રિકોણ સમદ્વિ બાજુ થશે, અને તેના પાયા તરફનો દરેક ખૂણો માથાના ખૂણાનો એક ચતુર્થાંશ થશે.

હઅ = અક = અવ = વક = વઈ $\therefore \angle$ હ = \angle હકઅને \angle ઈ = વકઈ (પે.૫) \angle હ + \angle હકઅ = \angle કઅવ (પે.૩૨) $\therefore ૨\angle$ હ = \angle કઅવતેજ પ્રમાણિકવઈ Δ માં \angle ઈ = \angle કવઅ, પણ \angle કવઅ = \angle કઅવ છે. તો તેઓનાં અર્ધ \angle હ = \angle ઈ માટે કહઈ Δ સમદ્વિ બાજુ છે. (પે.૧) $૨\angle$ હ = \angle કઅવ = \angle અકવ અને \angle હ = \angle હકઅ = \angle વઈફ = \angle વકઈ છે માટે $૪\angle$ હ = \angle હકઈ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૦ કૃત્ય—(અક તથા વહ) બે સિધી લીટીઓ (ગ બિંદુ આગળ) પરસ્પર છેદાય છે. તો તે ઉપર આપેલા (ઈ) બિંદુથી એવી સીધી લીટી દોરવી કે આપેલી લીટીઓ સાથે ખરેખર ખૂણા કરે.

સંધન— \angle અર્ગવ ને દૂભાગ (પે.૯) ગફ સાથે ફ બિંદુથી ફમ સમાતર દોર. (પે. ૩૧) એટલે તે દોરવાની લીટી થશે.

સિદ્ધતા— \angle કગમ = /કગવ(આ. ૨૨.) અને /કગન = \angle ગનમ તથા \angle કગમ = \angle ગમન (પે. ૨૯) $\therefore \angle$ ગનમ = \angle ગમન માટે દોરવાની રૂમ થઈ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૧ મું કૃત્ય—(અવ તથા અક) બે સમાંતર નહીં (વધારવાયાં અ આગળ મળે) એવી સીધી લીટીઓ તથા એક (હ) બિંદુ અપેક્ષિત. તે બિંદુથી આપેલી એક(અવ) લીટી સુધી એવી હરે લીટી દોરવી કે તે બીજી અકલીનીયા દૂભાય.

સાધન—અ તથા હ બિંદુ સાંધ હ બિંદુથી અવ ને સમાંતર હન દોર. (પે. ૩૧) તે અકને ન આગળ મળશે. અને ન બિંદુથી અહ ને સમાંતર નહ દોર. (પે. ૩૧) અને હરે સાંધ તો દોરવાની લીટી હરે છે.

સિદ્ધતા.—કેમકે \angle અગહ = \angle નગહ (પે. ૧૫) છે. ને \angle ગગહ = \angle ગનહ; (પે. ૨૯) અને અહ = નહ (પે. ૩૪) તો ગહ = ગહ (પે. ૨૯) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૨ મું કૃત્ય—(અવ તથા અક) બે સાંતર નહીં (વધારવાયાં અ આગળ મળે.) એવી સીધી લીટીઓની વચ્ચે આપેલી અંતવાન (હરે) સીધી લીટી એવી રીતે મુકવી કે તેની સાથે તે બે સીધી લીટીઓથી થએલા ખૂણા ખરેખર થાય.

સાધન—અવમાં મ બિંદુ સે અને કઅમાંથી અમ = અલ રાખ. (પે ૩) અને મલ સાંધીને તેને હરે = મવમાંથી એટલી વધી વધાર. અને વ બિંદુથી અવ ને સમાંતર વચ દોરે વબિંદુ

ધી મવ ને સમાંતર ચર દોર. (પે. ૩૧) તો દોરવાની લીટી ચર છે.

સિદ્ધતા— \angle અમલ = \angle અલમ (પે. ૫). અને \angle અમલ = \angle અરચ તથા \angle અલમ = \angle અચર (પે. ૨૯) માટે \angle અરચ = \angle અચર અને ચર = મવ છે (પે. ૩૪) અને મવ = ડઈ છે. (આ ૨૨.) માટે ડઈ = ચર એ સિદ્ધ.

મનોમત્ત ૨૩મું કૃત્ય—એક આપેલી (અવ) લીટીમાં એવું બિંદુ શોધી કાઢવું કે તેની એક જ તરફ બે આપેલાં (ક તથા ઈ) બિંદુ સરખે અંતરે યાય.

સાધન—ડઈ સાંધ અને તેને ન બિંદુ આગળ દૂબાગીને નક લંબદોર (પે. ૧૦-૧૧ પ્ર.) તે અવ ને ક આગળ મળશે તો શોધી કાઢવાનું બિંદુ ક છે.

સિદ્ધતા.—કેમકે ઈન = ડન છે, કન સાધારણ છે, એને \angle કનડ = \angle કનહ કાઢખુણે છે તો કહ = કઈ. (પે. ૪) એ સિદ્ધ.

મનોમત્ત ૨૩મું કૃત્ય—એક (કવ) સીધી લીટીમાં એવું બિંદુ શોધી કાઢવું કે બીજી (અક તથા અવ) સીધી લીટી આપી સરખે અંતરે યાય. અને તે ક્યારે અશક્ય હોય?

જો એ ત્રણે સીધી લીટીઓ સમાંતર અને પેહેલી તથા બીજીનું અંતર બીજીને ત્રીજીના અંતરની ખરોખર નહીં હોય તો એ કૃત્યનું સાધન અશક્ય છે.

સાધન—પપ શકે તો એ લીટીઓનો અંક Δ કર. (પે. ૧૦) \angle અદુબાગીને અહ લીટી દોર. (પે. ૯) અને હ બિંદુ ઢમ તથા ઢલ લંબદોર. (પે. ૧૨)

• સિદ્ધતા—અડલ તથા અડમ Δ માં \angle ડ અલ = \angle ડ અમ તથા \angle અલ ડ = \angle ડ મ અ; અડ સાધારણ છે. તો ડલ = ડમ (પે. ૨૬) માટે થોડો કાઢવાનું બિંદુ ડ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૫મું પ્રમેય—એક (અવક) સમદ્વિ બાજુત્રિકોણના પાયાના એક (ક) છેડાથી તેની સામે (વઅ) બાજુને અડતાં મુધી (વધારી પડે તો વધારીને) તે ત્રિકોણની એક બાજુ નીટી (કડ) લીધી દોરી તો પાંચો અને તે લીધેલા થએલા (કડકઈ) ખુણા પાયા તરફના કોણ પણ ખુણાથી ત્રમણો થશે.

$૨\angle$ અવક = $૨\angle$ અકવ = \angle ક અડ (પે. ૩૨) અને \angle ક અડ = \angle ક ડ અ (પે. ૫) માટે $૨\angle$ કવઅ = \angle અડક અને \angle ડકઈ = \angle વડક + \angle કવડ (પે. ૩૨) માટે $૩\angle$ કવઅ = \angle ડકઈ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૬મું પ્રમેય—એક (અવક) સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણના (વક) પાયામાં એક (ક) બિંદુ લીધું. અને અક્ષમાંથી કડ = કઈ રાખીને (કઈ) તેને વધારી તે બીજી (અવ) ને (ફ) બિંદુએ મળવાથી થએલા (અફ) ખૂણાની ત્રમણાઈ, જે કાટખૂણા વતા (અફઈ) ખૂણો, અથવા ચાર કાટખૂણા વતા તે (અફઈ) ખૂણાની બરાબર થશે.

હવે \angle અવક + \angle અફઈ = \angle ફ ડ ક (પે. ૩૨) = \angle ડ ફક (પે. ૫) = \angle અફ. (પે. ૧૫). \angle અફ = \angle અવક + \angle અફઈ માટે $૨\angle$ અફ = $૨\angle$ અવક + $૨\angle$ અફઈ. અનેમાં \angle અફ મળ્યો તો $૩\angle$ અફ = $૨\angle$ અવક + $૨\angle$ અફઈ + \angle અફ. ૫ થી $૨\angle$ અવક + \angle અફઈ + \angle અફ = ૨ કાટખૂણા (પે. ૩૨)

માટે $3 \angle અફફ = 2 કાટખુણા + \angle અફફ$ એ સિદ્ધ.

બીજો પ્રકાર— $3 \angle અફફ = 2 \times 2 કાટખુણા + \angle અફફ$ થશે.
 $\angle અફફ = \angle કડકઈ + \angle ઢકઈ$ (પે. ૩૨) માટે $3 \angle અફફ = 3 \angle કડકઈ + 3 \angle ઢકઈ$ અને $\angle અફફ = \angle અવફ$ (પે. ૫) $= \angle બડફ + \angle વફડ$ માટે $\angle ઢકઈ = \angle કડકઈ (= \angle બડફ (પે. ૧૫) + \angle અફફ$ અને માં ૨ $\angle ઢકઈ$ મળ્યા તો $3 \angle ઢકઈ = 2 \angle ઢકઈ + \angle કડકઈ + \angle અફફ$ અને માં ૩ $\angle કડકઈ$ મળ્યા તો $3 \angle ઢકઈ + 3 \angle કડકઈ = 4 \angle કડકઈ + 2 \angle ઢકઈ + \angle અફફ$. પણ $3 \angle ઢકઈ + 3 \angle કડકઈ = 3 \angle અફફ$ છે. માટે $3 \angle અફફ = 4 \angle કડકઈ + 2 \angle ઢકઈ + \angle અફફ$. અને $4 \angle કડકઈ + 2 \angle ઢકઈ = 4 કાટખુણા$ છે (પે. ૩૨) માટે $3 \angle અફફ = 4 કાટખુણા + \angle અફફ$ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૭ પ્રમેય.—એક અવક સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણ ના પાયાના કોણ/પણ (કો) બિંદુથી સામેની બાજુઓ ઉપર પાયા સાથે બરોબર ખૂણા કરે એવી (કમ તથા કલ) લીટીઓને સરવાળો, પાયાના એક (બ) છેડાથી તે ખૂણાઓની બરોબર પાયા સાથે ખૂણો કરે એવી (વસ) લીટી દોરીએ તેની બરોબર છે.

કમ ને વધાર અને અક ને સમાંતર વડે દોર. (પે. ૩૧) વ સં તથા મઈ સમાંતર છે (પે. ૨૮) માટે વસ = મઈ. (પે. ૩૪) અને કલ તથા કલઈ Δ માં $\angle વડલ = \angle વડઈ$, વડ બાજુ સાધારણ છે; $\angle કલઈ = \angle વકઅ$ (પે. ૨૯) ને $\angle વકઅ = \angle લવડ$ (પે. ૫) માટે $\angle કલઈ = \angle લવડ$ તો કલ = કલઈ (પે. ૨૬) માટે કલ + કમ = મઈ છે. અને મઈ = વસ છે. માટે કલ + કમ = વસ એ સિદ્ધ.

• મનોયત્ન ૨૮ મું પ્રમેય—એક (અવક) સમદ્વિ જાણુ ત્રિકોણની એક (અવ) જાણુને પાયા તરફ વધારી અને બીજી (અવ) જાણુના ડોઠપણુ (સ) બિંદુથી (સમ) એવી લીટી દોરેલી હોય કે પાયાથી (ડ બિંદુએ) દૂભાગાયતો માયાને ખૂણા અને એ (સમ) સીધી લીટી વચ્ચે જે (અમ તથા અસ) ખંડો થશે, તેઓનો સરવાળો ત્રિકોણની બે જાણુઓના સરવાળા બરાબર થશે.

સ તથા મ બિંદુથી પાયા ઉપર સડ તથા મગ બે લંબ દોર (પે. ૧૨) તો ગમડ તથા સડઈ Δ માં \angle મગડ = \angle સડઈ, \angle મડગ = \angle સડઈ તથા મડ = સડ માટે ગમ = સડ (પે ૨૧) અને ગમવ તથા સકઈ Δ માં \angle મગવ = \angle સઈક, મગ = સડ તથા \angle ગવમ = \angle અવક (પે. ૧૫) અને \angle અવક = \angle અકવ (પે. ૫) માટે \angle સકઈ = \angle ગવમ તો વમ = સક (૨૧) તો અવ + અસ + સક = અવ + અક = વમ + અવ + અસ = મક + અસ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૯ પ્રમેય.—એક (અવક) ત્રિકોણના પાયા તરફના ખૂણાઓને દૂભાગનારી (વમ તથા કસ) લીટીઓ બરાબર છે. તો સિદ્ધ કરો કે તે ત્રિકોણ સમદ્વિ જાણુ છે. અને દૂભાગનારી લીટીઓના મળવાથી થએલા (વનક) ખૂણો ત્રિકોણની ડોઠપણુ જાણુને વધારવાથી થએલા બહારના ખૂણાની બરાબર થશે.

જો \angle કવમ = \angle વકસ છે તો તે અંકવ Δ સમદ્વિ જાણુ છે. કારણ કે અરધ બરાબર માટે આખા પણ બરાબર છે (પે. ૧)

ને બરોબર તથા તો ધાર કેતેમાનો \angle કવમ થા \angle વકસ ના
નો છે. સકને સમાતર વ બિંદુથી વડ દોર. અને વઅ ને
સમાતર ક બિંદુથી કડ દોર. (પે. ૩૧) તો વડ = સક (પે.
૩૨) અને સક = વમ. માટે વમ = વડ તો \angle વમડ = \angle વડમ.
(પે. ૫). હવે વમક તથા વસક Δ માં વક સાધારણ, વમ =
કસ અને \angle કવમ કરતાં \angle વકસ નાનો છે તો વસ કરતા
કમ માટી (પે. ૨૫) અને વસ = ડક છે (પે. ૩૪) માટે ડક
કરતાં પણ કમ માટી તો \angle કમડ કરતાં \angle કડમ માટી.
એ બંને વિષયમાં \angle વડમ તથા \angle વમડ સમ મળવ્યા તો \angle
વમક કરતાં \angle વડક માટી. અને \angle વડક = \angle વસક (પે. ૩૮)
માટે \angle વમક થા \angle વસક પણ માટી. વનસ તથા કનમ Δ માં
 \angle વનસ = \angle કનમ (પે. ૧૫) ને \angle વસન થા \angle કમન માટી
છે માટે બાકીનો \angle સવન થા \angle મકન માટી રહેવો જોઈએ. (પે.
૩૨) ને જ્યારે Δ મકન = \angle સકવને તથા \angle સવન નાનો ત્યારે
 \angle મવક પણ નાનો ને આપણે એને માટે ગણ્યો છે. માટે એ
અશક્ય છે. એટલે એ ત્રિકોણ સમદ્વિ બાજુ છે. વળી \angle વનક =
 \angle વસન + \angle સવન (પે. ૩૨) ને \angle વસન = \angle લવડ (પે. ૨૯) છે.
ને \angle મવસ = \angle મવક = \angle સકવ. ને સકવ = \angle કવડ (પે. ૨૯) છે
માટે \angle સવન = \angle કવડ. \therefore \angle વનક = \angle કવલ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૦ પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણના પાયાના
છડાયા બાજુઓ ઉપર (કડ તથા વડ લંબો કરીએ તે બ-
રોબર હોય) (૨) સામગ્રી બાજુઓને દૂબાગનારી (વડ તથા કડ)

લીટીએ બરોબર હોય; (૩) બાજુઓની સાથે (અર્થ) તથા
અકડ) બરોબર ખૂણા કરે એવી (વર તથા કડ) લીટીએ
બરોબર હોય તો તે ત્રિકોણ સમદ્વિ બાજુ યથા.

પહેલો પ્રકાર—અર્થ તથા અકડ Δ માં \angle અર્થ = \angle અકડ
કાટખૂણા છે. વર = કડ (આ. ૨૨) માથાનો Δ બરોબર સાધારણ
છે. એવ = અક (પે. ૨૬) તો અર્થ Δ સમદ્વિ બાજુ છે.

બીજો પ્રકાર—કડ સાંધ અને કડ તથા ઇ (ખંડકાયા ઉ-
પર કાટ તથા ઇર લંબો દોર. (પે. ૧૨) કડક Δ = વરક Δ એ
દરેક અર્થક Δ નું અર્થ છે (પે. ૩૮). માટે કડ તથા વરક સમાં
તર (પે. ૩૯) ને કડ તથા ઇર લંબ સમાંતર છે. કડ = ઇર
(પે. ૩૪) વળી વર તથા કાટ Δ માં વર = કડ (ઉ. પ્ર.) ઇર
= કડ તથા વર = કાટ (પે. ૪૭ પ્ર. તા ૨૦૧ અનુ. પ્ર.) એ બંનેમાં
થા ફર સામાન્ય છે તે બાદ કરી તો વર = કાટ ૨ ફી. હવે વર
ક તથા કાટ Δ માં વર = કાટ તથા કડ = ઇર, \angle વરક = \angle ક-
રક તો વર = કાટ (પે. ૪) એવે એવોની બાજુમાં અર્થ = અક
છે માટે અર્થક Δ (આ. ૨૫) સમદ્વિ બાજુ છે એ સિદ્ધ.

પ્રકાર ત્રીજો—અર્થ તથા અકડ Δ માં અર્થ = કડ, \angle અર્થ =
 \angle અકડ (આ. ૨૨), \angle અ સામાન્ય છે. માટે અર્થ = અક તો અર્થ
ક Δ (આ. ૨૫) સમદ્વિ બાજુ છે એ સિદ્ધ.

મનોચલ ૩૧ પ્રમેય—એક (અર્થ) ત્રિકોણનો એક (અર્થ)
ખૂણો કાટખૂણા છે. ને બીજો (અર્થ) ખૂણો, ત્રિજા (અર્થ)
ખૂણાથી બનેલો છે. તો ત્રીજો ખૂણો સામેની (અર્થ) બાજુની બ

મણુઈ કરતાં મોટા ખૂણા સામેની (વક) જાણુ નાની થયે.

અવનં વધારીને તેના જોડવા વડે રાખ (પે. ૭) કડ સાધ. અવક તથા કવડ Δ માં અવ = વડ, વક સાધારણ, અને \angle અવક = \angle કવડ તો \angle અવક = \angle વકડ (પે. ૪) માટે $2\angle$ અવક = \angle અકડને $2\angle$ અવક = \angle વકડ તો \angle અવક = \angle અકડ તો અડ = કડ : (પે. ૧) ને અડ જાણુ અવધી જમણી છે માટે કડ પણ જમણી, અને વકડ Δ માં વક જાણુ વડ કરતાં નાની છે (પે. ૧૦) માટે તે ૨ અવ કરતાં નાની છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૨ મું પ્રમેય—કોણપણુ (અવક) ત્રિકોણનો એક (વ અક) ખૂણો જાણુ એ જુણાં જાણા સરવાળા જરાખરેડોય તો સૌથી મોટી (વક) જાણુ, તેની સામેના ખૂણાથી તેના મધ્ય બિંદુને સાધનારી (અડ) લીટીથી જમણી થયે.

વઅક ખૂણામાંથી \angle વઅક = \angle કઅડ રાખી અડ લીટી દોર (પે. ૨૩) એટલે જાણી \angle વઅડ = \angle અવઅ રહ્યો. તો અવ = અડ અને અડ = કડ (પે. ૬) તો વડ = કડ માટે વક જાણુ અડ બિંદુ આગળ દૂબગામ. અને તે અડ બિંદુ તથા વક સામેના વઅક ખૂણાને સાધનારી અડ લીટી કરતાં વક સૌથી મોટી જાણુ તે જમણી એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૩ મું પ્રમેય—કોણ (અવક) કાઠખૂણુ ત્રિકોણના (વઅક) કાઠખૂણાથી (વક) કર્ણ ઉપર (અક) લંબ અને જાણુ કર્ણને દૂબગનારી (અડ) લીટી દોરી તો તે એ લીટીએ વગેરે (અક) ખૂણો, ત્રિકોણના જાણીના (વઅક તથા અવ

• ક) ખૂણાઓની બાદબાકી બરાબર થશે.

$\angle અવક + \angle વઅફ =$ એક કાટખૂણો છે. અને $\angle અકવ + \angle અવક =$ એક કાટખૂણો છે. માટે $\angle વકઅ = \angle વઅફ$ પણ $\angle અવક = \angle અકવ$ છે. (મ. ૩૨) માટે $\angle ડવઅ = \angle ડઅવ$ તો $\angle વકઅ - \angle ડવઅ = \angle વઅફ - \angle ડઅવ = \angle ડઅફ$ એટલે અડ તથા અફ લીટીઓની વચ્ચેનો છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૪મું પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણના માથાના

(અ) ખૂણાને એક (અડ) લીટીયા દૂભાગીને તે લીટીપર બાકીના (વ અને ક) ખૂણાયા (વક અને કવ) લંબા દોર્યા; અને (વક) પાયાને (ગ બિંદુએ) દૂભાગ્યો તો તે દૂભાગ બિંદુ અને લંબાને છેડા સાંધનારી (ગઈ અને ગફ) લીટીઓ બરાબર થશે.

इग, कइ અને कग ने अनुक्रमे ल, म, અને ર સુધી વધાર, કગઈ તથા વગલ \triangle માં $\angle વગલ = \angle કગઈ$, $\angle લવગ = \angle ઇકગ$ અને $\angle વગ = \angle કગ$ માટે લગ = ગઈ (પે. ૨૬) અકમ \triangle માં $\angle મઅક$ ને દૂભાગનારી અઈ, કમ પાયા ઉપર લંબ છે માટે તે કમ ને દૂભાગે છે. $\therefore \angle વકમ = \angle વમઈ = \angle વમગ$ (પે. ૩૮) \therefore વમ તથા ગઈ સમાંતર (પે. ૩૬). ગફલ તથા ગઈર \triangle માં $\angle ગફલ = \angle ગરઈ$, $\angle લગફ = \angle રગઈ$ તથા લગ = ગઈ માટે લફ = રઈ (પે. ૨૬). હવે લફઈ તથા ફરઈ \triangle માં ફઈ સાધારણ છે, રઈ = લફ (ઉપ.) ને $\angle લફઈ = \angle ફઈર$ કાટખૂણો છે. તે $\angle લઈફ = \angle રફઈ$ (પે. ૪). \therefore ગફ = ગઈ (પે. ૬) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૫મું પ્રમેય.—કોઈપણ (અવક) ત્રિકોણના માયાના (વઅક) ખૂણાને દૂભાગનારી (અડ) અને તે (વઅક) ખૂણાથી (વક) પાયા ઉપર (અફ) લંબ લીટી દોરીએ તેઓની વચ્ચેનો (ડઅફ) ખૂણો ત્રિકોણના પાયા તરફના (વ) તથા (ક) ખૂણાની બાદબાકીના અર્ધની બરાબર થશે.

$\angle અવક + \frac{1}{2} \angle વઅક + \angle ડઅફ = 1 કાટખૂણો.$ ને $\angle વકઅ + \frac{1}{2} \angle વઅક - \angle ડઅફ = 1 કાટખૂણો.$ તે $\angle વકઅ + \frac{1}{2} \angle વઅક - \angle ડઅફ = \angle અવક + \frac{1}{2} \angle વઅક + \angle ડઅફ.$ ∴ $\angle વકઅ - \angle અવક = 2 \angle ડઅફ.$ ∴ $\angle ડઅફ = \frac{1}{2} (\angle વ - \angle અ)$ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૬ મું પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણના પાયા તરફના એક (અવક) ખૂણાથી બીજા (અવક) ખમણી હોય અને તે ખમણી ખુણો જે પ્રમાણે પોહોળો અથવા સાંકડો. ખૂણો હોય તે પ્રમાણે નાહાના ખૂણા સામેની બાજુ (માથા ના ખૂણાથી પાયાપર લંબ દોરવાથી) પાયાના બે ખંડોનો સરવાળો અથવા બાદબાકી બરાબર થશે.

પહેલા પ્રકાર—જો અવક ખૂણો પહેલોજો છે તે માથાના ખૂણાથી દોરેલો અડ લંબ બહાર પડશે; માટે વડ તથા કડ બે ખંડો થયા. વડ વધારીને કડ = વડ + કડ = અક થશે. કેમકે અકડ તથા અડવડ માં કડ = વડ + અક, અડ સાધારણ છે. ને $\angle અકડ = \angle અડવડ$ કાટખૂણો છે. ∴ અક = અડ અને $\angle અકડ = \angle અડવડ$ (પે. ૪). હવે $\angle અવક + \angle વઅક = \angle અકડ$ (પે. ૩૨). ∴ $\angle અવક + \angle વઅ$

ક = \angle અક \triangle અને \angle અક + \angle કઅ = \angle વકઅ (પે. ૩૨). $\therefore \angle$ અવક + \angle વઅક + \angle કઅ = \angle વકઅ અને \angle અવક = \angle વકઅ. $\therefore \angle$ અવક = \angle વઅક + \angle કઅ માટે \angle અવક = \angle વઅક \therefore વડ = અડ; (પે. ૬) ને અડ = અક (ઉપ. પ્ર). \therefore અક = વડ = વડ + કડ ખરોનો સંરવાળો છે. એ સિદ્ધ.

બીજો પ્રમાર—ને અવક ખૂણા સાંકડો છે તો અડ લંબ દોર (પે. ૧૦) ને કડ = ડઈ રાખ. (પે. ૩) તો અકડ તથા અડઈ \triangle માં અક = અઈ ને \angle અકડ = \angle અઈડ (પે. ૪). હવે \angle અવડ + \angle વઅડ = \angle અઈડ (પે. ૩૨) $\therefore \angle$ અવડ + \angle વઅડ = \angle અકડ ને ૨ \angle અવડ = \angle અકડ (આ. ૨૫.) માટે \angle અવડ = \angle વઅડ \therefore વડ = અડ; (પે. ૬) \therefore અક = વડ = વડ + કડ ખરોની પાડવાથી છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૭મું પ્રમેય.—અધિ(અવક) ત્રિકોણના બે બહારના (કવડ તથા વકક) ખૂણાને દૂભાગનારી (વડ તથા કડ) લીટી ઝાંતા (ડ) છેદત બિંદુ અને માથાના (વઅક) ખૂણાને સાંકડાનારી (અડ) લીટી તેજ (વઅક) ખૂણાને દૂભાગશે.

ડ બિંદુથી (ડઈ), ડક અને ડમ લંબદોર. (પે. ૧૨) વડડ તથા વમડ \triangle માં \angle વડ = \angle વમ, \angle વડડ = \angle વમડ માટે ખૂણા છે, વડ સાધારણ છે. તો ડઈ = ડમ (પે. ૨૬) તેજ પ્રમાણે કકડ તથા કમડ \triangle માં ડમ = ડક માટે ડઈ = ડક હવે અડઈ \triangle માં અડ— $\overset{૨}{\text{ડઈ}}$ = $\overset{૨}{\text{અઈ}}$ (પે. ૪૭) તેજ પ્રમાણે અડક \triangle માં અડ— $\overset{૨}{\text{ડક}}$ = $\overset{૨}{\text{અક}}$ પણ ડઈ = ડક છે. માટે અઈ =

અક^૨ માટે અઈ = અફ અને અડઈ તથા અડફ Δ માં અડ સાધારણ અઈ = અફ અને ડઈ = ડફ (હપ. પ્ર.)'. Δ ઈઅડ = Δ ડઅફ (પે. ૮) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૮ મું કૃત્ય—એક (અવક) સાંકડા ખૂણા (ત્રિ કોણના માથાના (અવક) ખૂણાથી પાયાપર એવી લીટી દોરવી કે તે એક (અક) ખાણુથી ત્રેટલી માટી તેટલીજ ખીણ (અવ) ખાણુથી નાની થાય.

(નિયમ—દોરવાળી લીટી, નાની તથા માટી ખેલીટીઓના સરવાળાના અર્ધની ખરોખર છે. કેમકે ૪ = ૩+૧ છે. ને ૫-૧ = ૪ છે તો ચાર, પાંચ અને ત્રણના સરવાળાના અર્ધની ખરોખર છે. એટલે દોરવાળી લીટી ખેલીટીઓના સરવાળાના અર્ધ જેટલી દોરવી છે.)

સાધન—અવ ને વધારીને અક = અઈ રાખ (પે. ૨) વડ ને મ બિંદુએ ફાગ. (પે. ૧૦) અને અ મંજ બિંદુથી વમ અતરે ડફગ ગોળકર. અડ સાંધ તો દોરવાળી લીટી અડછે

સિદ્ધતા.--કેમકે હપરના નિયમ પ્રમાણે વમથી અવ જેટલા વધારેછ તેટલીજ અક ગ્યાછીછ. ને વમ = અડછે. માટે દોરવાળી લીટી તેછે એ સિદ્ધ. (ગોળ પાયાને છેદ્યા સિવાય દોરણે એ તકરારને વિદ્યાર્થીના સેહેલથી ૨૬ કર્યો.)

મનોયત્ન ૩૯ મું કૃત્ય—એક (અવક) ઘટખૂણાના સરખા ત્રણ ભાગ કરવાનું. (પેહેલા સ્કંધની ૧૪૬ ની કલમમાં સિદ્ધતા આપેલી છે.)

સાધન—ચક ૭૫૨ ચકડ સમખાણુ Δ કર. (પે. ૧) ને Δ ચકડ ને (પે. ૯) દૂભાગીને વડ લીટી દોર, એટલે કાટખૂણાના સરખા ત્રણ ભાગ થયે.

સિદ્ધતા.— Δ ચક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણા કેમકે તે સમખાણુ ત્રિકોણનો ખૂણાછે. તે પાકી Δ અચક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણા રહ્યો. વળી Δ ચકડ ને દૂભાગ્યો. એટલે Δ ચકડ = Δ ચક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણા. $\therefore \Delta$ અચક, Δ ચકડ તથા Δ ચક એ ત્રણ સરખા ભાગ થયા એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૪૦ મું કૃત્ય—એક (અચક) કાટખૂણા ત્રિકોણના એક (અચક) સાંકડા ખૂણાથી બીજા (અચક) ખૂણા ત્ર મણિછે તો તે (અચક) ખૂણાના ત્રિભાગ કરવાનું.

સાધન—અથા Δ અચક = Δ અચક રાખ (પે. ૨૩) ને પાકીના Δ અચક ને દૂભાગ. (પે. ૯) એટલે ત્રિભાગ થયે.

સિદ્ધતા.— Δ અચક + Δ અચક = એક કાટખૂણા (પે. ૩૨) $\therefore \Delta$ અચક = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા. તેનાથા Δ અચક ત્ર મણિછે. માટે Δ અચક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણાછે. તેમાંથી Δ અચક = Δ અચક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણા ગયો તો Δ અચક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણા રહ્યો. તેને અચક થા દૂભાગ્યો. $\therefore \frac{1}{3}$ કાટખૂણા = Δ અચક = Δ અચક = Δ અચક એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૪૧ મું પ્રમેય.—એક (અચક) ત્રિકોણમાં કોઈ પણ (ક) બિંદુથી ત્રણ ખૂણા સાધનારી (અચક, અચક તથા ક) લીટીઓનો સરવાળો ત્રિકોણની અર્ધ પરિમિતી કરતાં ૫ ધારે થયે.

અડ+વડ ત અવધી, અડ+કડ ત અકધી, અને વડ+કડ ત વકધી વા.રે (પે. ૨૦) છે તો ૨ અડ+ ૨ વડ+ ૨ કડ ત Δ ની ત્રણ બાજુઓ અથવા પરિમિતી કરતાં વધારે. તો અડ+વડ+કડ ત Δ ની અર્ધપરિમિતી કરતાં વધારે એ સિદ્ધ.

મનોમત્ત ૪૨ મું પ્રમેય—એક (અવ) પાયા ઉપરનો (અવક) સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણ અને બીજો (અવડ) ક્યોપણત્રિકોણ બે બાજુઓ હોય તો સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણની પરિમિતી બીજા ત્રિકોણની પરિમિતી કરતાં ઓછી થશે.

કડ સાંધ. અક ને વધારીને વક = કડ રાખ (પે. ૩) વડ તથા ડડ સાંધ. તો અવ ને સમાંતર કડ છે. (પે. ૩૯) \angle કઅવ = \angle કડ તથા \angle અવક = \angle વકડ (પે. ૨૯) અને \angle કઅવ = \angle અવક (પે. ૫) છે. માટે \angle કડ = \angle વકડ; કડ = વક (આ. ૨૨.), કડ સાધારણ છે તો વકડ તથા કડ Δ માં ડડ = વડ. (પે. ૪) તો બંને આપેલા Δ માં અવપાયા સામાન્ય છે. ને અક+અવ = અડ કરતાં અડ+ડડ = અડ+વડ વધારે છે (પે. ૨૦) તો સમદ્વિ બાજુ Δ ની પરિમિતી કરતાં તેની બે બાજુઓ વિષમ બાજુ Δ ની પરિમિતી વધારે છે એ સિદ્ધ.

મનોમત્ત ૪૩ મું પ્રમેય—કોઈ પણ (અવક) ત્રિકોણના ત્રણ ખૂણામાંથી તેની સામેની બાજુ ઉપર એક (ડ) બિંદુમાં થઈને બીજા બે બિંદુઓ (અડડ, વડવડ અને કડક) ત્રણ લાંબીઓ દોરી તો ત્રિકોણની પરિમિતી તે (ડ) બિંદુથી ખૂણા સુધીની લાંબીઓના સરવાળાથી વધારે થશે. અને તેઓની બમણાપ્રમાણ ઓછી થશે. પણ ખૂણાથી બાજુઓ પર જે લાંબીઓ દોરાઈ છે

તેના બે તૃતીયાંશથી વધારે થયે.

(પહેલો પ્રકાર) અવ+અકથી વડ+કડ નાની, અવ+વકથી અડ+કડ નાની, અને અક+વકથી અડ+વડ નાની. (પે. ૨૨) તો ૨ અવ+૨અક+૨વકથી ૨ વડ+૨ અડ+૨કડ નાની. તે ૩ અવ+૩અક+૩વકથી વડ+કડ+અડનાનીએ સિદ્ધ.

(બીજો પ્રકાર) અડ+વડથી અવ નાની, અડ+કડથી અક નાની, કડ+વડથી વક નાની. તે (પે. ૨૦) ૨ અડ+૨કડ થી અવ+અક+વક નાની એ સિદ્ધ.

(ત્રીજો પ્રકાર.) અવ+અકથી વફ નાની, અગ+અકથી કગ નાની, અવ+વઈ થી અઈ નાની, વક+કફથી વફ નાની, વક+વગથી કગ નાની, અક+કઈથી અઈ નાની, તે ૨ અવ+૨અક+૨ વક+(અગ+વગ)+(વઈ+કઈ)+(કફ+અફ)થી ૨ વફ+૨ કગ+૨ અઈ નાની અથવા ૩ અવ+૩વક+૩અકથી ૨ વફ+૨ કગ+૨અઈ નાની તે અવ+અક+વક થી $\frac{૩}{૨}$ (વફ+કગ+અઈ) નાની એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૪૪મું પ્રમેય—કોષ પાણ (અવક) ત્રિશેણ માં માથાના (અકવ) ખૂણથી પાયાના (ડ) મધ્ય જિંડુસુધી દો રેલી (કડ) લીટી (અડ અથવા વડ) અર્ધ પાયાની યશોબર નાનો, અથવા માટી હથે તે; તે માથાનો (ક) ખૂણો આ તુલ્ય કાટખૂણો, પોહોળ ખૂણો, અથવા સાંકડો ખૂણો થયે.

(૧) ધારે કે કડ=અડ=વડ છે. તે \angle અવ= \angle અકડ ને \angle અવક= \angle વકડ (પે. ૫) $\therefore \angle$ અવક=અવક

+ \angle ચક્રક તો(પે. ૩૨ના અનુ.) \angle અકચ કાર ખૂણોછે. એ સિધ્ધ.

(૨) ધારો કે અક અથવા વક કરતાં કક નાનીછે. તો અકક તથા વકક \triangle માં \angle કઅક તથા \angle કવક કરતાં અનુક્રમે \angle અકક તથા \angle વકક ધારો છે (પે. ૧૮) તો \angle અકક+ \angle વકક= \angle અકચ તે \angle કઅક+ \angle કવક કરતાં ધારો છે તો \angle અકચ પહોળો ખૂણોછે (પે. ૩૨) એ સિધ્ધ.

(૩) ધારો કે કક અથવા વક કરતાં કક મોટીછે તો ઉપર પ્રમાણે \angle કઅક+ \angle કવકયા \angle અકક+ \angle વકક= \angle અકચ નાનોછે(પે. ૧૮)માટે તે સાંકડો ખૂણોછે(પે. ૩૨)એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૪૫ મું પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણમાં માયા ના (અ) ખૂણાને દુભાગનારી(અક)લીટી ઉપરના(વકઈ)લંબ ને, બીજી (અક) ખાણુને અથવા તે (અક)ના વધારાને (ઈ) બિંદુએ મળે ત્યાં સુધી વધાર્યો તો તેના સરળા ભાગ(વકઈ=કઈ) થશે.

અવક \triangle માં અક લીટી માયાના \angle અને દુભાગનારીએ અને તે વક પાયા ઉપર લંબછે તો વક=વક (પે. ૨૬) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૪૬ મું પ્રમેય—કોઈ(અવક)ત્રિકોણમાં એક(વક) ખાણુને (ક) સુધી વધારી અને એક(ક)ખૂણાને દુભાગનારી(કઈ)લીટી. તેની (અવ) ખાણુને (ઈ બિંદુએ) મળે ત્યાંથી (વક)ના સમાંતર દોરેલી લીટી. બીજી (અક) ખાણુ ના (ક) બિંદુએ અને બહારના (અકક) ખૂણાને દુભાગનારી (કગ) ને(ગ)બિંદુએ મળે તો તે બીજી ખાણુને જે બિંદુએ

મળે છે તે (ફ) બિંદુએ દૂભાગાયે. (ફ = ફગ થયે.)

બક તથા ઇગ સમાંતર છે માટે (પે. ૨૯) $\angle કફ = \angle બક$
 $ફ = \angle ફકફ$ અને $\angle ફગક = \angle ડકગ = ફકગ$. (પે. ૧) કફફ
 તથા કફગ Δ માં અનુક્રમિક ફફ = ફક અને ફક = ફગ. ફફ
 = ફગ એ સિદ્ધિ.

મનોયત્ન ૪૭ મું પ્રમેય—એક (અબક) ત્રિકોણની બે (અ
 વ તથા અક) બાજુઓના (ડ અને ફ) દૂભાગ બિંદુને સાં
 ધનારી (બફ તથા કડ ને તેઓની બરાબર (ફક તથા ડગ)
 વધારીએ તો તે (ગ તથા જ) બિંદુને સાંધનારી લીટી ત્રિકોણ
 ના (અ) શિરો બિંદુમાં ધાને જાયે.

ગ તથા અ અને અ તથા જ સાંધ્યાં તો અડગ તથા બકડ
 Δ માં બકડ = અડ અને કડ = ગડ તથા (પે. ૧૫) $\angle અડગ =$
 $\angle બકડ$ છે તો (પે. ૪) $\angle ગઅડ = \angle કવઅ$ અને તેજ પ્રમાણે
 $\angle ફઅક = \angle અકવ$ અને $\angle અબક + \angle વઅક + \angle અકવ =$ બે
 કાટખૂણા માટે $\angle ડઅગ + \angle વઅક + \angle ફઅક =$ બે કાટખૂણા મા
 ટે (પે. ૧૪) અગજ લીટી અખંડ સીધી લીટી છે એ સિદ્ધિ.

મનોયત્ન ૪૮ મું પ્રમેય—એક (અબક) ત્રિકોણમાં એક (બ)
 ખૂણાને દૂભાગનારી લીટી ઉપર તે ત્રિકોણના (અ) શિરો બિંદુ
 થી (અડ) લંબ દોર્યો તો તે (ડ) બિંદુથી બક પાયાને સમાંત
 ર દોરેલી લીટી બીજી (અક) ને દૂભાગાયે.

ડક દોરેલી સમાંતર લીટીને ખંને તરફ વધાર અને કયા
 અવને સમાંતર કગ દોરી (પે. ૩૧) તેને તે ગ બિંદુએ મળ-

તાં સુધી રાખી તેા વડગક સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા છે. વડ
=કગ (પે. ૩૪) હવે \angle ઈવ = \angle ડવક (પે. ૨૯) અને \angle ડ
વક = \angle ડવઈ (ઉ. પ્ર.) . \angle ઈવડ = \angle ઈવ, અને \angle અડવ
કાઠખૂણા છે. \angle ઈવડ + \angle ઈઅડ = \angle ઈવ + \angle ઈઅ. \angle ઈઅ
ડ = \angle ઈઅ. ઈઅ = ઈડ અને ઈડ = ઈવ (પે. ૧) . ઈવ = ઈઅ
અને ઈવ = ગક (ઉ. પ્ર.) . અઈ = કગ અને અફઈ તથા ક
કગ Δ માં \angle અફઈ = \angle કકગ (પે. ૧૫), \angle અઈફ = \angle કગ
ક. (પે ૨૯) અઈ = કગ. (પે. ૨૧) અફ = કક એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૪૯મું પ્રમેય — એક (અવક) ત્રિકોણની ત્રણ બાજુના ત્રિભાગ કર્યા અને તે દરેક ખુણા પાસેના છેદન બિંદુઓને સાંધનારી લીટીઓને વધારવાથી તેઓના મળવાથી એક (ડઈફ) ત્રિકોણ થયે તે તેની સાથે એક રૂપ થયે. '

વર તથા કગ સાંધ, અવર Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ અને વરક
 Δ = $\frac{2}{3}$ અવક Δ . અવર Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ = $\frac{1}{3}$ વરક Δ (પે. ૩૮) તેજ
પ્રમાણે અગક Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ = $\frac{1}{3}$ વગક Δ . વગક Δ = વરક Δ
. વક તથા ફફ સમાંતર છે. (પે. ૩૯) અને તેમજ અક તથા
ડઈ અને અવ તથા ફડ સમાંતર છે. અને ઈગહ તથા અગર
 Δ માં ઈહ = ગઅ, (ઉ. પ્ર.) \angle ઈગહ = \angle અગર, (પે. ૧૫) \angle ગ
ઈહ = \angle ગરઅ (પે. ૨૯) . ઈગ = ગર અને ઈહ = અર (પે. ૨૧)
એજ પ્રમાણે અમર, રફપ, પનક, ડનમ તથા વહમ Δ માં એ
તુકને ગર = રક, અગ = પફ, રક = કન, પફ = પન, પક =
મન, પન = ડન, ડન = વહ, ડમ = મહ, વમ = ઈગ અને વહ

‘=ગહ.’ ઇગ = ગર = રફ = વમ = મન = નક. વક = રફ એ
જ પ્રમાણે અક = હઈ અને અવ = ફડ. (પે. ૮) એ એ ત્રિ
કોણ એક રૂપ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૫૦મું કૃત્ય—એક આપેલી (કે) લીટીની બરો
બર, બીજી (મ)ની સાથે સમાંતર થાયે એવી, જે આપેલી (ન
અ તથા વડ)ની વચમાં લીટી દોરવાનું.

સાધન—આપેલી જે વઅ તથા વડને વધારવાથી ધાર કે
તે વ બિંદુએ મળશે હવે તે વ બિંદુથી મંત્રી સાથે વડ (પે.
૩૧) સમાંતર દોર. ક = વડ રાખ (પે. ૩) અને રૂઢી અવની
સાથે રૂઢી સમાંતર દોર તે વડને ન બિંદુએ મળે ત્યાંથી વડને
સમાંતર નક દોર. તો તે કંઠી બરોબર અને મ સાથે સ-
માંતર થશે.

સિદ્ધતા—વડફન (આ. રચના પ્ર.) સમાંતર બાજુ આ-
બુણ છે માટે વડ = ફન = ક (પે. ૩૪) અને મંત્રી સાથે વડ
સમાંતર કરેલી છે માટે મંત્રી સાથે ફન સમાંતર (પે. ૩૦) એ
ને કંઠી બરોબર છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૫૧મું પ્રમેય—કોઈ પણ (અવક) ત્રિકોણના
માથાના (અ) બુણથી એક (અક) પાયાને દૂર ગમે, બીજી
(અડ) પાયા ઉપર લેગ અને ત્રીજી (અઈ) તે ખૂણાને દૂર ગમે
તો તે માથાના ખૂણાને દૂર ગમનારી (અઈ) લીટી બીજી બેગી
નીચે આવશે.

ધારકે, અને દુભાગનારી અઈ વચે નહીં આવતાં અનંતી

માફક બહાર પડે છે. તે અક = કમ વધારીને રાખ (પે. ૩) મ
ક સાધ. \angle અડક કરતાં \angle અકક માટે છે. (પે. ૧૯) અને
 \angle અડક કાઢખૂણે છે માટે \angle અકન પેહોળખૂણું. $\therefore \angle$ અકવ
કરતાં \angle અકન માટે છે અને અકવ તથા અકક \triangle માં અકસા
ધારણુવક = કક અને \angle અકવ કરતાં \angle અકક માટે. (પે.
૨૪) અવ કરતાં અક માટે. અને અકવ તથા કકમ \triangle માં
 \angle અકવ = \angle કકમ (પે. ૧૧) અક = કમ (અક. ૨૨.) અને વ
ક = કક. \therefore અવ = કમ અને \angle વઅક = \angle કમક (પે. ૪) અ
ને અન લીધે \angle વઅક ને દૂભાગે છે. $\therefore \angle$ વઅક કરતાં \angle કઅ
ક માટે છે. $\therefore \angle$ અમક કરતાં મઅક માટે. \therefore અક કર
તાં કમ માટે. (પે. ૧૬) અને કમ = અવ (ઉ. પ્ર.) \therefore અ
ક કરતાં અવ માટે પણ અવ કરતાં અક માટે છે. (ઉ. પ્ર.)
માટે એ અશક્ય. \therefore તે \angle વઅકને દૂભાગનાથી અન બહાર નહીં પડે.

વળી \angle અડક કાઢખૂણે છે. $\therefore \angle$ અડક કરતાં \angle અકડ અ
ને \angle અઈડ નાના છે (પે. ૩૨) \therefore અક કરતાં અઈ, અને અઈ
કરતાં અડ નાના છે (પે. ૧૯). \therefore અઈ માથાના ખૂણાને
દૂભાગે છે તે અડ અને અકની વચ્ચે આવશે. એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન પર મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિઘણના પાયા
માં એક (ક) બિંદુ એવું શોધી કહાડવું કે ત્યાંથી તે ત્રિઘણ
ની (અવ તથા અવ) બાજુઓને સમાંતર દોરેલી (કઈ ત
થા કઈ) લીટીઓ બરોબર યાવ.

સાધન—અવક \triangle ના (પે. ૯) \angle અ ને દૂભાગનાથી અડ

લીટી પાયાને ડ બિંદુએ મળે ત્યાં સુધી વધાર એટલે તે શો-
ધવાનું બિંદુ થશે. ડથી અક તથા અવને અનુક્રમે ડઈ તથા
ડફ સમાંતર દોર. (પે. ૩૧)

સિદ્ધતા.—અડઈ તથા અફડ Δ માં \angle ઈઅડ = \angle ડઅફ (ઉપ-
પ્ર.) અને \angle ડઅફ = \angle અડઈ અને \angle ઈઅડ = \angle અડફ (પે. ૨૯)
માટે \angle અડઈ = \angle અડફ, \angle ઈઅડ = \angle ડઅફ અને અડ બાજુ
બેઉ ત્રિકોણમાં સાધારણ, તે ડઈ = ડફ (પે. ૨૧) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન પઠ્યું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણના પાયામાં
એક (ડ) બિંદુ એવું શોધી કહાડ કે ત્યાંથી ત્રિકોણની બે બાજુ
આપર (૧) લંબ; અને (૨) સમાંતર લીટીઓ દોરેલ; તે
ઓનો સરવાળોત્રેએક આપેલી (સ) લીટીની બરાબર થાય.

(૧) સાધન—અવક Δ ની અક બાજુ ઉપર અ બિંદુથી અ
ફ લંબ કર (પે. ૧૧) અને સ = અફ રાખ (પે. ૩) કયા અકને
સમાંતર ફઈને દોર તે અવ ને ઈ અને અક ને ન આગળ મ
ળશે. (પે. ૩૧) ઈથી અક ઉપર ઈમ લંબ કર (પે. ૧૨) અક
ને વધાર અને અઈ = અમ રાખ, (પે. ૩) ઈમ સાધ. તે અ
ક ને ડ આગળ છેદશે; એટલે તે શોધી કહાડવાનું બિંદુ થ
શે. ડથી અવ અને અક ઉપર ડપ અને ડહ લંબ કર (પે. ૧૨)

સિદ્ધતા—સ = અફ = ઈમ (આ. ૨૫.) અને ઈમ તથા
ડહ, અક ઉપર લંબ છે. માટે તેઓ સમાંતર છે. $\therefore \angle$ ગઈમ =
 \angle હડમ (પે. ૨૯) અને ઈપહ તથા ડહમ Δ માં \angle ઈપહ = \angle હ
હમ કારણે છે. \angle પઈહ = \angle હમહ (પે. ૫). $\therefore \angle$ ઈડપ = \angle

મડહ(પે. ૩૨). : ડપ+હહ = ઇગ = સ (મ. ૨૭) એ સિદ્ધ.

(૨) સાધન—આપેલી સ = અઈ રાખ (પે. ૩) અકને વધા
૨ અને અઈ = અક રાખ (પે. ૩) તે વકને હ બિંદુએ હિદયે
એટલે તે શોધી કહાડવાનું બિંદુ થયે. હયા અક અને અવ
સાથે ડગ અને હહ સમાંતર દોર. (પે. ૩૧).

સિદ્ધતા— \angle અઈફ = \angle અકઈ (પે. ૫) અને \angle અફઈ = \angle ગ
હઈ (પે. ૨૯) : $\therefore \angle$ ગઈહ = \angle ગહઈ : ગઈ = ગહ (પે. ૬)
અને ગહ સમાંતર ખામુ ચોખ્ખુ છે માટે અગ = હહ (પે. ૩૧)
: ગહ+હહ = ઇગ+ગઅ = અઈ = સ આપેલી લીટીએ એ સિદ્ધ.

મનોરથન ૫૪ નું પ્રમેય—પેટેલી પ્રતિસાગી આકૃતિમાં આ
પેલી (અવ) લીટીને હ૨૬ તરફ વધારવાથી ગોળને એ (પ)
બિંદુએ મળે તે અને ગોળનાં બે (ક તથા હ)હિદન બિંદુ
સમખાણુ ત્રિકોણનાં ખૂણુ બિંદુ થયે.

કપ, પડ, કહ, અહ, હવ સાંધ. વક્રપ તથા વડપ Δ માં વક =
વહ, (વ્યા. ૧૫) વપ સાધારણ અને \angle કવપ = \angle હવપ (સમખાણુ
 Δ ના ખૂણુ થયે). : પક = પહ (પે. ૪) અને અહ = અપ = અક
(વ્યા. ૧૧) માટે \angle અકપ = \angle અપક (પે. ૫) અને \angle કઅવ =
 \angle અકપ + \angle અપક (પે. ૩૨) : $\therefore \frac{૧}{૨} \angle$ કઅવ = \angle અપક = \angle અકપ
ને અપક તથા અપહ Δ (પે. ૮) એક રૂપ. માટે \angle અપક = \angle અ
પહ માટે \angle અપક + \angle અપહ = \angle કપહ = \angle કઅવ અને $\frac{૧}{૨} \angle$
અકવ = \angle અકહ તો \angle અકહ + \angle અકપ = \angle અકવ : \angle કપહ =
 \angle પકહ અને તેજ પ્રમાણે \angle કપહ = \angle કહપ થયે તો (પે. ૧)
પહક ત્રિકોણુ સમખાણુ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન પદ્યું પ્રમેય — એક (અવક) સમદિ બાજુ ત્રિકોણના પાયા તરફનો (બ તથા ક) દરેક ખૂણા માથાના (અ) ખૂણાનો એક ચતુર્થાંસ છે. તે (બક) પાયાના (ક) છેડા ઉપર (કડ) દોરેલા લંબ તેની સામેની (અવ) બાજુના વધારાને (ડિંગ્ડુએ) મળવાથી એ (અકડ) ત્રિકોણ થશે તે સમબાજુ થશે.

$\angle અવક + \angle અકવ = \angle કઅડ$ (પે. ૩૨) અને $\angle અવક + \angle અકવ = \frac{1}{2} \angle વઅક$ $\therefore \frac{1}{2} \angle વઅક = \angle કઅડ$ અને $\angle વક$ ઠ કાટખૂણું $= \angle અકડ + \angle અકવ = \angle અવક + \angle અકવ$ અને $\angle અવક = \angle અકવ$ $\therefore \angle અકડ = \angle અકવ$ (પે. ૩૨) હવે $\angle ઢ + \angle અકડ = \angle વઅક$ તથા $\frac{1}{2} \angle વઅક = \angle અકડ = \angle અકવ = \angle કઅડ$ તે (પે. ૧) કઅડ \triangle સમબાજુ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન પદ્યું પ્રમેય — પહેલી પ્રતિસાત્તી આકૃતિમાં બે (અવક) ત્રિકોણની (કઅ તથા કવ) બરાબર બાજુઓને વધારવાથી તે બે ગોળને ચાતુર્થાંસ છે (ફઅનેગ) બિંદુએ મળે તે અને તે બે ગોળનું (મ) છેદન બિંદુ એ ત્રણ એક સીધી લીટીમાં આવશે.

અમ તથા મવ સાંધ. અફ = અક = વક = વગ = વમ = અમ (વ્યા ૧૫). \therefore અવક તથા અફમ \triangle માં અક = અફ, અવ = અમ અને $\angle કઅવ = \angle ફઅમ$ (સમબાજુ ત્રિકોણના ખૂણા થશે. $\therefore \angle અફમ = \angle અકવ$ અને $\angle અમફ = \angle અવક$ (પે. ૪) \therefore અમફ \triangle સમબાજુ થશે. એજ પ્રમાણે વગમ \triangle સમબાજુ થશે. $\therefore \angle અમફ + \angle અમવ + \angle વમગ = \angle અવક + \angle અકવ + \angle વઅક = ૨$ કાટખૂણું (પે. ૩૨) તે ફમગ એક ચાપડ લીટી થશે,

(પે. ૧૪) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન પદ્યું પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણની બે બાજુ એકાને (બ તથા કથી) વધારવાથી ચમ્પેલા બહારના ખૂણાને દૂ-ભાગનારી (વડ તથા કડ) લીટીઓ (ડ બિંદુએ) મળવાથી ચમ્પેલા (વડક) ખૂણા અને માથાના (વઅક) ખૂણાનું અર્ધ મળીને એક કાઠખૂણા બને છે.

$\angle અવક + \angle વઅક = \angle વકમ$ (પે. ૩૨). $\therefore \frac{1}{2} \angle અવક + \frac{1}{2} \angle વઅક = \frac{1}{2} \angle વકમ = \angle વકડ$ અને તેજ પ્રમાણે $\frac{1}{2} \angle અકવ + \frac{1}{2} \angle વઅક = \angle કવડ$ એ બિંદુના સરવાળો કરવાથી $\frac{1}{2} \angle અકવ + \frac{1}{2} \angle અવક + \frac{1}{2} \angle વઅક = \angle વકડ + \angle કવડ$ પણ $\frac{1}{2} \angle અવક + \frac{1}{2} \angle અકવ + \frac{1}{2} \angle વઅક =$ એક કાઠખૂણા છે. (પે. ૩૨) $\therefore \angle કવડ + \angle વકડ = 1$ કાઠખૂણા $+ \frac{1}{2} \angle વઅક$. $\therefore \angle વડક = 1$ કાઠખૂણા $- \frac{1}{2} \angle વઅક$ (પે. ૩૨) $\therefore \angle વડક + \frac{1}{2} \angle વઅક =$ એક કાઠખૂણા એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન પદ્યું પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણના બાહારના ખૂણાને દૂભાગનારી લીટીઓ મળવાથી એક (ડઈફ) ત્રિકોણ થશે. તેજ પ્રમાણે તેના બહારના ખૂણાને દૂભાગવાથી ત્રિકોણ થશે અને તેજ પ્રમાણે કરતાં છેલે એક સમબાજુ ત્રિકોણ થશે. $\angle વ, \angle ક, \angle અ$ ને દૂભાગનારી લીટીઓ ડ, ઈ, અને ફ બિંદુએ મળવાથી ડઈફ ત્રિકોણ થશે. અને તેજ પ્રમાણે કરવાથી આખરે સમબાજુ ત્રિકોણ થશે.

$\angle વડક + \frac{1}{2} \angle વઅક = 1$ કાઠખૂણા (મ. ૫૭) અને તેજ પ્રમાણે $\angle વકડ + \frac{1}{2} \angle અવક = 1$ કાઠખૂણા. $\therefore \angle વડક + \frac{1}{2} \angle વઅક$

ક = \angle ફફડ + $\frac{1}{2}$ \angle અવક $\therefore \angle$ વડક - \angle ફફડ = $\frac{1}{2}$ (\angle અવક - \angle વઅક) $\therefore \angle$ વડક - \angle ફફડ કરતાં (\angle અવક \angle અવક) વધારે અને એજ પ્રમાણે \angle ફફડ - \angle ફફડ કરતાં (\angle વઅક - \angle અવક) વધારે અને એજ પ્રમાણે \angle ફફડ - \angle ફફડ કરતાં (\angle વઅક - \angle વકઅ) વધારે છે. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ માલમ પડે છે કે ત્રિકોણના બહારના ખૂણા દુભાગવાથી જે એક ત્રિકોણ અને છે તેના ખૂણાઓની બાદબાકી મૂળ ત્રિકોણના ખૂણાઓની બાદબાકી કરતાં ઓછી થાય છે અને એજ પ્રમાણે દુભાગીને ત્રિકોણ કરીશું તેઓના ખૂણાનું અંતર ઘણુંજ ઓછું થતું જશે અને તે ઓછે સુધી કે છેલે તે અંતર શૂન્ય થશે કે નેથી તે ખૂણા બરાબર થશે. અને તેથી તે સમયાંતરે ત્રિકોણ થશે (પે. ૧૮) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન પદ્યનું પ્રમેય—એક (અવક) સમયાંતરે ત્રિકોણની (અવ, અક ને વક) ત્રણ બાજુઓમાંથી (અઈ, વફ, કગ) તે ઓનો ત્રીજો ભાગ લેખને તે ભાગનાં (ઈ, ફ, ગ) બિંદુઓ ને (૧) એક બીજા સાથે, (૨) તેઓના સામેના ખૂણા સાથે સાંધ્યાં તો તેથી થએલા બે ત્રિકોણ સમયાંતરે ત્રિકોણ થશે.

(૧) ઈફ, ઈગ અને ફગ સાંધ. તો વફઈ તથા કફગ \triangle માં વફ = કફ, અને વઈ = કફ બરાબર બાગડ, અને \angle વફઈ = \angle કફગ છે તો ફઈ = ફગ (પે. ૪) અને એજ પ્રમાણે ફઈ = ગઈ થશે. ફઈ = ફગ = ગઈ માટે ફઈગ \triangle સમયાંતરે એ સિધ્ધ (૨) અફ, કઈ અને વગ સાંધ તો વફઈ \triangle સમયાંતરે

યથે.—વકગ અને અવક Δ માં અવ = વક, વક = કગ તથા \angle અવક = \angle વકગ માટે \angle અવક = \angle વગક અને \angle વઅક = \angle કવગ (પે. ૪) એવ પ્રમાણે અવક તથા અક Δ માં \angle અવક = \angle અક અને \angle વઅક = \angle અકહ, અહ અને વકમ Δ માં \angle અહ = \angle વકમ અને \angle અહ = \angle વકમ (ઉ. ૫) માટે \angle અહ = \angle વકમ (પે. ૩૨) તેવ પ્રમાણે \angle અહ = \angle કડગ માટે \angle અહ = \angle વમક = \angle કડગ અને \angle અહ = \angle હમ અને \angle વમક = \angle હમ અને \angle કડગ = \angle મહ (પે. ૧૫) માટે \angle હમ = \angle હમ = \angle મહ (પે. ૧) માટે હમ Δ સમબાજી છે (પે. ૧) એ સિદ્ધ.

મનોપત્ન ૬૦મું કૃત્ય—એક (અવક) કાઠખૂણ ત્રિકોણનો (અવ) પાંચો આપ્યો છે અને (અ) કાઠખૂણથી સામેની વક કાંઈ ઉપરનો (અક) લંબ આપ્યો છે તે ઉપરથી તે કાઠખૂણ ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—એક મન સીધી લીટી સે અને તેના ઉપર કોઈ ઢ બિંદુ ઢા અ લંબદોર (પે. ૧૧) અને તે આપેલા લંબ ને ઢા ઢા અ રાખ (પે. ૩) અ બિંદુ આપેલા અવ પાયા ને ઢા અંતર ગેળ કર તે મન લીટીને વ બિંદુ છેલ્લે. અવ ઉપર અ બિંદુ અ અ લંબ કર (પે. ૧૧) તે મન ને ક બિંદુ મળશે. એટલે કરવાનો અવક કાઠખૂણ ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—વક કાંઈ લીટી ઉપર આપેલા લંબ બરાબર અક લંબ દોરેલા છે. અને તે કાઠખૂણ ત્રિકોણનો અવ પાંચો આપેલા પાયા બરાબર રાખેલા છે તે કરવાનો અવક Δ થયો એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૬૧મું કૃત્ય—એક કાટપૂણ ત્રિકોણની એક બાજુ (મ) અને ફર્ણ તથા બીજી બે બાજુઓના સરવાળાનું આંતર (ન) આપેલું છે તે ઉપરથી તે કાટપૂણ ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—એક વડ લીધી લે, અને ફર્ણ આપેલી મ અને ન = ફર્ક અને ફર્ક રાખ, ક બિંદુથી વડ ઉપર ફર્ક = કઅલંગ કર, (પે. ૧૧. ૩) અ તથા ડ સાંધ. અને અડ ની સાથે અડક = અડઅવ કર. (પે. ૨૩) એટલે કરવાનો અવકાશ થશે.

સિદ્ધતા—કઈ = અક = મ. (આ. ૨૨.) માટે વડ = વક + અક છે અને અડઅવ = અડઅવ (આ. ૨૨.) માટે વઅ = વડ છે (પે. ૬) તે વડ = વડ = ફર્ક = ન એ આપેલું આંતર છે એસિધ.

મનોયત્ન ૬૨ મું પ્રમેય—(૧) એક સમદ્વિ બાજુ કાટપૂણ ત્રિકોણની એક બાજુ અને ફર્ણ એઓનો (મ) સરવાળો; (૨) તેઓનું આંતર (ન) આપેલું છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ બનાવાનું.

સાધન—(૧) આપેલી મ = વડ લે, અને વધા વડ સાથે કાટપૂણના અર્ધ જેટલો ખૂણો કરનારી વક દોર, અને વધા કાટપૂણના $\frac{1}{2}$ જેટલો ખૂણો કરનારી કડ દોર, (પે. ૨૩) આ બે લીટીઓ ક આગળ મળશે. કયા કડ સાથે અવક = અડકઅ કરનારી કઅ દોર (પે. ૨૩) તે વડને અ આગળ મળશે એટલે કરવાનો અવકાશ થશે.

સિદ્ધતા—અવક = $\frac{1}{2}$ કાટપૂણ છે. (આ. ૨૨.) અવક = અકઅ + અડક (પે. ૩૨) = $\frac{1}{2}$ કાટપૂણ કારણ કે તે ફર્ક $\frac{1}{2}$ કાટપૂણ છે તે અવક = અવક. \therefore વક = અક (પે. ૧)

અને \angle અવક+ \angle વઅક = એક કાટખૂણો, તે અવક Δ નો બાકી રહેલો \angle અવક કાટખૂણો છે. (પે. ૩૨) અને \angle અડક = \angle અકડ છે માટે અક = અડ છે (પે. ૧) તે વડ આપેલા સરવાળા = અવ+અક ખાન્ય છે તે અવક કરવાનો સમદ્વિ ખાન્ય કાટખૂણો Δ થયો એ સિદ્ધ.

સાધન—(૨) એક વડમાંથી આપેલા ન = વડ રાખી વધી વડ સાથે $\frac{૧}{૨}$ કાટખૂણા = \angle વઅક કર (પે. ૨૩) હંથા વડ ના વધારા સાથે $\frac{૩}{૪}$ કાટખૂણાને \angle અડક કર. વક તથા ઢક, ક આ ગળ મળે ત્યાંથી વક ઉપર ક અ લંબ દોર (પે. ૧૧) તે વડ ને ક આગળ મળશે. એટલે દોરવાના અવક Δ થશે.

સિદ્ધતા—અવક Δ માં \angle અવક કાટખૂણો છે અને \angle અવક $\frac{૧}{૨}$ કાટખૂણો છે. \therefore \angle વઅક $\frac{૧}{૨}$ કાટખૂણો (પે. ૩૨) \therefore \angle અવક = \angle અવક. \therefore વક = અક (પે. ૧) અને \angle અડક = $\frac{૩}{૪}$ કાટખૂણો રાખેલો છે અને \angle કઅક = $\frac{૧}{૨}$ કાટખૂણો છે તે બાકીનો \angle અકડ = $\frac{૩}{૪}$ કાટખૂણો છે (પે. ૩૨) \therefore \angle અડક = \angle અકડ. \therefore અક = અડ (પે. ૧) તે કરણ અવ-અક ખાન્ય = વડ અંતર થયું. માટે અવક Δ થયો એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૬૭ મું કૃત્ય—એક (અડક) કાટખૂણું ત્રિધાણી ખે ખાન્ય એનાં અંતર મ અને કરણ ન આપેલો છે તે ઉપર થી તે ત્રિધાણી બતાવવાનું.

સાધન—કોઈપણ અફ લીટીના અ બિંદુથી આપેલી મ = અવ રાખી (પે. ૩) અને ન = અક રાખી, વધી વક સાથે $\frac{૧}{૨}$ કા

કટખૂણા = \angle કવડ કરે એવી એક વડ લીટી દોર (પે. ૨૩) અને એ મધ્યબિંદુ ધારીને એક ત્રિજ્યા એ ગોળ કર તે વડને ઢ બિંદુએ દેદશે. એ તથા ઢ સાંધ અને વધી એક ઉપર ડઈ લંબદોર (પે. ૧૨) તે અડઈ કરવાનો Δ થશે.

સિદ્ધતા.—અડઈ ત્રિકોણની અડ કણ લીટી = અક = નહ. અને વડઈ કાટખૂણા Δ માં \angle ઈ કાટખૂણા અને \angle વડઈ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા છે માટે \angle વડઈ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા; માટે વડઈ = ઢઈ (પે. ૧) \therefore અઈ-ઢઈ = અવ = મ એ આપેલા અંતર બરાબર છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૬૪મું કૃત્ય—કોષપણ (અવક) સમદિ બાજુ ત્રિકોણનો (વક) પાયા તેની એક બાજુ તથા માથાના ખૂણાથી પાયા પર દોરેલો લંબ (૧) એઓનો સરવાળો (મ) તથા (૨) બાંદખાટી (ન) આપેલી છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—આપેલા વક પાયાને ઢ બિંદુએ દૂભાગ (પે. ૧૦) અને તે ઉપર ડઈ લંબદોર (પે. ૧૧) અને તેમાંથી મ = ઢઈ ગણ (પે. ૩). એ તથા વ સાંધ. વડ સાથે વધી \angle વડઈ = \angle ઈવડ કરે એવી વડ દોર (પે. ૨૩) તે ઢઈ ને એ બિંદુએ મળે ત્યાં સુધી સુધાર. એ તથા ક સાંધતો કરવાનો અવક Δ થશે.

સિદ્ધતા.— \angle અવઈ = \angle અઈવડ. (આ ૨૫.) \therefore અવ = અઈ અને અવડ તથા અકડ Δ માં અડ સાધારણ વડ = કડ અને ઢ આગળ કાટખૂણા છે. \therefore અવ = અક (પે. ૪). \therefore અવક Δ સમદિ બાજુ છે જેની એક બાજુ અવ + અડ = ઢઈ = મ એ સિદ્ધ.

૨ (પ્રકાર.)—સાધન આપેલા વક પાયાને ઢ બિંદુએ દૂભાગ (પે.

૧૦) અને તેની નીચેની બાજુએ હૈ લંબ કર (પે. ૧૧) તે માંથી આપેલી ન = હૈ રાખ (પે. ૩). ૩ તથા વ સાંધ, અને વૈ સાથે \angle વૈહ = \angle વૈઅ કર એવી વઅ દોર (પે. ૨૩) તે વ હ લંબના વધારાના અ બિંદુએ મળશે. અ તથા ક સાંધ તે કરવાનો અવકાશ થશે.

સિદ્ધતા—અવકાશ ઉપર યુગ્મ સમદ્વિ બાજુ છે. અને \angle અવ = \angle અવૈ (આ. ૨૨) \therefore અવ = અૈ (પે. ૧) \therefore અવ = અૈ—અહ લંબ = હૈ = ન આપેલું અંતર એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૬૫મું કૃત્ય—એક આપેલી (ને) ઉંચાઈ બરાબર જેની ઉંચાઈ થાય એવી એક સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણ બનાવવા કે, જેની બે બાજુઓ કોઈ આપેલા (હ તથા ૩) બિંદુમાં થઈને જાય, અને તેનો પાયા આપેલા (મ) પાયા બરાબર થાય.

સાધન—આપેલાં બે બિંદુઓ હૈ લીટીએ સાંધ, અને આ પેલા મ પાયા ઉપર ન ઉંચાઈએ સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણ કરતાં તેનો પાયા આગળનો જોડો ખૂણો થાય તેટલો ખૂણો રાખીને હઅ તથા હઅ લીટીઓ કર (પે. ૨૩) એ લીટીઓ અ બિંદુએ મળે ત્યાંથી હૈ પાયા ઉપર એક લંબ દોર (પે. ૧૨) અકના અ બિંદુથી ન = અગ રાખ, (પે. ૩) ગયા હૈને સમાંતર વગલ દોર (પે. ૩૧). એટલે કરવાનો અવકાશ ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—હૈ તથા વક સમાંતર છે માટે \angle હ = \angle ક અને \angle હ = \angle વ (પે. ૨૬) કે જેઓ મ પાયા ઉપરના ન ઉંચાઈના સમદ્વિ બાજુ ત્રિકોણના ખૂણાની બરાબર છે અને વળી અવગા

= $\frac{1}{3}$ કરવાનો ત્રિકોણ થશે (પે. ૨૬) તેથી કરવાનો અવક ત્રિકોણ થયો કે જેની અગળંઆઈ = નહિ અને મ = બક પાયા છે, તથા તેની અવ અને અક બાજુઓ આપેલા બે ઢ તથા ૬ બિંદુમાં થઈને જાય છે એ સિદ્ધ.

મનોરથ ૬૬ મું કૃત્ય—એક (અવક) સમબાજુ ત્રિકોણની એક ખૂણાથી તેની સામેની બાજુ ઉપર દોરેલો લંબ (મ) આપેલો છે તે ઉપર તે સમબાજુ ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—કોઈપણ પાંચ લીટીમાં ૬ બિંદુથી ૬ક લંબદોર (પે. ૧૧) અને મ = ૬ક રાખ (પે. ૩). ક બિંદુથી કડ સાથે કાટખૂણાના ત્રિજા ભાગ જેટલો ખૂણો કરે એવી કઅ તેમજ કબ દોર (પે. ૨૩) એટલે અવક કરવાનો ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા— \angle ૬અક + \angle અકડ = \angle અડક કાટખૂણો છે અને \angle અકડ = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણો છે તો બાકીનો \angle ૬અક = $\frac{2}{3}$ કાટખૂણો રહેશે. અને એજ પ્રમાણે \angle અવક = $\frac{1}{3}$ કાટખૂણો. ને \angle અકડ + \angle બકડ = \angle અકવ = $\frac{2}{3}$ કાટખૂણો છે, (આ. ૨.) માટે અવક \triangle માં ત્રણ ખૂણા બરાબર તેથી તે સમબાજુ ત્રિકોણ છે (પે. ૬) કે જેમાં કડ = મ આપેલો લંબ છે એ સિદ્ધ.

મનોરથ ૬૭ મું કૃત્ય—એક (અવક) સમબાજુ ત્રિકોણની બે ખૂણાને દૂભાગનારી લીટી (મ = ન) આપેલી છે તે ઉપરથી સમબાજુ ત્રિકોણની બાજુ કહાડવાનું.

કોઈપણ સમબાજુ ત્રિકોણનો દરેક ખૂણો $\frac{1}{3}$ કાટખૂણો છે. માટે તેને દૂભાગનારી લીટીઓથી પાયા સાથેના દરેક ખૂણા = $\frac{1}{3}$

કાટખૂણા થયે. તેથી તેઓ બરોબર થયે માટે તે બે લીટીઓ મળવાથી થયેલા ત્રિકોણ સમદ્વિખાંજી થયે અને તેઓના મળવાથી જે ખૂણા થયે તે $1\frac{1}{2}$ કાટખૂણા થયે (પે. ૩૨)

સાધન—કોઈપણ વડે લીટીના બે છેડાથી $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા કરે એવી વડ દોર (પે. ૨૭) અને તેમાંથી મ = વડ રાખ (પે. ૩) હ થી વડ સાથે $1\frac{1}{2}$ કાટખૂણા = \angle વડ ક કરે એવી લીટી દોર. તે વડ ને ક આગળ મળયે. એટલે વક સમખાંજી ત્રિકોણની ખાંજી થયે.

સિદ્ધતા— \angle કવડ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા અને \angle વડક = $1\frac{1}{2}$ કાટખૂણા માટે \angle વકડ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા (પે. ૩૨) $\therefore \angle$ કવડ = \angle વકડ \therefore વડ = કડ = મ = ન (પે. ૧) અને એ વક ઉપર (પે. ૧) સમખાંજી ત્રિકોણ કરવાથી વડ તથા કડ લીટીઓ \angle અવક અને \angle અકવને દુભાગયે એ સિદ્ધ.

મનોવલ્લ ૧૮મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણની (અવ તથા અક) બે ખાંજીઓ અને એક ખૂણા આપેલા છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

(પેહેલી રીતે) સાધન—આપેલા ખૂણા આપેલી બે લીટીઓની વચ્ચે હશે તો અવની સાથે અથવા આપેલા ખૂણા જેટલો ખૂણા કરે એવી રીતે અક દર (પે. ૨૭) વ તથા ક સાંધ, એ ઠસે કરવાનો ત્રિકોણ થયો.

સિદ્ધતા—પ્રત્યક્ષ છે—

(બીજી રીતે) સાધન—જો આપેલા ખૂણા આપેલી કોઈ અ

કે બાળુની સામે છે તે અવના વ છેડાથી તેટલો ખૂણો કરતા શી કોણ વડ કર, (પે. ૨૩) અને અંધ બીજી આપેલી અંક લીધી નેટલે અંતર ગોળ કર, તે વડ ને કે આગળ મળશે એ-ટલે અંકવ કરવાનો ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—અવ તથા અંક આપેલી બાળુઓની બરાબર છે કે નેમાં અંકની સામે આપેલા અંકવ ખુણો છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૬૯ મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણનો (વક) પાયો. એ બાળુઓની બાદબાકી (મ) તથા પાયા આગળના એ ખૂણાની (ક) બાદબાકી આપેલી છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—આપેલા વક પાયાના વ છેડાથી $\frac{1}{2}$ \angle ક = \angle કવડ કર, 'ક થી મ = કઈ રાખ (પે. ૨) અને કઈ ત્રીજામાં ગોળ કર, તે વડને ઢ બિંદુએ મળશે. કડ સાધ. અને તેને વધાર. વડ સાથે વધી (પે. ૨૩) \angle વડઅ = \angle વડઅ 'ક-રનારી વઅ લીધી ઢઅને અ બિંદુએ મળશે. એટલે કરવા-નો અવક ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા!—અવડ \triangle માં \angle અવડ = \angle અડવ માટે અવ = અડ (પે. ૧) માટે અક-અવ (= અડ) = કડ = કઈ = મ એ બે બાળુઓની બાદબાકી છે ને \angle કવડ + \angle વકડ = \angle વડઅ = \angle અવડ (પે. ૩૨). \angle અવડ - \angle વકડ = \angle કવડ માટે \angle અવક - \angle વકડ = \angle કવડ = \angle ક એ આપેલા ખૂણો છે એ સિદ્ધ. મનોયત્ન ૭૦ મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણની (મન) ૫

રિમિતી અને પાયા તરફના બે (ક્ષ તથા ય) ખૂણા આપેલા છે તે ઉપરથી ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—આપેલી મન લીટીના છેડાથી અનુક્રમે \angle ક્ષ તથા \angle ય = \angle સમન તથા \angle સનમ (પે. ૨૩) કર. અને તેઓને મ ક તથા નક અનુક્રમે (પે. ૯) દૂભાગનારી લીટીઓ ક આ ગળ મળે ત્યાંથી મસ તથા નસ ને અનુક્રમે કમ તથા કવ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) એટલે કરવાનો અવક ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા— \angle સમક = \angle મકઅ (પે. ૨૯) અને \angle સમક = \angle કમઅ છે. \angle મકઅ = \angle કમઅ અને તે જ પ્રમાણે \angle નકવ = \angle વનક. અમ = અક અને વન = વક માટે અક + વક + અવ = મન એ Δ ની આપેલી પરિમિત છે અને \angle સમન = \angle કઅવ = \angle ક્ષ તથા \angle સનમ = \angle કવમ = \angle ય (પે. ૩૨) એ આપેલા ખૂણા છે એ સિદ્ધ.

મનોમત્ત હામું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણનો વક પા- યો અને પાયા તરફના (વ તથા ક) ખૂણાના સરવાળાનું અર્ધ (ક્ષ) તથા તેઓની બાદબાકીનું અર્ધ (ય) આપેલું છે, તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—સરવાળાનું અર્ધ + બાદબાકીનું અર્ધ = માટું પરિમિ ત અને સરવાળાનું અર્ધ—બાદબાકીનું અર્ધ = નાનું પરિમિત. માટે વક પાયાના એક છેડા આગળ તેની સાથે \angle ક્ષ તથા \angle ય ના સરવાળા જેટલો ખૂણો કરે એવી રીતે વંઅ લીટી કર. આ ને બીજા છેડા આગળ \angle ક્ષ તથા \angle ય ની બાદબાકી જેટલો

ખૂણા કરે એવી રીતે કમ કર (પે. ૨૩). તો તેઓ ખંને અખિંદુએ મળશે એટલે કરવાનો અવકાશ ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—ઉપર પ્રમાણે વ તથા ક ખૂણા આપેલા ખૂણા બે રાખર વક પાયા સાથે છે માટે કરવાનો અવકાશ Δ થશે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૭૨મું કૃત્ય—સમાંતર ત્રણ એવી બે (કમ) તથા (ઇન) લીટીઓ અને તેઓની વચ્ચે એક (વ) ખિંદુ આપેલું છે. તે બે લીટીઓની વચ્ચે એવી એક (વકડ) ત્રિકોણ કરવા કે જેનું એક ખાણુ ખિંદુ આપેલા ખિંદુએ થાય. અને બીજા બે (ક તથા ડ) આપેલી લીટીઓમાં એવી રીતે થાય કે આપેલી લીટીઓને આપેલાં ખિંદુથી જે લીટીઓ (ક તથા ડ) મળે તેઓ બેરાબર ખૂણા કરે.

સાધન—આપેલી કમ તથા ઇન ને વધાર કે તેઓ અખિંદુએ મળે. વધા અન તથા અન સાથે અનુક્રમે વક તથા વડ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) કે તેઓ અમ તથા અન ને ક તથા ડ ખિંદુએ મળે. કડ સાંધ એટલે કરવાનો વકડ Δ થશે.

સિદ્ધતા—અવકાશ સમાંતર બાણુ એ ખૂણાના \angle અવકાશ = \angle અવકાશ (પે. ૩૪) કે જે વડક Δ ની વક તથા વડ બાણુઓ આપેલી લીટીઓમાં અને તેની સાથે બેરાબર ખૂણા કરે છે. તથા તેનો \angle વ આપેલા વ ખિંદુએ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૭૩મું કૃત્ય—કોઈ પણ (અવકાશ) ત્રિકોણની ત્રણ બાણુઓનાં દૂબાગ ખિંદુથી તેઓની સામના ખૂણા સુધીની (ક, ય, જ) લીટીઓ આપેલી છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—આપેલી ક્ષ, વ, જ્ઞના $\frac{1}{3}$ = અનુક્રમ અહ, અઈ, અને હઈ લીટીઓ લે અને તેનો (પે.૨૨) અહઈ Δ કર. હ તથા ઈયા અઈ તથા અહને સમાંતર હવ તથા હવ લીટીઓ દોર (પે.૩૧). તે વ બિંદુઓ મળશે અવ સાંધ. હઈ = ઇક વ-ધારીને રાખ (પે.૩). કઅ તથા કવ સાંધ. એકલે કરવાનો અવક ત્રિકોણ થશે.

અઈ તથા હઈને વધાર કે તેઓ વક તથા અકને ક ત-થા હ બિંદુઓ મળે. અઈવહ સમાંતર આશુ ચોખ્ખા છે. માટે અઈ = હઈ (પે.૩૪) અને અન = નવ તથા હન = નઈ. નઈ = $\frac{1}{2}$ હઈ = $\frac{1}{2}$ કઈ = $\frac{1}{3}$ જ્ઞ. કન = જ્ઞ. Δ અઈન = Δ હઈન (પે. ૩૮) અને Δ અઈન = $\frac{1}{2}\Delta$ અકઈ; Δ હઈન = $\frac{1}{2}\Delta$ હકઈ તથા Δ અઈન = $\frac{1}{2}\Delta$ અવઈ. $\therefore \Delta$ અવઈ = Δ વકઈ = Δ અહઈ. Δ = $\frac{1}{3}\Delta$ અવક અને જો $\frac{1}{2}$ અઈ = ઇફ તથા તો તે વ-ધાર અને $\frac{1}{2}$ અઈ = ઇગ કર ગવ અને ગક સાંધ. તો $\frac{1}{2}\Delta$ અવઈ = Δ ઇગવ = $\frac{1}{2}\Delta$ અવક. એજ પ્રમાણે $\frac{1}{2}\Delta$ અઈક = Δ ઇગક = $\frac{1}{2}\Delta$ અવક. $\therefore \Delta$ ઇગવ + Δ ઇગક = કઈગ = $\frac{1}{3}\Delta$ અવક. \therefore કઈગ = Δ કઈવ પણ એ આશુ એના ભાગની બ-રોબર થાય છે એ શક્ય છે. અને એજ પ્રમાણે બિંદુ, વકની માટે અથવા બહાર પડે તો અશક્ય પરિણામ થશે. માટે $\frac{1}{2}$ અઈ = ઇફ છે, અને તેજ રીતે $\frac{1}{2}$ હઈ = ઇહ થશે. \therefore અઈ = $\frac{2}{3}$ ય છે તો અફ = ય અને તેજ રીતે હઈ = ક્ષ છે હવે $\frac{1}{2}$ અઈ = ઇફ. $\therefore \Delta$ હવક = $\frac{1}{2}\Delta$ અવક અને Δ ઇકફ = $\frac{1}{2}\Delta$ અવક. $\therefore \Delta$

૬૪૫ = Δ ૬૪૫ :. વક = વક એવ પ્રમાણે અહ = હક ત
માટે અવક કરવાનો ત્રિકોણ થયો. કારણ કે આપેલી ૬૪,
૫ અને ૬ લીટીઓ તેની જાણુઓને દૂભાગે છે એ સિદ્ધ.
મનોયત્ન ૭૪ મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણનો (વક) પા-
ચો, જીજી એ જાણુઓનો સરવાળો (વડ), અને પાયા તરફનો
એક (અવક) ખૂણો આપ્યો છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—આપેલા વકપાયાના એક વ છેડા આગળ આ
પેલા \angle અવક = ખૂણો કરે એવી વડ લીટી કર (પે. ૨૩), અને
તેમાંથી આપેલા સરવાળા જેટલી વડ રાખ (પે. ૩) હ તથા
કે સાંધ. અને કહ સાથે \angle વડક = \angle હકઅ કર (પે. ૨૩).
તે વડ ને અ બિંદુએ મળે ત્યાં સુધી વધાર, એટલે કરવા-
નો અવક Δ થશે.

સિદ્ધતા— \angle અહક = \angle અકહ છે. :. અક = અહ (પે. ૧).
વમ + અક = વહ આપેલા સરવાળો છે. અને આપેલા વક
પાયા સાથે આપેલા વ ખૂણો છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૭૫ મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણનો (વક)
પાચો આનં, અને જીજી એ જાણુઓની (મ) આદ્યાકી તથા
પાયા આગળનો કોણપયુ એક (ક) ખૂણો આપેલા છે તે
ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—પેહેકું ધાર કે \angle કી જીન કરતાં નાનો છે, તે આ
પેલા વક પાયાના ક છેડા આગળ તેની સાથે \angle કી = \angle વકહ
કર (પે. ૨૩). અને મ = કહ રાખ (પે. ૩). વ તથા હ સાંધ

અને કંઈ વધારીને વડ સાથે વ આગળ \angle વડઅ = \angle વડઅ
૩૨ (પે. ૨૩). તો હઅ તથા વઅ એ બે અખિંદ્ર એ મળશે
એટલે કરવાનો અવકાશ છે.

સિદ્ધતા— \angle અવઅ = \angle અવઅ. અવ = અહ (પે. ૬).
ક-અવ = કહ = મ એ આપેલું અંતર છે અને વક આપેલો
પાયા સાથે \angle ક = \angle હ આપેલો ખૂણો છે એ સિદ્ધ.

(૨) ધારે કે \angle હ ખીળ કરવાં મોટો છે.

સાધન—વક પાયાના ક છેડા સાથે \angle હ = \angle વકઅ કર
(પે. ૨૩) અને અક ને ગીચે હ સુધી મ = કંઈ વધાર (પે.
૩). અને વ તથા હ સાંધ. વડ સાથે \angle કવઅ = \angle વડઅ ૩૨ (પે.
૨૩). તેવઅ લાગી હઅને મળશે એટલે કરવાનો Δ અવક વશે

સિદ્ધતા—ઉપર મુજબ વિચાર કરવાથી સ્પષ્ટ માલમ પડશે.

મનોવલ ૭૬ મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણનો (વક) પાચે
બેગી સામેનો (હ) ખૂણો, અને ખીણ ને બાજુબાજી બાજુ
બાજી (કંઈ) આપેલો છે તે ઉપરથી તે ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—આપેલા કંઈ અંતરના હ તરફના વધારા સાથે
આપેલા \angle હના નુન્યતાપૂરક ખૂણાના અર્ધ જેટલો ખૂણો કર
નારી વડ દ્વારા (પે. ૨૩) અને ક મધ્ય ખિંદ્ર બાજીને આપે
લા વક પાયા જેટલો અંતરે ગોળ કર તે હવ ને વ ખિંદ્ર
મળશે. વધા \angle અવઅ = \angle વડઅ ૩૨. તો કરવાનો અવકાશ છે.

સિદ્ધતા— \angle અવઅ = \angle અવઅ છે. અવ = અહ (પે. ૬)
ક-અવ = કહ અંતર છે. અને \angle વડઅ + \angle અવઅ ના નુન્યતા

૫૨૬ = \angle વઅડ = \angle ક(પે. ૩૨) માટે કરવાનો અવકાશ એ સિદ્ધ.

મનોધર્મ ૭૭ મું કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણની બે બાજુએ
નો (સ) સરવાળો તથા (વક) પાંચો આપ્યો છે તે ઉપરથી તે
ત્રિકોણ બનાવવો કે તેના માથાના (મ) ખૂણાને દૂભાગનારી લી
ટી એક બીજી (કન) આપેલી લીટીને સમાંતર થાય.

સાધન—આપેલી કનના ક છેડાથી આપેલા પાયા = કવ
કર. અને વ મધ્ય બિંદુ ધારીને સ અંતરે ગોળ કર તે કન
ને મ બિંદુએ છેદશે. કડ સાથે ક બિંદુથી \angle વમક = \angle મક
અ કર (પે. ૨૩). તે વચ્ચે એ બિંદુ બંધ થશે. \angle વઅક ને
દૂભાગનારી અડ કર (પે. ૬) તે કનને સમાંતર થશે.

સિદ્ધતા— \angle અકમ = \angle અમક \therefore અમ = અક (પે. ૧) \therefore
અવ + અક = વમ = સ છે અને \angle અમક + \angle અકમ = \angle વઅક
(પે. ૩૨) $\therefore \angle$ કઅવ = \angle અકમ = \angle અક \therefore અડ તથા અ
વ સમાંતર છે. (પે. ૨૭). તે કરવાનો અવકાશ એ સિદ્ધ.

મનોધર્મ ૭૮ મું કૃત્ય—એક આપેલી (અવ) લીટીની બ-
હાર આપેલા (ક) બિંદુથી એક એવી લીટી દોરવી કે તે
આપેલી લીટી સાથે આપેલા (ડ) ખૂણા બરાબર ખૂણો કરે.

સાધન—આપેલા ક બિંદુથી અવની સાથે કમ સમાંતર
કર (પે. ૩૧). કયા કમ સાથે \angle ક = \angle મકઈ કર (પે. ૨૩)
તો કઈ કરવાની લીટી થશે.

સિદ્ધતા— \angle વઅક = \angle કઈમ (પે. ૨૬) = \angle ક. કઈ લીટી-
થી આપેલા \angle ક = \angle કઈવ થયો એ સિદ્ધ.

મનોમત્ત ૭૯ મું કૃત્ય—એક આપેલા(અ)ખિંદુથી આપેલીએ (મન તથા સર) સમાંતર લીટીઓને બે(વ તથા ક) ખિંદુઓએ એવી લીટી દોઢી, કે તે(વ ત) આપેલા(ક) લીટીની બરાબર થાય.

સાધન મધ્ય ક્ષ = મડ લે (પે. ૩). મધ્ય મડ અંતરે ગો-
ળ કર તે સર ને ગ આગળ છેદશે. મગ સાંધ. અધામગ સા-
થે અવક સમાંતર કર (પે. ૩૧), કે તે મન તથા સર ને વ
તથા ક ખિંદુએ છેદશે તો ક્ષ = વક થશે.

સિધ્ધતા—મન તથા સર અને મગ તથા વક સમાંતર છે. ક્ષ = મ
ડ = મગ = વક (પે. ૩૪). ક્ષ આપેલી લીટીનું = વકે છે એ સિધ્ધ.

મનોમત્ત ૮૦ મું પ્રમેય.—બે (મન તથા સર) સમાંતર
લીટીઓને સાંધનારી (વક) લીટીના (ડ) દૂભાગ ખિંદુમાંથી
જનારી બે સમાંતર લીટીઓની વચ્ચેની સધળી (ફઈ) લીટી-
ઓ તે ખિંદુએ દૂભાગાશે.

વકના ડ દૂભાગ ખિંદુમાંથી જનારી ફઈ દૂભાગાશે, વડ
ડ તથા કફડે માં વડ = ડક (આ. ૨૨.), ડકવડ = ડ
કફ અને ડકવડ = ડકફ (પે. ૨૯). ફઈ = વડ (પે.
૨૧). ફઈ લીટી ડ ખિંદુએ દૂભાગામાં એ સિધ્ધ.

મનોમત્ત ૮૧ મું કૃત્ય—એક (અ, ખિંદુથી નીકળેલી ત્રણ
(અવ, અક તથા અડ) લીટીઓને છેદે એવી (મગ) લીટી
દોર કે તેઓની વચ્ચેના (ફઈ તથા ગઈ) ભાગ બરાબર થાય.

સાધન—અકમાંથી કોમ રૂં (ખિંદુ લે, અડ = રૂંદ ગળ (પે.
૩). રૂંદા અવને સમાંતર રૂંદ દોર (પે. ૩૧). ગઈ સાંધ. અને

તે અવનેફ આગળ મળે ત્યાં સુધી પધાર, એટલે કરવાની ગતિ થશે.

સિધ્ધતા—અફડ તથા ગઢઈ Δ માં Δ અફ = Δ ગઢઈ (પે. ૧૫). Δ ફઝઈ = Δ ઇહગ (પે. ૨૨) અને અઈ = ઇહ (આ. ૨૫).
 \therefore ગઢઈ = ઇફ (પે. ૨૨) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૮૨ મું પ્રમેય—મે (અવ તથા અક) સીધી લીટી ખોના એક (વ) પિંડુયા ખીણ ઉપર (વડ) લંબ કરી મે, તે ના (ડ) છેડાથી ખીણ (અવ) ઉપર (ઢઈ) લંબ કરી મે; તેમજ (ક) થી (અવ) ઉપર (કગ) લંબ કરી મે અને તેના (ગ) છેડાથી (અક) ઉપર (ગફ) લંબ કરી મે તો તે લીટી ખોના છેડાથી જે લંબ દોર્યા છે, તેઓના છેડાથી દોરેલા લંબોના છેડાને સાંધનારી (ફફ) આપેલી લીટી ખોના છેડાને સાંધનારી (વક) લીટીને સમાપ્ત થશે.

ઢઈ તથા વક પધાર છે તેઓ હ આગળ મળે હગ સાંધ, અને તેને ન આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦) ફન તથા ફન સાંધ, ફનને પધાર તે વડને મ આગળ મળશે. ગઈ = નગ = નહ = નફ (મ. ૩૨). $\therefore \Delta$ નઈગ = Δ નગઈ, Δ નઈફ = Δ નફઈ, Δ નઈહ = Δ નહઈ (પે. ૫). પણ Δ નઈફ + Δ નફઈ = Δ ફનમ (પે. ૩૨). $\therefore \Delta$ હનમ = 2Δ ફનઈ, પણ Δ નહઈ + Δ નહઈ = Δ હનમ (પે. ૩૨). $\therefore \Delta$ હનમ = 2Δ નહઈ. Δ ફનહ = 2Δ ફઈહ પણ Δ ફનહ = Δ નફગ + Δ નગફ = 2Δ નગફ (પે. ૩૨). $\therefore 2\Delta$ ફઈહ = 2Δ નગફ. $\therefore \Delta$ ફઈહ = Δ હગફ અને તેણેજ (વકના દુભામ પિંડુયા હ તથા ગ સાંધીને) વિચાર કરવાથી Δ ગઢવ = Δ ગવક થશે, અને Δ ગઢવ = Δ હગફ (પે. ૨૬) અને Δ હગફ = Δ હઈફ (૭૫).

પ્ર.) : ડફ = /ગકવ.પણ \angle ગકવ = /ઈહવ (પે. ૨૯)

ડફ = /ઈહવ : ડફ ને વક સમાંતર (પે. ૨૭) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૮૩ યુ' પ્રમેય - એક (અવક) કાટખૂણા ત્રિશાસુ
ની કાટખૂણા કરનારી (અવ તથા અક) ખાચુમાંને વધારાને
બહારના ખૂણાને દ્વાગનારી (વડ તથા કડ) લાઠીમાં ડિંગિ
એ મળે ત્યાંથી તે એ વધારેલી ખાચુમાં ઉપર (ડફ તથા ડ
ક લંબ કરવાથી (અડ ડફ) એક ચોરસ થયે. (સમાંતર ખાચુ
ચોખૂણોનો ઉપયોગ કર્યા વિનાય સિધ્ધ કરો.)

ફ તથા ડ સાંધ, ડવી વક ઉપર ડગ લંબ કર (પે. ૧૨)
કફડ તથા કગડ Δ માં \angle કફડ = \angle કગડ કાટખૂણા છે, \angle ફક
ડ = \angle ફકગ (આ. ૨૨.) અને ફર સાધારણ છે : ફડ = ગડ
(પે. ૨૬) અને એજ પ્રમાણે ગડ = ડર છે તે ફડ = ડડ : \angle ફક
ડ = \angle ડફ (પે. ૫) અને \angle અફડ = \angle અડફ કાટખૂણા છે :
 \angle અફડ = \angle અડફ : અફ = અડ (પે. ૬) અફડ Δ માં \angle અફડ કા
ટખૂણા, \angle અફડ = \angle અડફ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા : \angle કફડ = \angle ફકડ
= $\frac{1}{2}$ કાટખૂણા, અને અફડ તથા ફડ Δ માં ફક સાધારણ. \angle
અફડ = \angle ફકડ તથા \angle અફક = \angle ડફ કરાય છે તેમાં $\frac{1}{2}$
કાટખૂણા છે : અડ = ડડ, અફ = ફડ અને \angle ફઅડ = \angle ફડ
ડ = કાટખૂણા : અફ = અડ = ડડ = ડફ અને એ ચોખૂણા
આકૃતિના સ્થળે કાટખૂણા છે : તે ચોરસ છે એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૮૪ યુ' કૃદવ - બેરોબર ખાચુઓની એ (મન,
સર અને પવ, ક્ષય) નોડો આપેલી છે તે ઉપરથી તેઓનો મિશ્રમાં

મોટા સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા બનાવવાનું.

સાધન—સર = અવ લ અ બિંદુથી ખંચ ઉપર અક લંબ કર (પે. ૧૧) મન = અક રાખ (પે. ૩) કદા અંબને સમાંતર કડ અને વધી અકને સમાંતર વડ દોર (પે. ૩૧) તો અવડક મોટા સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા થશે.

સિદ્ધતા—જો તે તથા તો કડમાં કોઈક બિંદુ લ. અક સાંધ અને તેમાંથી અક = અઈ રાખ (પે. ૩) ર્થા અવ સાથે રૂગ અને વધા અઈ સાથે વગ સમાંતર દોર પે. ૩૧) તેઓ ગ આગળ મળશે. વગને વધાર તે કડને હ આગળ મળશે ત્યારે અડ ચોખ્ખા = અહ ચોખ્ખા (પે. ૩૫). પણ અહ ચોખ્ખા કરતાં અગ ચોખ્ખા નહાનો છે. અડ ચોખ્ખા કરતાં પણ અગ ચોખ્ખા નહાનો થયો; અને એજ પ્રમાણે બીજા જોડનો કોઈપણ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા કરીશું તો તે અડ ચોખ્ખા કરતાં નહાનો થશે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૮૫ મું પ્રમેય—એક (અકવગ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાની બે (અવ તથા વગ) કર્ણ લીટીઓ આપેલી છે; તે ઉપરથી તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા એવા કરવો, કે તેનો એક ખૂણો આપેલા (મ) ખૂણાની બરાબર થાય. ^૧

સાધન—અવ ઉપર અથા અક લંબ કર (પે. ૧૧). અક સાથે \angle મ = \angle કઅડ કર (પે. ૨૩). અંબને ર બિંદુએ દૂબા-ગ (પે. ૧૦). ર્થા અવ ઉપર ર્થ લંબ કર. તે અડને હ આગળ

^૧ આપેલા ખૂણો બે કાટખૂણા કરતાં ઓછા હોવા નિમિત્તે એ વિદ્યર્થીઓ સંદેહથી સમજશે.

મળશે ર્ધા ૧ ફગ અંતરે ફનગ ગોળ કર. હયા હઅ અં-
તરે અવક ગોળ કર. તે પેલેલાને ફ બિ દુએ છેદશે. હફ, વફ
અનેફ સાંધ ફને વધાર તે ગોળને ગ આગળ મળશે. અફ, લગ
મફ અને ગવ સાંધ. તે અફવગ સમાંતર બાજુ ચોખૂણુ થશે.

(સિધ્તા — અગર ૧યા ફવફ \triangle માં અફ = ફવ (આ. ૨૨૦)
ફફ = ફગ (આ. ૧૫), અને \angle અફગ = \angle વફફ (પે. ૧૫). ∴ અ
ગ = ફવ અને \angle લગફ = \angle ફફવ (પે. ૪). ∴ અગ તથા ફવ સ-
માંતર (પે ૨૯). ∴ અફ = વગ અને તે સમાંતર (પે. ૩૩). વ
ળી અફ = ફવ, ફફ રાધારણુ અને ફ આગળના ખૂણુ કા-
ટખૂણુ. ∴ \angle અફફ = \angle ફફફ (પે. ૪). ∴ ૨ \angle અફફ = \angle અફવ અને
 \angle કમફ = \angle અફફ (પે. ૨૯). ∴ ૨ \angle કમફ = \angle અફવ. હવે અફ
= વફ = ફફ (આ. ૧૫). ∴ \angle અફફ + \angle હઅફ = \angle અફપ (પે.
૩૨) પણ \angle અફફ = \angle હઅફ. ∴ ૨ \angle અફફ = \angle અફપ તેજ પ્ર-
મણે ૨ \angle વફફ = \angle વફપ. ∴ ૨ \angle વફપ = \angle અફવ = ૨ \angle કમફ.
૨ \angle વફમ = ૨ \angle કમફ. ∴ \angle કમફ = \angle વફમ કે જે આપેલા
ખૂણુની બરાબર થયો. ∴ અફવગ કરવાનો સમાંતર બાજુ ચો-
ખૂણુ થયો એ સિધ્.

મનોયલ ૮૬ મું કૃત્ય — એક (અવકહ) સમાંતર બાજુ
ચોખૂણુની (અક) કહું લીટી અને તેની સામેનો (લ) ખૂણો
વધા તે ખૂણો કરતાં શી બે બાજુઓનો સરવાળો (મ) આ-
પેલો છે તે ઉપરથી તે સમાંતર બાજુ ચોખૂણુ બતાવવાનું.
શ્રાવણ — એક પાસો, મ બે બાજુનો સરવાળો, અને તેઓ

ત્રી વચેનો \angle ક્ષ આપેલા છે તે ઉપરથી એક અકડ Δ કર. (મ. ૫) અને અડ તથા કડ સાથે ક તથા અધી કવ તથા અવ સમાંતર દોર (પે. ૩૧), તેઓ વ આગળ મળશે. એથી કરવાનો અવકડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ થશે.

સિધ્ધતા—અડ તથા વક અને કડ તથા અવ સમાંતર છે માટે તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ છે અને તેનો \angle અડક = \angle ક્ષ તથા અડ + કડ = મસરતાળા, અને અકડથી લીટી છે માટે તે કરવાનો સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ (અવકડ) થયો એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૮૭ મું કૃત્ય—એક (અવકડ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુંથી એક (મક) કહી લીટી અને તેની સાથે એક (અવ) બાજુથી થએલો (ન) ખૂણો આપ્યો છે; તે ઉપરથી તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ એવી રીતે બનાવવો, કે તેની બીજી (વડ) કહી લીટી એક આપેલી (મ) લીટી સાથે સમાંતર થાય.

સાધન—આપેલી અકની સાથે આપેલા \angle ન = \angle કઅવ કર. (પે. ૨૩) એકને ઇ આગળ દૂભાગ (પે. ૨૦) રૂપા મને સમાંતર હેઈવ દોર (પે. ૩૧); તે કવને વ આગળ મળશે અક થી અવને સમાંતર કડ દોર તે વડે હ આગળ મળશે. અડ અને વક સાધ તોગવકડ કરવાનો સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ થશે.

સિધ્ધતા—અવ અને કડ Δ મા અડ = ઇક (આ. ૨૫.) \angle ઈઅવ = \angle ઈકડ (પે. ૨૯) અને \angle અવ = \angle કઈડ (પે. ૧૫) માટે અવ = કડ માટે અવકડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ. (પે. ૩૩) કે જેની હેઈવ કહી લીટી આપેલી મની સાથે સમાંતર એ સિધ્ધ.

મનોવત્ત ૮૮ મું પ્રમેય—જે બે (અવકંઠ તથા અંબકંઠ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાની બાજુઓ બરોબર હોય પણ (અ) ખૂણ કરતાં (અ) ખણો માટા હોયતો (અંક) કર્ણ, (અંત) કર્ણ કરતાં નાની થયે, પણ (વંક) કર્ણ (વંક) કર્ણ કરતાં માટી થયે. ચોખ્ખાના ચાર ખૂણાનું માપ ચાર કાટખૂણાં બરોબર છે. (પે. ૩૨ અનુ) \angle વંકંઠ = \angle અવકંઠ અને \angle અંબકંઠ = \angle અવકંઠ (પે. ૩૪) અને \angle અંબકંઠ કરતાં \angle વંકંઠ માટા છે માટે \angle અંબકંઠ કરતાં \angle અવકંઠ તહાનો થયે. અવકંઠ તથા અંબકંઠમાં અવ = અંબ તથા વકં = અંબ, તથા \angle અવકંઠ કરતાં \angle અંબકંઠ માટા માટે અક કરતાં અંક માટી (પે. ૨૪) તેજ પ્રમાણે અવકંઠ તથા અંબકંઠમાં વંક કરતાં વંક માટી છે એ સિદ્ધ.

મનોવત્ત ૮૯ મું પ્રમેય—અંક (અવકંઠ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાની (અંક) કર્ણ લીટીના છેડાથી સરખે અંતર (ઈ તથા ફ) ખંડમાં લીધાં તેઓની સાથે તેના સાનેના ખૂણા સાંધવાથી અંક (હઈવફ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા થયે.

અંક તથા વંકકંઠમાં અંક = વંક (પે. ૩૪) \angle હઈવકંઠ = વંકકંઠ (પે. ૨૯) અને અંક = વંક માટે હઈ = વંક (પે. ૪૧) અને તેજ પ્રમાણે હફ = વંક, હવે ફહઈ તથા વઈફકંઠમાં હઈ = વંક, હફ = વંક (કુ પ્ર.) અને ફઈ સાધારણ માટે \angle હફઈ = \angle ફઈવ અને \angle હઈવ = \angle ફઈવ (પે. ૮) માટે હઈ તથા વંક અને હફ તથા વંક સમાંતર (પે. ૨૭) માટે હઈવકંઠ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા એ સિદ્ધ.

મનોવત્ત ૯૦ મું પ્રમેય—અંક (અવકંઠ) સમાંતર બાજુ

આ ખૂણના દરેક ખૂણમાંથી તેની દરેક બાજુ સાથે બરાબર ખૂણ કરે એવી લાઠી આ દોરવાથી એક (ફક્ત) સમાંતર બાજુ યોખાણુ આપેલા સમાંતર બાજુ યોખાણુ સાથે સમખાણુ થશે.

\angle અડક = \angle અવક (પે. ૩૪) અને \angle કડન = \angle અવમ (આ પેલા છે) માટે \angle અડક - \angle કડન = \angle અડક = \angle અવક - \angle અવમ = \angle કવમ અને અડક તથા વકમ Δ માં અડ = વક \angle અડક = \angle વકમ, અને \angle અડક = \angle કવમ (ઉ. પ્ર.) માટે અડકમ તથા અડક = વમ (પે. ૨૬ અને તેજ પ્રમાણે) કડન તથા અવક Δ એક ૩૫ માટે કન = વક તથા કન = અક માટે અડ.અક = કડ = કવ. કન = મન અને કન.અડ = નડ = વક.વમ = કમ માટે કમનડ સમાંતર બાજુ યોખાણુ છે. (મનો. ૧૬ ના પેશમાં સિદ્ધ કરવા પ્રમાણે). હવે \angle અડક = \angle કડક (માટે \angle અડક + \angle કડન = \angle અડક + \angle અડક = \angle કડન (પે. ૩૨) માટે \angle અડક = \angle કડન અને તેજ પ્રમાણે \angle અડક = \angle કડક માટે અવકડ યોખાણુની સાથે કમનડ સમખાણુ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૯૧ મું પ્રમેય—એક (અવકડ) સમાંતર બાજુ યોખાણુના દરેક ખૂણ (ખંડ)ની સરખે આંતરે (અડ = વક = કન = હમ) લીધેલાં ખંડને સાધવાથી (ફક્ત) સમાંતર બાજુ યોખાણુ થશે.

હમન તથા વકડ Δ માં \angle મડન = \angle અવક (પે. ૩૪), અને અડ.નક = કન = અવ.અડ = વડ તથા હમ = વક માટે મન = કડ (પે. ૪) અને એજ પ્રમાણે મડ = કન, મડ સમાંતર બાજુ

જી ચોખ્ખુ છે (પે. ૩. ૧૫૮) એ સિદ્ધ.

મત યજ્ઞ દરેક પ્રમેય—એક (અવકઠ) સમાંતર આજી ચોખ્ખુ ની દરેક આજીમાં ખૂણ પિંડા (અઈ = વઠ = કગ = ઢઈ) સરખે અંતરે પિંડાઓ લઈને તેઓને તેની સામેના ખૂણ સાથે (અફ, વગ, વઢ તથા ડઈ) સાંધ્યાં તો તેથી એક (મનસર) સમાંતર આજી ચોખ્ખુ થશે. તથા (અફવ તથા વગક) ખૂણાની બાદબાકી; એ સમાંતર આજી ચોખ્ખુ ૧૧ પાસેના (અવક તથા રમન) ખૂણાની બાદબાકી બરાબર થશે.

અડઈ તથા વકગ Δ માં અઈ = કગ આપેલી છે. અડ = વક તથા Δ ઢ અઈ = Δ વકગ (પે. ૩૪) ∴ ઢઈ = વગ તથા Δ અડઈ = Δ કવગ (પે. ૪) અને એજ પ્રમાણે કઢઈ તથા અવક Δ માં કહ = અફ તથા Δ વઅક = Δ ડકઢ. અને Δ વઅડ + Δ અડક = એ કાટખૂણું છે (પે. ૨૯), Δ મઅડ + Δ અડમ = Δ ડમન તથા Δ ડક + Δ રકડ = Δ કરમ (પે. ૩૨); પણ Δ રક ઢ = Δ મઅઈ (ઉ. પ્ર.) માટે Δ મઅડ + Δ અડમ + Δ રકક + Δ મઅઈ = Δ મઅક + Δ ડઅવ = Δ સરમ + Δ રમન માટે કહ તથા અફ સમાંતર (પે. ૨૮) અને તેજ પ્રમાણે ઢઈ તથા વગ સમાંતર છે માટે મનસર સમાંતર આજી ચોખ્ખુ છે.

વળી Δ વઅક = Δ ગવઅ = Δ ઢઈમ (પે. ૨૯) અને Δ રમન = Δ અમઈ (પે. ૧૫) હવે વઅને પ સુધી વધાર તો Δ અવ = Δ અફવ + Δ અવક = Δ અઈમ + Δ અમઈ (પે. ૩૨) માટે Δ અવક — Δ અમઈ = Δ અઈમ — Δ અફવ, પણ Δ અમઈ = Δ નમર અ

ને \angle અઈમ = \angle દગક માટે \angle અવક — \angle રમન = \angle વગક — \angle અકવ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૯૩મું પ્રમેય—એ (અવ તથા અક) સીધી લીટી એ એક બીજીને (અ આગળ) કાઢખૂણા કરેછે. તેની વચ્ચે કો ઇ(પ) બિંદુથી (વચ્ચે કક્) સીધી લીટી એ એવી દોરડે તે બે આપેલી (અવ તથા અક) લીટીઓમાં અનુક્રમે (અવ છેદે અ ને છેદનારી (વચ્ચે અને કક્) લીટીઓ દૂભાગી તો તે (પ) બિંદુથી છેદન (ઈ,ક) બિંદુ સુધી દોરેલી લીટીઓની વચ્ચેનો (ઈ વચ્ચે) ખૂણા તેઓનાં મધ્ય બિંદુથી કાઢખૂણા સુધીની લીટી ઓની વચ્ચે ॥ (૯૩મું) ખૂણાની બરાબર થશે.

અઈ = હૈક = હક અને અહ = હવ = હવ (મનો ૩૨). ∴
 \angle હઅવ = \angle વઅઈ અને \angle અકહ = \angle કઅહ (પે. ૫) અને
 \angle પકઈ + \angle કપઈ = \angle પવઅ (પે. ૩૨) = \angle હઅવ = \angle હઅ
 હ + \angle હઅવ. ∴ \angle વપહ = \angle હઅહ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૯૪મું પ્રમેય—એક (અવકહ) સમાંતર બાજુ યો ખૂણના એક (અ) ખૂણ બિંદુથી દોરેલી લીટીથી તેના સામેના (ક) ખૂણ બિંદુથી સુધીનું અંતર બીજા (વ તથા હ) ખૂણ બિંદુ સુધીના અંતરના અનુક્રમે સરવાળા અથવા બાદબાકી બરાબર બરની લીટી; તે સમાંતર બાજુ યો ખૂણની માફે અથવા બ દાર હશે તે પ્રમાણે થશે.

અકની સાથે વ થી વઈ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) એટલે વ ક સમાંતર બાજુ યો ખૂણ થશે તેની વચ્ચે = કઈ (પે. ૩૪)

વળી અફડ' તથા વકઈΔમાં અડ = વક (પે. ૩૪). \angle અડ'ડ
 $= \angle$ વઈક (કાટખૂણું) \angle અડડ' = \angle અમક' = \angle વકઈ (પે.
 ૨૯). \angle અડડ' = -વકઈ. :ડડ = કઈ. :વવ' + ડડ' = કઈએ
 જ પ્રમાણે ખીજી આકૃતિમાં વિચાર કરવાયાડડ' -વવ' = કઈકઈ
 ઈ = કઈએ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૯૫ મું પ્રમેય—એ (અક તથા વડ) લીટીઓની
 સાથે (અવકઈ)એની આકૃતિ કરીએ કે તે એ (અક તથા વ
 ડ) લીટીઓ ખીજી એક (કઈ) લીટીની સાથે ગરોળર ખૂણા
 કરે, અને એક (અક) સાથે તેઓના છેડા સાંધનારી (અડ)
 જેટલા ખૂણા કરે, તેટલાજ ખૂણા ખીજી (વડ) તેના છેડા સા
 ધનારી સાથે (વક) કરે તો બીજી છેડા સાંધનારી (અવ ત
 થા કઈ) લીટીઓ સમાંતર થશે.

અકડ તથા વકડΔમાં \angle કઅડ = \angle કવડ, \angle વડક = \angle
 અકડ અને કડ સાધારણ માટે અક = વડ (પે. ૨૬) અને
 કવઈΔમાં \angle કકડ = \angle કઈક માટે કઈ = કડ (પે. ૧) માટે
 અક-કઈ = અઈ = વડ-કઈ = વઈ. માટે અવઈ સમદ્વિ ખાત્રુ
 ધયથો. હવે અવઈ તથા કવઈ સમદ્વિ ખાત્રુΔમાં \angle અઈવ
 $= \angle$ કઈક (પે. ૧૫) માટે \angle અવઈ = \angle કકઈ (પે. ૩૨) માટે
 અવ તથા કઈ સમાંતર (પે. ૨૭) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૯૬ મું કૃત્ય.—એક (અવકઈ) સમાંતર ખાત્રુ
 આખૂણી એક (અવ) ખાત્રુની માંહે અથવા બહાર વધારામાં
 એક (પ) બિંદુ એવું શોધી કહાડવું કે તેની સામેની ખાત્રુ
 નો એક (ક) છેડો સાંધવાથી ધએલા (અકક) ખૂણાને તે

ના ખીજ (ક) છેડાને સાધનારી લીટી દૂખામે.

સાધન—આપેલા (અવકાશ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખામાં ક મધ્ય વિંદુ લઈને કઈ અંતર ગ્રે.ળ કર.તે અવને તેની માટે અથવા બહાર પૂ વિંદુ બે છેદ્યે અટકે તે શોધવાનું વિંદુ થયે.

સિદ્ધા—પરુ = કડ માટે \angle કપડ = કડા (પે. ૫) અને \angle કડવ = \angle કપઅ (પે. ૨૯) માટે \angle અપડ = \angle કપડ માટે બાળી કહાડવાનું પ વિંદુ છે એ સિદ્ધ.

મનોધત્ત ૯૭મું પ્રમેય બે એક ચોપડીના પાનાનો કોણ (અ) ખૂણી જેટલા (અડ તથા અઈ) અંતરે વાળીએ તેટલાજ (ક વ તથા ફ) અંતરે અને તે પેહલાં (કઈ) વલણની સાથે (વક) સમાંતર થાવ એવી રીતે બીજી વખત વાળીએ તો બીજી વખત વાળવાથી જે (વકાઈ કે વીજ્યમ) આકૃતિ થયે. તે પેહલા વલણથી થયેલી (મકઈ કે કોણ) આકૃતિથી ત્રમણી થયે.

કઈ સાથે કધા કઈ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) કઈ સાધ તો કઈ કરી સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા થયે માટે કઈ = કઈ (પે. ૩૪) અને કઈ = અઈ (આપેલી છે) માટે કઈ = અઈ અને એ બેહ સમાંતર છે માટે અકઈ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા (પે. ૩૪). માટે અક તથા કઈ સમાંતર અને વક તથા કઈ સમાંતર આપેલી છે માટે કવકઈ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા માટે ક કઈ Δ = અકઈ Δ , કકઈ Δ = કવકઈ Δ અને કકઈ Δ = ફકઈ Δ (પે. ૩૧) માટે અકઈ Δ = વકઈ Δ = કકઈ Δ = ફકઈ Δ માટે ૩ અકઈ Δ = વકઈ Δ + કકઈ Δ + ફકઈ

Δ = વડકઈ ત્રીપીત્યમ એ સિધ્.

મનોયલ ૯૮ મું પ્રમેય — એક (અવક) ત્રિકોણની દરેક બાજુ (ક, ઇ તથા ફ) (મિંદુએ) દૂમાગી અને તે દૂમાગે (મિંદુ સાંધવાથી ને (ડઈક) ત્રિકોણ થયે, તે આપેલા ત્રિકોણને એક અનુર્યંશ થયે.

વડ તથા ડક સાંધ. વકઈ $\Delta = \frac{1}{2}$ વકઅ Δ (પે. ૩૮) તે માત્ર વકડ $\Delta = \frac{1}{2}$ વકઅ Δ . વકઈ $\Delta =$ વકડ Δ માટે વક તથા ડઈ સમાંતર (પે. ૩૬) એજ પ્રમાણે અક તથા ફઈ અને અવ તથા ફડ સમાંતર છે. માટે $\frac{1}{2}$ વઈડક, $\frac{1}{2}$ કડઈક તથા $\frac{1}{2}$ અડક ઇ સમાંતર બાજુ એ ખૂબુ = ડઈક Δ (પે. ૩૪) માટે એ આપા ત્રિકોણના એ ચારે સરખાભાગછે માટે ડઈક $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ એ સિધ્.

મનોયલ ૯૯ મું પ્રમેય — એક (અવક) ત્રિકોણની એક (વક) બાજુને તેના સામેના ખૂણાથી દૂમાગવારો (અડ) લીટીને (ઈ) મિંદુએ દૂમાગીને તેના સામેના (વ) ખૂણાને સાંધવારો (વઈ) લીટીને (ફ) મિંદુએ દૂમાગી તેના સામેના (ક) ખૂણાને સાંધવારો (ફ) લીટીને (ગ) મિંદુએ દૂમાગીને ત્રણે (ઈ, ફ, ગ) દૂમાગે (મિંદુ સાંધવાથી ને (ઈફગ) ત્રિકોણ થયે તે આપેલા ત્રિકોણનો એક અષ્ટમાંશ થયે.

ઈક સાંધ એટલે આપેલા $\frac{1}{2}$ અવક $\Delta =$ અકડ Δ અને $\frac{1}{2}$ અકડ $\Delta =$ ઇકડ Δ થયે (પે ૩૮) માટે $\frac{1}{2}$ અવક $\Delta =$ ઇકડ Δ તેમા $\frac{1}{2}$ અવક $\Delta =$ વઈક Δ થયે. માટે વઈક $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ અને ઇવપા

યાને ફ બિંદુએ દૂભામેણ છે. ∴ ફફગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ ફકફ Δ = $\frac{૧}{૩}$ વક અને ફફગ Δ ની ફક બાજુ ગ.આગળ દૂભાગાએણી છે. ∴ ફફગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ ફફગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૦૦મું પ્રમેય—મનોયત્ન પદમાની બને આકૃતિમાંના (ફફગ તથા મહડ) સમબાજુ ત્રિકોણ, મૂળના સમ બાજુ ત્રિકોણના અનુક્રમે એક ત્રિજ્યાંશ અને સપ્તમાંશ છે.

(પેટેલો પ્રકાર) — કમ સાંધવાથી કકવ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ અને બાકીના અકફ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ વળી અફક Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ એજ પ્રમાણે ફવગ તથા ફફગ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ . ∴ અફક Δ + ફવગ Δ + ફફગ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ તે બાકીના ફફગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ છે એ સિધ્ધ.

(બીજો પ્રકાર.) — કમ સાંધે કગ = $\frac{૧}{૩}$ અ ક છે. ∴ વકગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ અને અવગ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ . ∴ વકગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવગ Δ . તેમજ મકગ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક = Δ $\frac{૧}{૩}$ અવગ Δ . ∴ વકમ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવમ Δ . વળી વફ = $\frac{૧}{૩}$ વક. ∴ અવક Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ . ∴ અવક Δ = વકગ Δ . વળી વફમ Δ = $\frac{૨}{૩}$ વકમ Δ . ∴ વકમ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવમ Δ . ∴ વફમ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ . ∴ અવમ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક = Δ $\frac{૧}{૩}$ અવક એજ પ્રમાણે અકહ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ અને વકક Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ . ∴ અવમ Δ + અકહ Δ = વકક Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ તે બાકીના મહડ Δ = $\frac{૨}{૩}$ અવક Δ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૦૧ મું કૃત્ય. — એક આપેલા (અવક) ત્રિકોણની

મરોત્તર, એવા એક ત્રિકોણ કરીને કે (૧) જેનો પાયા (મ) આપેલા છે. (૨) જેની ઊંચાઈ (ન) આપેલી છે.

(પેટેલો પ્રકાર) સાધન—આપેલા અવક ત્રિકોણના વક પાયામાં આપેલા મ પાયા = વડ (માંડી અથવા બાહાર) પાયા રાખ (પે. ૭) અ તથા હ સાંધ, અને અડ ને સમાંતર ક બિંદુથી કઈ દોર (પે. ૩૧) તે અવને અથવા તેના વધારાને ૬ બિંદુએ મળશે. ૬ તથા હ સાંધ. એટલે અવક Δ = વડઈ Δ થશે.

સિદ્ધતા—અડક Δ = અડઈ Δ (પે. ૩૭). ∴ અફ Δ = કડક Δ તે બંનેમાં વકચો ખૂણ મળવો; તે અવક Δ = વડઈ Δ એ સિદ્ધ.

(ગોળી પ્રકાર) સાધન—આપેલા અવક ત્રિકોણના અ શિરો બિંદુથી પાયા ઉપર અસ લંબ કર. (પે. ૧૨) અને સ બિંદુથી આપેલા ન લંબ = સન રાખ (પે. ૩) ન ધાવક ને સમાંતર નઈ દોર (પે. ૩૧) તે અકને ૬ બિંદુએ છેદશે. વડ સાંધ. અથા વક ને સમાંતર અગ દોર (પે. ૩૧) તે વડને ગ આગળ મળશે. ગથી અકને સમાંતર ગડ દોર તે વકને ડ આગળ મળશે હઈ સાંધ એટલે અવક Δ = વડઈ Δ ન ઊંચાઈનો થશે.

સિદ્ધતા—અવક Δ = વગક Δ અને કડઈ Δ = કવઈ Δ (પે. ૩૭) વગક Δ = વકઈ Δ + કગઈ Δ = વકઈ Δ + કડડ Δ = વડઈ Δ ∴ અવક Δ = વડઈ Δ , નેન = સન = ફઈ એ સિધ.

(જો લંબ ઓટા હશે તો પણ એજ પ્રમાણે વિચાર કરી આકૃતિ રચના કરશે એટલે ઝટ સિધ થશે.)

મનોયત્ન ૧૦૨ થું કૃત્ય—એ આપેલા (અવક તથા સનમ)

ત્રિકોણના સરવાળા અથવા બાદબાકી બરોબર એક ત્રિકોણ બતાવવું.

(૧) સાધન—આપેલા ચોટા અથવા \triangle ની અકબાજી ઉપર સમન $\triangle =$ એક બહારની બાજીએ અકઈ \triangle કર. (મ. ૧૦૫) રીયા અક ને સમાંતર રેડ દોર. (પે. ૩૧) તે વક ને ડ આગળ મળશે. અડ સાંધ ઝીટલે કરવાનો અવડ \triangle થશે.

સિધ્ધતા—અઈક $\triangle =$ અડક \triangle (પે. ૩૭) \therefore અવક $\triangle + \triangle$ અઈક $\triangle =$ અવક $\triangle +$ અડક $\triangle =$ અવડ \triangle એ સિધ્ધ.

(૨) સાધન—અક ઉપર સમન $\triangle =$ અકઈ \triangle કર, ને રીયા અક ને સમાંતર રેડ દોર (પે. ૩૧) તે વક ને ડ બિંદુએ મળશે. ડ તથા અ સાંધ; તેા કરવાનો અવડ \triangle થશે.

સિધ્ધતા—અકઈ $\triangle =$ અકડ \triangle (પે. ૩૭) \therefore અવક $\triangle -$ અકઈ $\triangle =$ અવક $\triangle -$ અકડ $\triangle =$ અવડ \triangle એ સિધ્ધ.

મનોયલ ૧૦૩જી કૃત્ય—એક(વક) આપેલા પાયા ઉપર ઘોઘ આપેલા (મનઈ) ત્રિકોણની બરોબર સમદ્વિ બાજી ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન—વક પાયા ઉપર આપેલા મનઈ $\triangle =$ વકફ \triangle કર. (મનો. ૧૦૧) વક પાયા ને ડ બિંદુએ દૂભાગ (પે. ૧૦) રીયા ડ અ લંબ કર. (પે. ૧૧) અને ફર્યા વક ને સમાંતર ફ અદોર (પે. ૩૧) અથ તથા અક સાંધ તેા કરવાનો અવક \triangle થશે.

સિધ્ધતા—અવડ તથા અકડ \triangle માં વડ $=$ કડ. અડ સાધા રણ અને ડ પાસેના કાટખૂણા \therefore અવ $=$ અક (પે. ૪) \therefore અવક \triangle સમદ્વિ બાજી છે, અને મનઈ $\triangle =$ વકફ $\triangle =$ અવક \triangle એ સિધ્ધ

મનોયત્ન ૧૦૪ થું કૃત્ય—એક આપેલા (અવક) ત્રિકોણની બરોબર એક કાટખૂણું ત્રિકોણ કરવાનું.

સાધન આપેલા અવક Δ ના વક પાયાના બે બિંદુથી વડ લંબ કર (પે.૧૧). અથવા વકને સમાંતર અડધાર, (પે.૩૧). તે વડને વડ આગળ મળશે વક સાધ્ય એટલે કરવાનો વક વડ Δ થશે.

સિદ્ધતા—અવક $\Delta =$ વક વડ Δ (પે.૩૭), કે જેનો \angle વ કાટખૂણો છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૦૫ થું કૃત્ય—એક આપેલી (વક) લીટી ઉપર આપેલા (સ) સમાંતર બાજુ ચોખૂણાની બરોબર એક ત્રિકોણ કરવો કે જેનો એક ખૂણો આપેલા (ર) ખૂણાની બરોબર થાય.

સાધન—આપેલા સ સમાંતર બાજુ ચોખૂણાની બરોબર એક મનઈ ત્રિકોણ કર (પે.૪૨ પ્ર. ઉલટી રીતે વિચારીને, અથવા સમાંતર બાજુ ચોખૂણામાં કહેલી રીતે ચર્ચાએ ત્રિકોણ સરવાળા બરોબર કર. મનોયત્ન ૧૦૨ પ્ર.) એ ત્રિકોણની બરોબર આપેલી વક લીટી ઉપર જેનો એક \angle અવક $= \angle$ ર આપેલો થાય એવો અવક ત્રિકોણ કર. (મનોયત્ન ૧૦૧—મનોયત્ન ૧૦૪ પ્રમાણે વિચાર કરી કોઈ પણ ખૂણો વિદ્યાર્થી સહેલથી રાખી શકશે.) એટલે કરવાનો ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—સ ચોખૂણું $=$ મનઈ $\Delta =$ અવક Δ કે જેનો \angle વ $= \angle$ ર આપેલો છે માટે સ ચોખૂણું $=$ અવક Δ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૦૬ થું કૃત્ય—એક આપેલી સીધી આકતિની બરોબર એક ત્રિકોણ એવો કરવો કે જેનું શિરો બિંદુ તે

સીધી લીટી આકૃતિના એક આપેલા ખૂણામાં અને તેનો પાંચો તેની એક બાજુ ઉપર થાય.

(પેહેલો પ્રકાર) સાધન—જો આપેલી સીધી લીટી આકૃતિ અવકડ એક ચોખ્ખું આકૃતિ હોય તો તેના આપેલા \angle અથવા અંક કર્ણ કર. અને તેની સાથે ડંધા ડંડ સમાંતર દોર (પે. ૩૧). તે આપેલી વક્રના વધારાને જ આગળ મળશે અર્થ સાંધ એટલે કરવાનો અર્થ ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—અવકડ $\Delta =$ અંકડ Δ (પે. ૩૭) માટે અવક $\Delta +$ અંકડ $\Delta =$ અર્થડ $\Delta =$ અવક $\Delta +$ અંકડ $\Delta =$ અવકડ ચોખ્ખું એ સિદ્ધ.

(બીજો પ્રકાર) સાધન—જો આપેલી આકૃતિ અવકડે પંચ ખૂણું હોય તો તેના આપેલા \angle અથવા સામેના \angle ક, \angle ડ સાંધ, વ તથા ઈ અંક તથા અડને અનુક્રમે વક્ર તથા ઈગ સમાંતર દોર. (પે. ૩૧). તે કડના વધારામાં ફ તથા ગ આગળ મળશે. અર્થ અને અગ સાંધ એટલે અર્થ કરવાનો ત્રિકોણ થશે.

સિદ્ધતા—અવક $\Delta =$ અર્થક Δ ; અર્થડ $\Delta =$ અડગ $\Delta =$ (પે. ૩૭) માટે અર્થક $\Delta +$ અંકડ $\Delta +$ અડગ $\Delta =$ અર્થગ $\Delta =$ અવક $\Delta +$ અંકડ $\Delta +$ અર્થડ $\Delta =$ અવકડે આપેલી પંચ ખૂણું આકૃતિ છે એ સિદ્ધ.

અજ પ્રમાણે સપ્ત ખૂણું અષ્ટ ખૂણું મંત્યાદિ બહુ ખૂણું આકૃતિને માટે વિદ્યાર્થી વિચાર કરી શકશે.

મનોયત્ન ૧૦૭ ચું કૃત્ય.—એક (અવક) ત્રિકોણના ત્રણ બાજુ એવા કરવા કે તે બાજોના સરવાળા બરાબર એક સમાંતર બાજુ ચોખ્ખું થાય કે જે ચોખ્ખું નો એક ખૂણો એક આપેલા

ખૂણા ખરાબર થાય.

સાધન—અંક ને ડ આગળ દૂભાગ. (પે. ૧૦) ડથી વક ને સમાંતર ડઈ દોર (પે. ૩૧) ઇડ વધાર અને ઇડ = ડગ રાખ (પે. ૩) ગક તથા કઈ સાંધ. જો \angle અવક = આપેલો ખૂણો હશે તો અડડ Δ વફ Δ અને ફકડ Δ , એ ભાગો થશે, પણ જો આપેલો ખૂણો = તે નહી હોય તો તેની = \angle કવક ૩૨. વક સાથે કઈ સમાંતર કર. તે ઇગ ને હ આગળ મળશે. તો અડડ Δ , વફ Δ અને વકડક એ ખૂણુ એ ભાગ થશે.

સિદ્ધાન્ત—(૧) (\angle અવક = આપેલો ખૂણો છે) અડ = કડ, ડઈ = ડગ (આ. ૨૨.) \angle અડઈ = \angle કડગ (પે. ૧૫). \therefore અડડ Δ = કડગ Δ , Δ ડઅઈ = \angle કગ અને અઈ = કગ (પે. ૪). \therefore અઈ તથા કગ સમાંતર (પે. ૨૭). \therefore વકગઈ સમાંતર બાજુ એ ખૂણુ કે જેનો \angle ઈવક = આપેલો ખૂણો છે. \therefore અડઈ Δ + વકઈ Δ + કડઈ Δ = અવક Δ = વકઈ Δ + કડઈ Δ = કડગ Δ = બઅગ હ સમાંતર બાજુ એ ખૂણુ, કે જેનો \angle કવઈ = આપેલો ખૂણો છે.

(૨) (જો \angle વકફ = આપેલો ખૂણો છે) — \angle ઈવક + \angle વકગ = ૨ કાટખૂણા અને \angle કવક + \angle વકઈ = ૨ કાટખૂણા (પે. ૨૯). \therefore \angle ઈવક = \angle કવઈ તથા વઈ = કગ અને વફ = કઈ (પે. ૩૪) \therefore વફ Δ = કઈગ Δ (પે. ૪). \therefore અડઈ Δ + વફ Δ + વકડક એ ખૂણુ = અવક Δ = કડગ Δ + કઈગ Δ + વકડક એ ખૂણુ = વકઈ સમાંતર બાજુ એ ખૂણુ કે જેનો \angle કવક = આપેલો ખૂણો છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૦૮ પ્રમેય—કોઇપણ (અવક) વિષમ બાજુ ત્રિ કોણના એક રૂપ થાય એવા બે ભાગ કરી થઈ શકતા નથી.

અવક Δ વિષમ બાજુએ, માટે અક કરતાં વક અને વક કરતાં અવ માટી હશે; તે તેના એક રૂપ થાય એવા બે ભાગ થઈ શકતા નથી.

વક ને ડ આગળ દૂભાગ (પે. ૫૦) અડ સાંધ તો ધાર કે અડથી તેના બે એક રૂપ થાય એવા ભાગ થાય છે. તો વડ સાથે કડ મળી નથી. અડ સાધારણ છે તે મળશે. અને અવ સાથે અક મળશે એટલે અવ = અક થશે. પણ અવ કરતાં વક અને વક કરતાં અકનાની છે તો અવ કરતાં અક બહુ નાહાની; અને તે હમણાં પરાંપર થાય છે એ અશક્ય, માટે એક રૂપ થાય એવા બે ભાગ કરી થઈ શકે નહીં એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૦૯ કૃત્ય—એક ત્રિકોણની બે (અક તથા વક) બાજુઓ આપેલી છે તે ઉપરથી બતાવો કે તે બે લીટીઓના (અકવ) કાટખૂણ ત્રિકોણ થશે તે બીજા સધળાં કરતાં મોટા થશે.

સાધન—આપેલી બે અવ તથા વકને એક બીજા સાથે વ આગળ કાટખૂણો કરે એવી રીતે સુક (પે. ૧૧) તેમજ વ આગળથી વડ તથા વડ સાંકડો અથવા પેહિળો ખૂણો કરે એવી લીટીઓ દોર. વક = વડ = વડ = રાખ (પે. ૩) અડ, અક અને અડ સાંધ. ડ તથા ઈથી અવ ઉપર ડફ, ઈગ લંબ દોર (પે. ૧૨).

સિદ્ધતા—વડ તથા વડ કરતાં ડફ તથા ઈગ નાહાની

છે (પે. ૧૭) માટે વક કરતાં ડફ તથા ઇગ નાહાતીછે. માટે અવ પાયા ઉપરના અવડ Δ તથા અવડ Δ કરતાં અવક Δ માટે છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૦ પ્રમેય—(અવક ને અડગ Δ માં) નેઓનું શિરોબિંદુ એક (અ) અને નેઓનો પાચો એક આપેલા (ડ) બિંદુમાંથી જાય એવા સમ્પન્ના ત્રિકોણમાં નેનો (વક) પાચો તે આપેલા બિંદુએ દૂભાગાય તે સમ્પન્ના કરતાં નાનો થશે.

એક અવક Δ ના વક પાયાને ડ બિંદુએ દૂભાગ (પે. ૧૦) કથા એક એવી લીટી દોર, કે તે અકને માંડે ગ આગળ તથા અવને બહાર વધારવામાં રૂ આગળ મળે, કે ને ડગ કરતાં ડડ માટી થાય; તે અવક Δ કરતાં અગડ Δ માટે થશે.

વધા અકને સમાંતર વહ દોર (પે. ૩૧.) \angle વહ = \angle કડગ (પે. ૧૫). \angle ડવહ = \angle કડગ (પે. ૨૯). અને વડ = ડક. \therefore વહ Δ = કડગ Δ . \therefore અવડગ + કડગ Δ = અવક Δ = અવડગ + વહ Δ = અવહગ આકૃતિ ને અગડ Δ નો એક ભાગ છે, માટે અવક Δ થા અડગ Δ માટે છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૧ પ્રમેય—એકજ પાયા ઉપરના અને સરખી પરિમિતીવાળા સમ્પન્ના ત્રિકોણમાં સમદ્વિબાજુ ત્રિકોણ માટે છે.

એક વક પાયા ઉપર અવક સમદ્વિબાજુ ત્રિકોણ કર. તેના બે બાજુ પરિમિતીવાળો એક તેજ પાયા ઉપર વકડ ત્રિકોણ કર. તે અ કરતાં ડ શિરોબિંદુ નિચે પડશે. કારણ કે વકડ ત્રિકોણ પાસે એક બાજુ અવ અથવા અક કરતાં નાહાતી થશે. અને બીજી માટી થશે. અથા વક ઉપર અક લંબદોર (પે. ૧૨). ડ

થી વક સાથે ડઈ સમાતર દોર (પે. ૩૧). તે અફ ને ઇ આ ગળ મળશે. વડ તથા કઈ સાધ. તો વકડ Δ = વડક Δ (પે. ૩૭), કે જે અવક Δ નો ભાગ છે માટે વડક Δ કરતાં અવક Δ મોટો છે એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૨ કૃત્ય—એક આપેલા (અવક) ત્રિકોણના ત્રણ સરખા ભાગ કરવાનું (૧) ત્રિકોણની એક બાજુમાં બિંદુ આ બુદ્ધિ ત્યાંથી લીટીઓ દોરીને. (૨) ત્રિકોણના ખૂણાથી તેની માટે કોઈ એક બિંદુ સુધી લીટીઓ દોરીને—(૩) ત્રિકોણમાં એક આપેલા બિંદુથી લીટીઓ દોરીને.

(૧) સાધન—અવક Δ ને ડયા દૂભાગનારી ડફ દોર (મનો ૯). ફ બિંદુની દરેક બાજુએ $\frac{૧}{૩}$ વફ = ગફ = ફહ લે (પે. ૩); અને ડગ તથા ડહ સાંધ તો કરવાના ભાગ થયા.

સિધ્ધતા—વડફ Δ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ છે અને $\frac{૧}{૩}$ વફ = ગફ છે. માટે $\frac{૧}{૩}$ વડક Δ = ફડગ Δ અને $\frac{૧}{૩}$ વડફ Δ = ડગફ Δ = ડફહ Δ છે માટે $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ = વડગ Δ અને વડગ Δ = ગડફ Δ + ફડહ Δ = ગડહ Δ (પે. ૩૮) માટે બાકીની અડહક આકૃતિ = $\frac{૧}{૩}$ અવક Δ માટે વડગ Δ = ગડહ Δ = અડહક એ ખૂણ માટે એ અવક Δ ના ત્રણ સરખા ભાગ થયા એ સિધ્ધ.

(બીજી રીતે) સાધન—અવક ત્રિકોણના વક પાયામાંથી આપેલા બિંદુથી અડ સાંધ. અને વકના ઇ તથા ફ આગળ ત્રણ સરખા ભાગ કર (મ. ૧). અઈ તથા અફ સાંધ. ઇ તથા ફથી અડને ઇગ તથા ફહ સમાતર દોર (પે.

૩૧). ડગ તથા ઢહ સાંધ. ઐઠલે વડગ Δ , અગડહ ચોખૂણ તથા ઢહક Δ કરવાના ત્રણ ભાગ થશે.

સિધ્ધતા.—ગઅઈ Δ = ગડઈ Δ (પે. ૩૭). ∴ વગઈ Δ + ગઅઈ Δ = વઅઈ Δ = વગઈ Δ + ગઢઈ Δ = વગડ Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ અને ઐઠ પ્રમાણે ઢહક Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ થશે. તેા બાકીની અગડહ આકૃતિ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ રહેશે. ઐઠલે ઐત્રણે ભાગ બરોબર છે એ સિધ્ધ.

(બીજો પ્રકાર) સાધન—અવક ત્રિકોણના વક પાયાના ડ તથા ઈ બિંદુએ ત્રણ સરખા ભાગ કર (મ. ૧). અને ડ, ઈ બિંદુથી અવ, અકને સમાંતર, ઢપ, ઇપ લીટીઓ દોર (પે. ૩૧). તેએ, પ બિંદુએ મળશે. પથી અપ, વપ, કપ સાંધ ઐઠલે તેના ત્રણ બરોબર ભાગ થશે અડ, અઈ સાંધ.

સિધ્ધતા—અવ પાયા ઉપરના તથા અવ, પડ સમાંતર લીટીઓની વચેના અવડ Δ = અવપ Δ (પે. ૩૭). તેમજ અકઈ Δ = અકપ Δ , અને અવડ તથા અકઈ દરેક Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ તેઓ વક પાયાના ત્રિભાગ ઉપર છે. તેા અવક Δ — (અવપ Δ + અકપ Δ) = વકપ Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ માટે પ બિંદુથી તેના ખૂણા સુધી દોરેલી લીટીઓથી ત્રણ સરખા ભાગ થયા એ સિધ્ધ.

(ત્રિજો પ્રકાર) સાધન—આપેલા અવક Δ ના વક પાયાના ડ તથા ઈ ત્રિગાગના બિંદુઓ આપેલાં પ, તથા અ શિરે બિંદુ સાથે સાંધ. ઢપ તથા ઇપ ને સમાંતર અગ તથા અહ દોર (પે. ૩૧). અપ, પગ તથા પહ સાંધ તેા તે ત્રિકોણના ત્રિભાગ થશે.

સિધ્ધતા—અગપ Δ = અગડ Δ (પે. ૩૭). ∴ અગપ Δ + અવ

ગ Δ = અવગપ ચોખ્ખૂ આકૃતિ = અગડ Δ + અવગ Δ = અવડ
 Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ . તેજ પ્રમાણે અપહક આકૃતિ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ .
 બાકીનો ગપહ Δ = $\frac{1}{3}$ અવક Δ માટે તે ત્રણે કરવાના ત્રિભાગ થયા
 એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૩ કૃત્ય—એક આપેલા (અવક) ત્રિકોણના બે
 શોષર નવ ભાગ કરવાનું.

(પેહેલી રીતે) સાધન—વક પાયાનો વડ ત્રિભાગ લે (મ.
 ૧). અને તેજ પ્રમાણે વડનો વડ ત્રિભાગ લે. વડ = વકના ન
 વ ભાગ કર(પે. ૩). તે દરેક અંશિરે બિંદુ સાથે સાંધ
 એટલે અવક Δ ના કરવાના બેશોષર નવ ભાગ થશે.

સિદ્ધતા—એ સધળા ત્રિકોણ (પે. ૩૮) બેશોષરએ એ સિદ્ધ.

(બીજી રીતે) સાધન—આપેલા અવક ત્રિકોણની દરેક બાજુ
 ના બેશોષર ત્રિભાગ કર. (મ. ૧) અને તે દરેક ભાગ બિંદુ
 સાંધ એટલે તે ત્રિકોણના કરવાના નવભાગ થશે.

સિદ્ધતા—અગ Δ માંના અડક Δ = હડમ Δ = ઢકમ Δ = ફ
 ગમ Δ (મ. ૬૮) અને તેજ પ્રમાણે વડન તથા કફહ Δ માં
 થશે માટે તે દરેક નવે, અડક Δ ની સાથે બેશોષરએ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૪ કૃત્ય—એક આપેલા (અવકડ) સમાંતર
 બાજુ ચોખ્ખૂને દૂભાગવાનું (૧) તેની એક બાજુમાં આપેલા
 (૫) બિંદુથી લીટી દોરીને. (૨) એક તેની મધ્યે અથવા બહાર
 આપેલા (૫) બિંદુથી લીટી દોરીને. (૩) તેની એક બાજુ ઉપર
 લંબ દોરીને. (૪) એક આપેલી (મન) લીટીને સમાંતર દોરીને.

પેહેલા પ્રકાર) સાધન—આપેલા અવકડ સમાંતર બાજુ

ચોખ્ખામાં અક કર્ણ દોર તથા તેને ૩ બિંદુએ દૂભાગ (પે. ૧૦) અને આપેલા પ સાથે સાંધ. પડ ને વધાર તે અવ ને ન બિંદુ એ મળશે એટલે કરવાના એ ભાગ થયા.

સિધ્ધતા—પકડ તથા અનઈ Δ માં \angle પકડ = \angle અઈન (પે. ૧૫) અઈ = કઈ અને \angle પકડ = \angle અઈન (પે. ૨૯) \therefore અનઈ Δ = પકડ Δ (પે. ૨૬). અને અકઈ Δ = અવક Δ (પે. ૩૪) અઈક Δ - પકડ Δ + અઈન Δ = અઈપન આકૃતિ = અવક Δ - અઈન Δ + પકડ Δ = પકવન આકૃતિ એ એ ભાગ બરોબર થયા એ સિધ્ધ.

(બીજો પ્રકાર સાધન—આપેલા સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા માંથી અથવા બાહારના આપેલા પ તથા કર્ણના ૩ દૂભાગ બિંદુને સાંધ અને પડને વધાર એટલે કરવાના એ ભાગ થશે.

સિધ્ધતા—સઈક Δ = અનઈ Δ (પે. ૨૬) \therefore અનસઈ = નવકસ એ સિધ્ધ.

(ત્રીજો પ્રકાર) સાધન—અક કર્ણના ૩ દૂભાગ બિંદુના ૩ ન લંબ કર (પે. ૧૨) અને તેને વધાર તે કઈ ને સમ્માગળ મળશે. એટલે તેના એ ભાગ થશે.

સિધ્ધતા—અઈન Δ = સકઈ Δ (પે. ૨૬) \therefore અસનઈ = નવકસ એ સિધ્ધ.

(ચોથો પ્રકાર) સાધન—કર્ણના દૂભાગ બિંદુના આપેલા મન ને ફગ સમાંતર દોર એટલે તેના દૂભાગ થશે.

સિધ્ધતા—અગઈ Δ = કઈકઈ Δ (પે. ૨૬) \therefore અગઈકઈ = ગઈકઈ એ સિધ્ધ.

૧. મનોયત્ન ૧૧૫મું કૃત્ય—એક આપેલા (અવકાશ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણની એક (અડ) બાજુના વધારામાં (ફ) બિંદુ આપેલું છે ત્યાંથી એક લીટી દોરવી કે તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણના બે બરાબર ભાગ થાય.

સાધન—આપેલા અવકાશ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણમાં અંક કરી દોર. આ બિંદુએ દૂભાગ (પે. ૧૦) રૂપે સાધ. અને તેને અંક ને ન આગળ મળે ત્યાં સુધી વધાર. એટલે તેના બે બરાબર ભાગ થશે.

સિદ્ધાંત—અડ = રૂપે, \angle અડન = \angle ફરૂક (પે. ૧૫) અને \angle અડન = \angle રૂપે (પે. ૨૯). માટે અડન Δ = સરૂક Δ (પે. ૨૯) અને અવકાશ Δ = અડક Δ (પે. ૩૪) \therefore અવકાશ Δ - અડક Δ + સરૂક Δ = નરૂક Δ આકૃતિ = અડક Δ - સરૂક Δ + અડક Δ = અડક Δ આકૃતિ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૬ કૃત્ય—એક આપેલા (અવકાશ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણના ત્રણ સરખા ભાગ (૧) તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણની એક બાજુમાં આપેલા (પ) બિંદુથી, (૨) અને તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણના આપેલા (વ) ખૂણમાંથી બે લીટીઓ દોરી કરવાનું (પહેલો પ્રકાર) સાધન—અવકાશ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણની વક્ર બાજુના ત્રિભાગ કર (મ. ૧). આપેલું (પ) બિંદુ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાણની વક્ર લીટીના બે ત્રિભાગ બિંદુ આપેલું છે તથા ફક્ત વચ્ચે હશે. તે આપેલું બિંદુ અવકાશ સમાંતર વક્ર સમાંતર દોર (પે. ૩૧) અને તે બિંદુને મ તથા ર બિંદુએ દૂભાગીને પમ

તથા પર સાંધ અને તેઓને વધાર. તે અડને ગ તથા હ
ખિંદુએ મળશે એટલે દરવાના ત્રિભાગ થશે.

સિદ્ધતા—વસ, રન તથા ફડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા બરાબર છે
માટે વસ = $\frac{1}{3}$ વડ છે. રન Δ = સગમ Δ તથા પકર Δ = નરહ Δ (પે.
૨૬). માટે અવરમગ + રન Δ = અવરમગ = અવરમગ + ગમસ Δ
= વસ = $\frac{1}{3}$ વડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા અને એટલે પ્રમાણે
પકડહ = $\frac{1}{3}$ વડ છે માટે બાકીના પગહ Δ = $\frac{1}{3}$ વડ રહ્યો
માટે એ ત્રણે બરાબર છે એ સિદ્ધ.

(૨) સાધન—હવે જો પ ખિંદુ, ફ તથા કળી વચે હશે,
તો કનને ર આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦). ર તથા પ સાંધ. ર પ
ને વધાર, તે અડને હ આગળ મળશે.

સિદ્ધતા—ફડ ચોખ્ખા = $\frac{1}{3}$ વડ ચોખ્ખા; અને ફર. =
રન, રપરફ = રનરહ (પે. ૧૫). રપરફ = રરહન (પે. ૨૬) માટે
રપરફ Δ = રનરહ Δ (પે. ૨૬) માટે પકડહ ચોખ્ખા = ફડ ચો-
ખ્ખા = $\frac{1}{3}$ વડ ચોખ્ખા બળી અપ તથા હવે સાંધ. હવેને ર
આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦). રથી અપને સમાંતર રગ દોર (પે. ૩૧)
ગપ સાંધ. એટલે તે, વહ ત્રાપિજ્યમને દૂભાગશે. રપરહ Δ = $\frac{1}{3}$ વપ
હ Δ અને અરહ Δ = $\frac{1}{3}$ અવરહ Δ માટે રપરહ Δ + અરહ Δ = $\frac{1}{3}$ વહ
ત્રાપિજ્યમ. હવે અગરહ Δ = ગરપ Δ (પે. ૩૬). એ બેમાંથી ગમ
રહ Δ બાદ કરીશો, તો અગમ Δ = મરપ Δ માટે $\frac{1}{3}$ વહ ત્રાપિજ્યમ
= રપરહ Δ + અરહ Δ - મરપ Δ + અગમ Δ = અગપહ આકૃતિ = $\frac{1}{3}$
વડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા માટે વગપ Δ - અગપહ આકૃતિ =
પકડહ ચોખ્ખા માટે તે વડ ચોખ્ખાના ત્રણ ભાગ થયા એ સિદ્ધ.

(ગીજ્ઞે પ્રકાર) સાધન—આપેલા અવકાંડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાના વક પાયાના ર તથા ફ ત્રિભાગ (મ.૧) બિંદુથી અવ સાથે રસ તથા ફન સમાંતર દોર (પે.૩૧) ઝેરલે વસ, રન અને ફડ આપાનો $\frac{1}{3}$ થશે વન સાંધ. અને વકકાંડ ત્રાપિજ્ઞ્યમને હેપરના પ્રકાર પ્રમાણે દૂભાગનારી વગ દોર.

સિદ્ધતા—અવન $\Delta = \frac{1}{3}$ અફ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા (પે.૩૪) $= \frac{1}{3}$ અફ તો આકાનો વકાંડન ત્રાપિજ્ઞ્યમ $\frac{1}{3}$ અફ છે તેને દૂભાગેલા છે માટે અવન $\Delta =$ નવગડ $=$ વકગ Δ એ ત્રિભાગ થયાએ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૭ મું કૃત્ય—કોઈ પણ એક આપેલા (મ) ચોખ્ખાની બરાબર લોઝિત્ર (રામબસ) કરવાનું.

સાધન—આપેલા મ ચોખ્ખાના $=$ અવકાંડ કાટખૂણ ચોખ્ખા કર (પે.૪૨) અને વ મધ્ય બિંદુ લઈને વક અંતરે ગોળ કર, તે અંડને ર બિંદુએ છેદશે. કયા વડને સમાંતર વક દોર (પે.૩૧), તે અંડને ર આગળ મળશે. તે કરવાના વક લોઝિત્ર થશે.

સિદ્ધતા—અવકાંડ $=$ વકફર (પે.૩૫) અને વકફર ર સમાંતર બાજુ ચોખ્ખામાં વક $=$ વડ છે માટે તેની સમગી બાજુઓ બરાબર (પે.૩૪) તેથી વક લોઝિત્ર (બા.૩૦) આપેલી મ ચોખ્ખા આકૃતિની બરાબર છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૮ મું કૃત્ય.—એક આપેલા (અવકાં) ત્રિકોણના ક્ષેત્રફળ અને પરિમિતીની બરાબર એક સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા કરવાનું.

સાધન—આપેલા અઘક Δ ના વક પાયાને ડ આગળ દૂ. ભાગ (પે. ૧૦). અને અઈ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) ડ મધ્ય બિંદુ ધારીને અવ તથા વકના સરવાળાના અર્ધ નીચે અં તરે ગોળ કર, તે અઈ ને ઇ આગળ છેદશે. કયા ડઈને કફ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) તો કરવાનો ડ ક ફ ઇ સમાંતર બા જી ચોખ્ખો થશે.

સિદ્ધતા—અવ તથા અકના સરવાળાના અર્ધ બરાબર ડઈ છે અને ડઈ = કફ (પે. ૩૪). તથા ડક = ફફ. ∴ અવ + અ ક = ડઈ + કફ અને કડ + ડવ = કડ + ફઈ. ∴ અવક બિ કોણની ત્રણ બાજીના સરવાળા બરાબર ડકુફઈ ચોખ્ખો બાજીના સરવાળા છે અને અ વ ક Δ = ડ ક ફ ઇ સમાંતર બાજી ચોખ્ખો છે (પે. ૪૧) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧૯ કૃત્ય—એક આપેલા ચોરસની (અક) કાંઈ ના વધારામાં એક એવું (પ) બિંદુ સોધી કહાડવું; કે ત્યાંથી તે ચોરસની કોઈ પણ બાજી સાથે દોરેલી સમાંતર લીટી, બી જી બાજીના વધારાને (ઈ) આગળ મળે. તથા થએલો (અપઈ) ત્રિકોણ તે (અફ) ચોરસની બરાબર થાય.

સાધન—આપેલા અઘકડ ચોરસની અક કાંઈ = અડને ઇ સુધી વધાર (પે. ૭). ઇ થાડક ને સમાંતર ઇપ દોર (પે. ૩૧). તે કાંઈને પ બિંદુએ મળશે એટલે તે ચોરસના બિંદુ થશે.

સિદ્ધતા.—અડ = કડ છે અને \angle ડ કાટખૂણો છે, માટે

હઅક = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો છે (પે. ૩૨) માટે \angle અપડ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો છે.
 \angle અપડ = \angle ઇઅપ માટે ઇપ = અડ (પે. ૧) = અક અને ૨ બક
 = અક (પે. ૪૭) = અડ; અપડ કાટખૂણુ Δ છે અને અડ = ૨
 ઇપ માટે ૨ અડ = અપ Δ અને અડ = અક = ૨ અવકડ માટે
 માટે ૨ અપડ Δ = ૨ અવકડ ચારસ માટે અપડ Δ = અ
 વકડ ચારસ માટે ૫ શોધી કહાડવાનું બિંદુ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૨૦ પ્રમેય—એક (અવકડ) સમાંતર બાજુ
 ચોખૂણુમાં એક આધેના (૫) બિંદુથી તેના ખૂણા સુધીલીટીએ
 દોરવાથી તેના ચાર ત્રિકોણ થશે, તેમાંના કોઈપણ સામસામેના
 બેનો સરવાળો, તે સમાંતર બાજુ ચોખૂણુના અર્ધ બરાબર થશે.
 પદ્ય અથવા અકને નપસ તથા મપક સમાંતર લીટીએ
 દોર (પે. ૩૧). પડ, પક, પવ તથા પઅ સાંધ તે અપન Δ =
 $\frac{1}{2}$ મન સમાંતર બાજુ ચોખૂણુ છે (પે. ૩૪). તેના પ્રમાણે ન
 પડ Δ = $\frac{1}{2}$ નક; $\frac{1}{2}$ મસ = પવસ Δ તથા $\frac{1}{2}$ મક = પસક Δ છે મા
 ટે અપન Δ + પનડ Δ = અપડ Δ = $\frac{1}{2}$ મડ અને વપસ Δ + સપ
 ક Δ = વપક Δ = $\frac{1}{2}$ મક ચોખૂણુ માટે અપડ Δ + વપક Δ = $\frac{1}{2}$ અ
 વકડ સમાંતર બાજુ ચોખૂણુ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૨૧ પ્રમેય—જો એક (અવકડ) સમાંતર બાજુ
 ચોખૂણુની (અક) કર્ણમાં અથવા તેના વધારાનાં એક (ઈ) બિં
 દુથી તે કર્ણની સામેના બે ખૂણુ બિંદુના સાંધવાથી એ (ઈવ
 ક અને ઇ ડ ક) ત્રિકોણ તથા (ઈ વ અ અને ઇ ડ અ)

ત્રિકોણ યથે તે અનુક્રમે ખરોખર થયે.

(૧)જો તે ૬ બિંદુ માંછી હથે તો ૬યા અવ તથા અઢ સાથે સહમ તથા પડન લીટીઓ સમાંતર હોર (પે. ૩૧) અપડ Δ = અસડ Δ , પવડ Δ = ઇવમ Δ , હમક Δ = ઇકન Δ , ઢઇન Δ = ડડ સ Δ (પે. ૩૪) અને પમ ચોખૂણુ = સન ચોખૂણુ (પે. ૪૩) માટે અપડ Δ + પવડ Δ = અવડ Δ = અસડ Δ + ઢસડ Δ = અઢડ Δ અને એજ પ્રમાણે ઇવક Δ = ઇડક Δ છે એ સિધ્ધ.

(૨)જો ૬ બિંદુ બહાર હથે તો ૬યા અવ અને વક સાથે ઇપ તથા ઇન સમાંતર હોર (પે. ૩૧) વક તથા કઢને વધાર ત પડન મ આગળ અને નડને સ આગળ મળથે. નક ચોખૂણુ = કપ ચોખૂણુ (પે. ૪૩) માટે નમ ચોખૂણુ = સપ ચોખૂણુ ઇવક Δ = $\frac{૧}{૨}$ નમ ચોખૂણુ તથા ઇડક = $\frac{૧}{૨}$ સપ ચોખૂણુ (પે. ૩૪) માટે ઇવક Δ = ઇડક Δ અને અવક Δ = અકડ Δ (પે. ૩૪) માટે ઇઅવ Δ = ઇઢઅ Δ એ સિધ્ધ.

મનોચત્ત ૧૨૨ પ્રમેય—એક (અવકઢ) સમાંતર બાજુ ચોખૂણુના કોષ્ટ્ર એક (ડ) ખૂણાથી એક એવી (કફગ) લીટી દોરી, કે તેની એક (વક) બાજુને (ફ આગળ) અને બીજીના વધારાને (ગ આગળ) મળે તે બિંદુ અને સામસામિતા બે ખૂણુ બિંદુઓ (અફ તથા કગથી) સાંધ્યા તો તેથી થએલા (અવક તથા કફગ) બે ત્રિકોણ ખરોખર થયે.

વઢ કર્ણલીટી કર એટલે કવઢ Δ = કગઢ Δ (પે. ૩૬). એ બંનેમાંથી સાધારણ કફઢ Δ બાદ કરીશો; તો કવઢ Δ . કફઢ Δ

=ફવડ Δ =કગડ Δ -કફડ Δ =ફકગ Δ . અને ફવડ Δ =
અવક Δ (પે. ૩૭) માટે અવક Δ =કફગ Δ એ સિધ્ધ.

મનોયલ ૧૨૩ પ્રમેય—એક (અવકડ) સમાંતર આશુ ચો
ખૂણી એક (અડ) આશુમાં કોણપાણુ (ફ) ખિંદ્યા તેની સા
મેની (વક) આશુના છેડાએને સાંધવાયા તથા તેની બે (અક
તથા વડ) કર્ણ લીટીએના (ઈ) છેદન ખિંદ્યા એક (વકફઈ)
આકૃતિ તે સમાંતર આશુ ચોખૂણુનો $\frac{1}{2}$ થશે.

વકફ Δ =અવક Δ (પે. ૩૭) = $\frac{1}{2}$ વડ ચોખૂણુ (પે. ૩૪).
અને $\frac{1}{2}$ અવક Δ =વકઈ Δ (પે. ૩૮. કર્ણ લીટીએ દૂબાગાય છે)
માટે વકઈ Δ = $\frac{1}{2}$ વડ ચોખૂણુ. \therefore વકફ Δ -વકઈ Δ =વકફ
ઈ આકૃતિ= $\frac{1}{2}$ વડ ચોખૂણુ એ સિધ્ધ.

મનોયલ ૧૨૪ પ્રમેય—એક (અવકડ) સમાંતર આશુ ચો
ખૂણુના કોણ (ઈ) ખિંદ્યા બે (અવ, વક) આશુએને દોરેલી
(સરતથા ગઈ) સમાંતર લીટીએના છેદન ખિંદુને તે બે આશુ
એના સામસામેના છેડા તે ખિંદુ સાથે (ઈઅતથાઈક) સાંધોએ
તો તેથી તે તરફના (અક) કર્ણ સાથે થએલા (અકઈ) ત્રિકોણ
ની બમણાઈ બરોબર બીજા છેડા તરફના તે ખિંદુથી થએલા બે
(કડતથાવડ) સમાંતર આશુ ચોખૂણુની બાબતો બરોબર છે.

અક કર્ણ તથા સર સમાંતર લીટીના ક છેદન ખિંદુથી મન
સમાંતર લીટી દોર (પે. ૩૧). તો વફ = ડફ ચોખૂણુ (પે.
૪૩). \therefore વસઈહ = વસકમ + મફઈહ = મફડહ + ફનડર. \therefore વસ
ઈહ = ઇગડર + મફઈહ + ફનગઈ અને $\frac{1}{2}$ મફઈહ = અફઈ Δ તથા
 $\frac{1}{2}$ ફનગઈ = કફઈ Δ (પે. ૪૧) અને મફઈહ + ફનગઈ = મનગઈ

=વડ ચોખ્ખુ-ઈડચોખ્ખુ ∴ વડ ચોખ્ખુ-ઈડ ચોખ્ખુ =
૨ (અ ફ ઇΔ + ફકઈΔ) = ૨અકઈΔ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૨૫ મું પ્રમેય—એક સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ-
ણગી (અક તથા વડ) કર્ણ લીટીએ એક બીજાને (ઈખિં-
ફએ) છેદવાથી એક બાજુ સાથે થએલા (અવડ) ત્રિકોણમાં
એક (પ) બિંદુથી તેની બે સામસામી બાજુ ઉપરના બે અવક ત
થા (કપડ) ત્રિકોણની બાદબાકી તે બિંદુથી બે કર્ણ સાથેના
થએલા (અપક અને વપડ) ત્રિકોણના સરવાળા બરાબર છે.

અવ = કડ (પે. ૩૪). ∴ અવડ = ∠કઈ તથા ∠અવડ = ∠
કડઈ (પે. ૨૯.) ∴ અવડΔ = કડઈΔ (પે. ૨૯) અને કપડ
Δ = કડઈΔ + કપડઈ આકૃતિ. અને અવપΔ = કડઈΔ -
અઈવપ આકૃતિ ∴ કપડΔ - અવપΔ = કડઈ Δ + કપડડ.
આકૃતિ - (કડઈΔ - અઈવપ આકૃતિ) = કપડઈ આકૃતિ + અઈવપ
આકૃતિ ∴ કપડΔ - અવપΔ = વપડ Δ + અપકΔ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૨૬ મું પ્રમેય—એક અવકડ સમાંતર
બાજુ ચોખ્ખુની અંક કર્ણ લીટીની આસપાસના બે સમાંતર
બાજુ ચોખ્ખુનું એક સાધારણ (ફ) ખૂણ બિંદુ અને બીજી
(વડ) કર્ણ લીટીના છેડા સાંધવાથી બે (વકઈ) ત્રિકોણ થશે
તેની બમણાઈ તે કર્ણની આસપાસના બે (અક તથા ફક)
સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુની બાદબાકીની બરાબર છે.

વકફΔ + અડફΔ = ૧/૨ વડ ચોખ્ખુ (મ. ૧૨૦). તેમજ અવક
Δ + કડફΔ = ૧/૨ વડ ચોખ્ખુ અને અવડΔ = ૧/૨ વડ ચોખ્ખુ (પે.
૩૪). ∴ વકફΔ - અવકΔ = કડફΔ - અડફΔ પણ કડફΔ =

કફન Δ +ફકન Δ =કફન Δ +રફક Δ અને રફક Δ =અફર
 Δ +રફક Δ ∴ કકફ Δ -અકફ=કફન Δ -અફર Δ હવે
 કફ Δ =ફકમ Δ +વકમ Δ અને ફકમ Δ =કફન Δ (પે.૩૪)
 અને વક યો.=ફકયો. પુરવણીએ છે ∴ વકમ Δ =ફરક
 Δ અર્થ પાલુ બરોબર ∴ વકફ Δ =ફકન Δ +રફક Δ અને અવક
 Δ =અસફ Δ +સવક Δ , પાલુ અસફ Δ =અફર Δ અને સવક Δ
 =રફક Δ (ઉ.પ્ર.) ∴ અવક Δ =રફક Δ +અરફ Δ ∴ વકફ Δ -અ
 વક Δ =ફકન Δ +રફક Δ -રફક Δ -અરફ Δ =ફકન Δ -અરફ
 Δ . વકફ Δ =વકપ Δ +ફવપ Δ =અવપ Δ +ફવપ Δ ∴ વ
 કફ Δ -અવક Δ =અવપ Δ +વકપ Δ -અવક Δ -પાલુ અવપ Δ -અવ
 ક Δ =ફવપ Δ ∴ વકફ Δ -અવક Δ =૨ ફવપ Δ =વકફ
 Δ વકફ Δ -અવક=કફક Δ -અકફ Δ પાલુ વકફ Δ -અવક
 Δ =ફકન Δ -અફર Δ ∴ વકફ Δ -અવક Δ =વકક Δ =ફક
 ન Δ -અફર Δ ∴ ૨ વકક Δ =૨ ફકન Δ -૨ અફર Δ પાલુ ૨ ફ
 કન Δ =ફક યો ખૂલુ અને ૨ અફર Δ =અક યો ખૂલુ
 ∴ ૨ વકક Δ =ફક યો ખૂલુ-અક યો ખૂલુ એ સિદ્ધ.

મનોયત ૧૨૭ થું પ્રમેય—ક્ષેત્રફળમાં બરાબર આવે
 સધળા (અવકક, ગઈકહ, હઈકમ) સમાંતર પાશુ યો ખૂલુ
 માં (અવકક) ચોરસની પિરમિતી નહાનામાં નહાની છે.

ગઈકહ Δ માં ગઈકહ કાટખૂણો છે માટે ગઈકહ કરતાં તે માટે
 છે (પે.૩૨) માટે ગઈકહ હઈકમો છે (પે.૧૯) એજ પ્રમાણે હઈક
 કરતાં મકમો છે અને હઈક = ગઈક = હમ (પે.૩૪) માટે ગઈ
 +હઈક+કહ+હઈકમ+હઈક+કમ+મહ મોટી છે.

હવે અક ચોરસ = ગક કાટખૂણુ યો ખૂલુ છે માટે એ બંને

માંથી ફઈ બાદ કરીએ તો ફઈ \times અફ = ફઢ \times ફગ કાઢખૂણ
ચોખૂણ. પણ અઢ = અવ = ફઈને અઢનો. અફ ભાગ છે માટે
ફઈ કરતાં ફઢ નહાની છે તો સ્પષ્ટ છે કે અફ કરતાં ફગ મોટી
છે કારણ કે અઈ = ગઢ ચોખૂણ છે. (ઉ.પ્ર.) અને ફગ = ઢહ;
અફ = ઢઈ (પે. ૩૪) માટે અવ + વઈ + ફક + કઢ + ઢફ +
અફ ચોરસની પરિમિતી કરતાં ફઈ + ફક + કઢ + ઢહ + ઢગ +
ફગ કાઢખૂણ ચોખૂણની પરિમિતી વધારે છે એ સિદ્ધ.

મનોપત્ત ૧૨૮ મું પ્રમેય—જો કોઈ (અવકઢ) ચોરસની
પરિમિતી (વઈગફ) કાઢખૂણ ચોખૂણનો પરિમિતીની ખરાબર
છે તો ચોરસનું ક્ષેત્રફળ વધારે થશે.

અઢ તથા ફગને વધાર તે હ આગળ મળ્યે. વહ સાં
ધ તે કઢ તે ન આગળ હૃદ્યે. નથી વફ અથવા અહને સ
માંતર સનમદાર (પે. ૩૧). અન = ફન (પે. ૪૩). માટે ફર
કરતાં અર ચોખૂણ ઘણેાજ મોટા છે માટે એ બે વિષમભા
ઈક મળ્યો તો ફફ કરતાં અક મોટા છે માટે ફવફગ કરતાં
અવકઢ ચોરસ મોટા છે એ સિદ્ધ.

મનોપત્ત ૧૨૯ મું પ્રમેય—કોઈ એક (અવક) સમદિ
યાત્રુ ત્રિકોણની પરિમિતી, તેના ક્ષેત્રફળ અને ઊંચાઈમાં ખરાબ-
ખરાબ એવા (અઢકઈ) કાઢખૂણ ચોખૂણનો પરિમિતીયા વધારે છે.

અવક સમદિ યાત્રુ ત્રિકોણના અ ખૂણને દૂભાગનારી
અઢ કર (પે. ૯), તો તે વક પાયાને દૂભાગથે તથા તેની ઉપર
લંબ થશે (મ. ૧૧). અથા વકને અને કયા અઢને સમાંતર
અઈ તથા ફઈ દોર (પે. ૩૧). તે હ આગળ મળ્યે. ઢઈ =
અવક Δ છે (પે. ૪૧). હવે કઢ = અઈ (પે. ૩૪) માટે વક = ઢ

ક+અં અને ળક કાટખૂણ છે. માટે અવધી અંક નહાની છે (પે. ૧૯) અને તેજ પ્રમાણે અકથી કંઈ નહાની છે માટે અવ+અક+વક પરિમિતીથી અંક+ક+કંઈ+અંક કાટખૂણ ચોખ્ખી પરિમિતી નાહાની છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૦ પ્રમેય—જો કોઈ (અવક) ચોખ્ખું આકૃતિની એક અંક કર્યું લીટી તે ચોખ્ખુને દૂમાગે તો તે કર્યું લીટી બીજી (વંક) કર્યુંને દૂમાગયે.

અંક ઉપર વંક તથા કંક લેખ કર (પે. ૧૨) અવક Δ = અંક Δ (ઉપ. પ્ર) અંક પાસે બંનેમાં સાધારણ છે તો વંક = કંક (પે. ૪૦) અને Δ વગડ = Δ કગડ (પે. ૧૫) તથા Δ વડગ = Δ કડગ કાટખૂણ તો \therefore વગ = ગડ (પે. ૨૧) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૧ મું પ્રમેય—કોઈ (અવક) ચોખ્ખું આકૃતિના સામસામેના બે (અવક તથા અંક) ખૂણ બરાબર છે તો તેની સામસામેની (અવક કંક તથા અંકને વંક) બાહ્યમાં વધારવાથી તેઓ મળશે ત્યાં આગળ જે (અંક તથા અવક) ખૂણ થશે તે બરાબર થશે.

Δ અંક+અંક = Δ અંક અને Δ અવક+ Δ અવક = Δ અવક (પે. ૩૨) પણ Δ અંક = અવક છે માટે Δ અંક+ Δ અંક = Δ અવક+ Δ અવક, પણ Δ અંક = Δ અવક (પે. ૧૫) માટે Δ અંક = Δ અવક એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૨ મું પ્રમેય—કોઈપણ એક (અવક) ચોખ્ખું આકૃતિની ચારે બાજુઓનો સરવાળો બે અંક તથા વંક) કર્યુંના સરવાળા કરતાં મોટો છે.

અડ+અવ કરતાં વડ નાની છે (પે.૨૦), અવ+વક કરતાં અક નાની છે, વક+કડ કરતાં વડ નાની છે, અને કડ+અડ કરતાં અક નાની છે માટે ૨ અડ+૨ અવ+૨વક+૨ કડ કરતાં ૨ અક+૨ વડ નાની છે. ∴ અડ+અવ+વક+કડ કરતાં અક+વડ નાની છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૩ પ્રમેય—કોષપણુ (અવકડ) એ ખૂણુ આકૃતિના એ કોણના છેદના બિંદુ શિવાયના તેમાંના કોષપણુ એક (૫) બિંદુથી તે ખૂણુ સુધી દોરેલી ચાર લીટીઓનો સરવાળો એ કોણના સરવાળા કરતાં વધારે થયે.

(અપક Δ માં અપ+પક કરતાં અક નાની છે. વપક Δ માં વપ+પક કરતાં વક નાની છે. (પે. ૨૦) ∴ અપ+પક+વપ+પક કરતાં અક+વક નાની છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૪ પ્રમેય—કોષપણુ (અવકડ) એ ખૂણુ આકૃતિમાં (ચડ) માટીની સામે (વક) નાની બાજુ હયે તો નાની બાજુ પાસેના એ ખૂણુના સરવાળા કરતાં માટી બાજુ આગળના ખૂણુનો સરવાળો નાનો થયે.

અવ તથા કડને વધારે તે ૬ બિંદુએ મળયે. વકક Δ ના \angle કવક+ \angle વકક = \angle વકક (પે. ૩૨). અને \angle વકક + \angle વકક = \angle કવઅ ∴ \angle કવક + \angle વકક + ૨ \angle વકક = \angle વકક + \angle કવક અને \angle કવક + \angle વકક + \angle વકક = એ કાટખૂણુ છે (પે. ૩૨) ∴ \angle વકક + \angle કવઅ = એ કાટખૂણુ + ૨ \angle વકક અને ૬ અડ + ૬ ઇડ તે એ કાટખૂણુ કરતાં ઓછો છે (પે. ૩૨) ∴ ૬ અડ + ૬ ઇડ કરતાં \angle વકક + \angle કવઅ વધારે છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૫ કૃત્ય—કોઈપણ (અવકાશ) ચોખ્ખુ આ-
કૃતિમાં એક સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ એવા કરવો કે તેના
બે ખૂણ બિંદુ, તે ચોખ્ખુની બે સામસામેની (અવ, કાંડ)
બાજુઓમાં બે આપેલા (ઈ તથા ફ) બિંદુએ થાય.

સાધન—ઈફ સાંધ, અને તેને ગ આગળ દૂભાગ(પે. ૧૦).
ગથી અહ તથા વક વચ્ચે નગહ એવી લીટી દોર કે તે ગ
આગળ દૂભાગાય. (મ. ૩). ઇહ, હફ, ફન તથા ન ઇ સાંધ
એટલે તે કરવાનો સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ થશે.

સિદ્ધતા—ઇનગ તથા નફગ Δ માં નગ = ગહ, ઇગ = ગફ.
(આ. ૨૫.) અને \angle ઇગન = \angle હગફ (પે. ૧૫) $\therefore \angle$ ઇનગ =
 \angle ગહફ (પે. ૪). \therefore ઇન તથા હફ સમાંતર (પે. ૨૭) એજ
પ્રમાણે ઇહ તથા ફન સમાંતર છે માટે ઇહફમ સમાંતર
બાજુ ચોખ્ખુ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૬ કૃત્ય—જો કોઈ (અવકાશ) ચોખ્ખુ આ-
કૃતિની બે સામસામેની(અવ, કાંડ) બાજુઓ, કાંઈ લીટીઓ
થાય એવા બે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ કરીએ તો તે ચોખ્ખુ
ની બાજુ (હગ, ગન) કાંઈ લીટીઓ એક સીધી લીટીમાં અને
બરોબર થશે.

સાધન—અવ, કાંડ ને ઇ, ફ બિંદુએ દૂભાગ. ઇ. ફ
સાંધ ઇફ ને ગ આગળ દૂભાગ. (પે. ૧૦). ગઈ અને ગફ
ને અનુક્રમે તેઓના જેટલી ઇહ અને ફન વધાર. અહ, વહ
કન તથા હન સાંધ.

સિદ્ધતા—અઈ = વઈ; ગઈ = ઇહ (આ. ૨૫.) અને \angle અઈહ

=લવગ (પે. ૧૫)માટે/ઈઅહ =લવગ;અહ =વગમાટે અહ તથાવગ સમાંતર (પે.૪;૨૭)માટેવહતથા અગ સમાંતર (પે. ૩૩) અંગ પ્રમાણે ગઢ અનેકને તથા ગક અને ડનેસમાંતર માટે અવ અને કઢ કર્ણ લીટી ઉપર ગહ અને ગન સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ છે અને ગઈ =ગફ માટે ગહ =ગન એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૭મું કૃત્ય—કોઈ આપેલી (મ,ન,ક્ષ,ય.) ચાર સીધી લીટીઓનો એક ચોખ્ખુ કરવાનું અને તે કરવાને શી-સરતો જોઈએ.

જો આપેલી ચાર લીટીઓમાંની કોઈપણ વણનો સરવાળો ચોથી કરતાં વતો હશે તોજ તે કૃત્યનું સાધન શક્ય થશે.

સાધન—એક સર લીટી લે. અને તેમાંથી મ =સઅ, ન = અવ, અને ક્ષ =વગ રાખ (પે.૩) ન મધ્ય બિંદુ લેખને વગ. આંતરે ઢલવગોળ કર, તથા અ મધ્ય બિંદુ લેખનેઅસ આં-તરે સઢપ ગોળ કર, તે બંને ઢ મિંદુએ છેદાશે. ઢ મધ્ય બિં-દુ લેખને ય =ઢકઆંતરે ઢકફ ગોળ કર તે ઢલવ ને ક આગળ છેદશે, અઢ, ઢક અને કવ સાંધ. એટલે કરવાનો અ-વકઢ ચોખ્ખુ થશે.

સિધ્ધતા—અસ =અડ =મ, અવ =ન, વક =વગ =ક્ષ. અને ઢ ક =મ માટે આપેલી લીટીઓનો અવકઢ ચોખ્ખુ છે એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩૮મું પ્રમેય—કોઈપણ (અવકઢ) ચોખ્ખુ આક-તિની ચારે બાજુઓનાં (ફ, ગહ,) દૂભાગ બિંદુઓને સાંધ વાથી એક સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ થશે; અને તે મૂળની ચો-

ખૂણ આકૃતિના અર્ધની બરાબર થશે. (ક્ષેત્રફળમાં.)

અવકાંઠ ચોખ્ખામાં અક તથા વડ કર્ણ લીટીઓ કર. અ
ગ તથા કહસાંધ. અકગ Δ = $\frac{1}{2}$ અકાંઠ Δ અને અકહ Δ = $\frac{1}{2}$ અ
કાંઠ Δ (પે. ૩૮) માટે અકગ Δ = અકહ Δ માટે અક સાથે ગહ
સમાંતર છે (પે. ૩૯) તથા $\frac{1}{2}$ અકાંઠ Δ = ડહગ Δ (મ. ૯૮) અને
તેજ પ્રમાણે અક સાથે ફક સમાંતર છે. ∴ ફક તથા ગહ
સમાંતર (પે. ૩૦) અને $\frac{1}{2}$ અવકાંઠ Δ = વફાંઠ Δ છે. અને અવકાંઠ Δ
+ અકાંઠ Δ = અવકાંઠ. ∴ વફાંઠ Δ + ડહગ Δ = $\frac{1}{2}$ અવકાંઠ અને
તેજ પ્રમાણે ઇહ તથા ફગ સમાંતર છે. ∴ ફગહ સમાંતર બાજુ
ચોખ્ખા છે; અને અઈહ Δ + ફકગ Δ = $\frac{1}{2}$ અવકાંઠ છે. ∴ અ
ઈહ Δ + વફાંઠ Δ + ફકગ Δ + ડહગ Δ = અવકાંઠ આકૃતિનું અ
ર્ધ છે. ∴ બાકીનો ફગહ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા = $\frac{1}{2}$ અવકાંઠ
ચોખ્ખા એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૯ કૃત્ય—કોઈપણ (અવકાંઠ ત્રાપિન્નયમ) ચોખ્ખા
ખૂણ આકૃતિની એક (અક) કર્ણ ઉપર તેના બે સામેના ખૂણો
થી દોરેલા (વફ તથા ડહ) લંબ બરાબર છે તે તે ચોખ્ખા
આકૃતિમાં એક એવું (પ) બિંદુ સીધી કાઢાડવું કે તે બિંદુથી તે
ના ખૂણો બુધી લીટીઓ દોરવાથી તેના બરાબર ચાર ભાગ થાય.
સાધન—અક કર્ણ લીટીને પ આગળ દૂભાગ અને પહ, પ
વ સાંધ એટલે એ શોધવાનું બિંદુ થશે.

સિદ્ધતા—અકાંઠ તથા અવકાંઠ ત્રિકોણમાં વફ = ડહ (ઉપ. પ્ર.)
અક બેઠમાં સાધરણ છે. ∴ અવકાંઠ = અકાંઠ (પે. ૩૮) અ

ને અવ = પક છે માટે અવપ Δ = પવક Δ (પે. ૩૮) અને તેજ પ્રમાણે અપક Δ = ઢપક Δ માટે અપક Δ = ઢપક Δ = વકપ Δ = અવપ Δ \therefore સોધવાનું બિંદુ પ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૦ પ્રમેય—એક (અવકઢ) ત્રાપિભ્યમની બે (અડ તથા વક) સમાંતર બાજુઓના (ઈ તથા ફ) દૂબાગ બિંદુઓને સાંધવાથી તે ત્રાપિભ્યમના બે બરોબર ભાગ થશે.

વક તથા કક સાંધ વઈ = ઈક તથા અક = ફક છે \therefore વઈક Δ = ઈકક Δ તથા અવક Δ = ફકક Δ (પે. ૩૮). \therefore અવક Δ + વઈક Δ = અવઈક = ફકક Δ + ઈકક Δ = કકકઈ \therefore અવકક ત્રાપિભ્યમ ફઈ લીટીથી દૂબાગાય છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૧ પ્રમેય—એક (અવકઢ) ચોખ્ખુ આકૃતિની બે કર્ણ લીટીઓથી યંચલા ચાર ભાગમાંથી કોષ્ટ (અવ તથા કઢ) બે સામસામીની બાજુ ઉપરના બે ત્રિકોણ (અવઈ તથા કઢઈ) બરોબર હશે તો બીજા બે (અડ તથા વક) સામસામીની બાજુઓ સમાંતર થશે.

અવઈ Δ + અડઈ Δ = અવક Δ = કઢઈ Δ + અડઈ Δ = અકક Δ અને એ બંને ત્રિકોણોનો અડ પામે છે \therefore અડ તથા વક સમાંતર છે (પે. ૩૯) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૨ પ્રમેય—એક (અવકઢ) ચોખ્ખુ આકૃતિની બે (અડ તથા વક) બાજુઓ સમાંતર છે પણ બરોબર નથી અને બીજા બે (અવ તથા કઢ) બાજુઓ બરોબર છે. પણ સમાંતર નથી તો તે ચોખ્ખુ આકૃતિના બે સામસામીના

ખૂલાનો સરવાળો બે કાટખૂલાની બરાબર છે, અને તેથી ઉલટું (એક તરફના બે ખૂલાનો સરવાળો બે કાટખૂલા કરતાં વધે અથવા ઓછો છે.)

અહ તથા વક્ર બે સમાંતરમાંની નાની અહના હ બિંદુથી આવેને સમાંતર હઈ ફાર (પે. ૩૧) અહ બે અવકાશ સમાંતર બાજુ ચોખૂલાની અવકાશ તથા \angle વઅહ = \angle વહઈ (પે. ૩૪) અને અવકાશ = \angle કહ (ઉપ. પ્ર.) \therefore હઈ = \angle કહ \therefore \angle હઈક = \angle હકઈ (પે. ૫) અને \angle વહઈ + \angle હઈક = બે કાટખૂલા છે (પે. ૧૪) \therefore \angle વહઈ અથવા \angle વઅહ + \angle હઈક અથવા \angle હકઈ = બે કાટખૂલા છે અને એજ પ્રમાણે તે ચોખૂલા આકૃતિના \angle વ + \angle હ = બે કાટખૂલા છે વળી \angle અવકાશ = \angle હઈક (પે. ૨૯) \therefore \angle હકઈ અને \angle હઈક + \angle હકઈ તે બે કાટખૂલા કરતાં ઓછા છે (પે. ૧૭) \therefore \angle અવકાશ + \angle વકહ તે બે કાટખૂલા કરતાં ઓછા છે. અને \angle વકહ + \angle અહઈ = બે કાટખૂલા (પે. ૨૯) \therefore \angle વઅહ + \angle અહઈ + \angle હઈક = \angle વઅહ + \angle અહક તે બે કાટખૂલા કરતાં વધારે છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૩ પ્રમેય—જો કોઈ (અવકાશ) ચોખૂલા આકૃતિની બે (અહ તથા વક્ર) બાજુઓ સમાંતર હોય, તેની બે ઠેણીના દ્વારા બિંદુને સાંધનારી (રેખા)લીટીને વધારવાથી (અવ તથા કહ ને ગ તથા હ બિંદુઓ) બે બાજુઓને મળે તે ત (ગહ) લીટી, બે સમાંતર બાજુઓના સરવાળાના અર્ધ બ

રેખર થશે. અને એ મધ્ય બિંદુને સાધનારી (ફ) તેઓ
ની પાશ્વર્યાક્રીતા અર્ધની પરેખર થશે.

અહ ને મ આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦) અઈ, ઢફ, મફ, મ
ઈ અને મફ સાધ, મઈ અને મફ ને વધાર તે વક ને સ
અને પ આગળ મળશે. વક ને ન આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦)
નઈ અને નફ સાધ. તો અવઢ Δ = અકઢ Δ (પે. ૩૭). $\frac{૧}{૨}$
અવઢ Δ = અઈઢ Δ તથા $\frac{૧}{૨}$ અકઢ Δ = અફઢ Δ (પે. ૩૮) \therefore
અઈઢ Δ = અઈફ Δ (૭ પ્રત્ય) \therefore ઇફ તથા અઈ સમાંતર (પે.
૩૯). \therefore ઇફ તથા વક સમાંતર (પે. ૩૦), વળી અફમ Δ =
કપમ Δ અને અફમ Δ = મઢફ Δ (પે. ૩૪). \therefore કપફ Δ
= મઢફ Δ \therefore મપ તથા ઢક સમાંતર (પે. ૩૯), અને એ
જ પ્રમાણે સમ તથા અવ સમાંતર તથા સઈ અને ફલ્લ ધલુ
એજ પ્રમાણે વિચાર કરવાથી સમાંતર થશે તો હવે અસ,
કમ તથા ફન સમાંતર જાણુ એ ખૂલુછે. \therefore અમ = વસ = ગઈ
મઢ = પક = ફહ, અને ઇફ = સન = (નપ) (પે. ૩૪). \therefore $\frac{૧}{૨}$
(અમ + વસ) = ગઈ, $\frac{૧}{૨}$ (મઢ + પક) = ફહ અને $\frac{૧}{૨}$ સપ = ઇફ માટે
 $\frac{૧}{૨}$ (અઈ + વક) = ગઈ અને $\frac{૧}{૨}$ (વક - અઈ) = ઇફ એ તિષ્ઠ.

મનોવલ્લ ૧૪૪ કૃત્ય—કોઈ એક (અવકઢ ત્રાપિજન્યમ) એ
ખૂલુ આકૃતિને (૧) એના (અ) ખૂલુ બિંદુથી લીધી દોરારને
(૨) તેની એક પાશ્વર્યામાં આપેલા (ઢ) બિંદુથી લીધી દોરારને
દૂભાગવાનું,

સાધન—અવકઢ = અવઈ Δ કર (મ. ૧૦૬) અને વઈ ને

અર્થથી દૂભાગ (પે. ૧૦)એ ફ બિંદુ વક માંન હોયતો કયા
અવ ને સમાંતર ફગ દોર (પે. ૩૧) તે વક ને ગ આગળ મળ
થે. અગ સાંધ. તો તે ચોખ્ખા આકૃતિના બે બરોબર ભાગયથે.

સિદ્ધતા—અવકઢ = અવઈ Δ અને $\frac{૧}{૨}$ અવઈ Δ = અવફ Δ (પે.
૩૮). $\therefore \frac{૧}{૨}$ અવકઢ = અવફ Δ છે. $\frac{૧}{૨}$ અને અવફ Δ = અવગ Δ (પે.
૩૭). $\therefore \frac{૧}{૨}$ અવકઢ = અવગ Δ . અવકઢ આકૃતિના અગ લીટીથી બે
બરોબર ભાગ થયા એ સિદ્ધ.

(બીજી રીતે) સાધન—અક, વઢ કર્ણ લીટીઓ દોર. એમાં
યા કોઈ પણ એક વઢને ફ બિંદુએ દૂભાગ (પે. ૧૦). ફથી
અકને સમાંતર ફગ દોર; અગ સાંધ. એટલે તે ચોખ્ખા આ-
કૃતિને દૂભાગથે. અઈ તથા કઈ સાંધ.

સિદ્ધતા— $\frac{૧}{૨}$ અવકઢ Δ = અવઈ Δ (પે. ૩૮) અને તેજ પ્રમાણે
 $\frac{૧}{૨}$ વકઢ Δ = વકઈ Δ . \therefore અવઈ Δ + વકઈ Δ = $\frac{૧}{૨}$ અવકઢ
છે. અને અઈગ Δ = કઈગ Δ (પે. ૩૭) \therefore કઈગ Δ +
અવગઈ = અવગ Δ = કઈગ Δ + અવગઈ = અવઈ Δ + વકઈ Δ
= $\frac{૧}{૨}$ અવકઢ \therefore અગ લીટીથી તે આકૃતિ દૂભાગાર્થ એ સિદ્ધ.

(બીજી પ્રકાર) સાધન—અવકઢ આકૃતિની અડ બા-
જીમાં ફ બિંદુ આપેલું છે ત્યાંથી ફવ સાંધ ફવકઢ ચોખ્ખ
આકૃતિને પેહેલા પ્રકાર પ્રમાણે ફથી ફફ લીટી દોરીને
દૂભાગ ફફ લીટી ઉપર અવઈ Δ = ફફમ Δ કર (મ. ૧૦૬) મ
થી ફફ સાથે મગ સમાંતર દોર. (પે. ૩૧) ફગ સાંધ ગફ

ને હ આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦). રૂઠ સાંધ; તો રૂંધી તે
ચો ખૂણુ આકૃતિના બે બરોબર ભાગ થશે.

સિદ્ધતા— $\frac{1}{2}$ રૂઠકડ = રૂઠકડ છે અને બાકીના અરૂઠ Δ
= રૂઠકડ Δ = રૂઠકડ Δ (પે. ૩૭). અને $\frac{1}{2}$ રૂઠકડ Δ = રૂઠ
કડ Δ $\therefore \frac{1}{2}$ અરૂઠ Δ = $\frac{1}{2}$ રૂઠકડ Δ = રૂઠકડ Δ \therefore રૂઠકડ
= $\frac{1}{2}$ અરૂઠકડ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૫ કૃત્ય—કોષપણુ (અરૂઠકડ) ચારસ આકૃતિ
ની એક (અડ) બાજુમાં આપેલા (પ) બિંદુથી તેના બરોબર
૨ ચાર ભાગ કરવાનું.

સાધન—કયા અપ = કફ રાખ (પે. ૩). પફ સાંધ. પ
અરૂઠ તથા પડકફને દૂભાગનારી પગ તથા પડલીટીઓ કર
(મ. ૧૪૪). એટલે તે ચારસના ચારે બરોબર ભાગ થશે. .

સિદ્ધતા—અપ = કફ, પડ = વફ, અરૂઠ = કડ અને પફ બે
ઊમાં સાધારણ છે \therefore અરૂઠકપ = પડકફ અને આ બે બરોબર
ચો ખૂણુ આકૃતિઓને દૂભાગેલી છે. \therefore પઅવગ = પગફ = પફકડ
= પડકડ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૬ પ્રમેય—સમાંતર બાજુ ચો ખૂણુ સિવાય (અ
રૂઠકડ) કોષપણુ ચો ખૂણુ આકૃતિમાંના એક બિંદુથી તેના ખૂ
ણુ સુધી લીટીઓ દોરશે ત્રિકોણથી બરોબર ચાર ભાગ થઈ શ
કતા નથી.

જો બની શકે તો ધાર કે તેના રૂઠ બિંદુથી ભાગ થઈ શકે છે
તો રૂઠ, રૂઠ, રૂઠ તથા રૂઠ સાંધ. હવે જો રૂઠ તથા રૂઠ

અને વડ તથા ફડ એક સીધી લીટીમાં હશે તો તે ત્રિકોણો બ
રોબર છે માટે એક તથા વડ ફરુ લીટીઓ એક બીજાને દૂંબા
ગશે. માટે અવકઢ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ થશે પણ તે નથી.

જો તેઓ એક સીધી લીટીમાં નથી તો અંદરે વધારા અને અ
ઈ = ફફ રાખ (પે. ૩). કફ, વફ અને ઢફ સાધ. વફઈ Δ
= અવઈ Δ (પે. ૩૮) = વકઈ Δ (આ. ૨૨.) \therefore વ કઈ Δ = વ
ફઈ Δ \therefore વડ તથા કફ સમાંતર છે (પે. ૩૯) અને તેજ પ્ર
માણે કઢઈ Δ = ફઢઈ Δ \therefore ઢઈ તથા કફ સમાંતર; તો કફ
સાથે વડ તથા ફડ બંને સમાંતર માટે તે એક સીધી લીટી હો
વી જોઈએ. પણ તેમ નથી માટે એ પણ અશક્ય \therefore તેનાકરી
ચાર ત્રિકોણ બરોબર થશે નહીં એ સિધ્ધ.

* મનોયત્ન ૧૪૭ પ્રમેય—જો એક (અવક) કારખૂણત્રિકોણ
ના બે (અ,વ) સાંકડા ખૂણામાંનો એક (અ) બીજા (વ) કર
તાં બમણો હોય તો કારખૂણો કરનારી લીટીઓમાંની (વક)
સીટીનો વર્ગ, (અક) નાનીના વર્ગની ત્રમણાઈ બરોબર છે.

અવક ત્રિકોણની અવતા વ હોય તથા $\angle અ = \angle અવઢ$ રાખ
(પે. ૨૩) $\angle અ + \angle ક = \angle અવક$ (પે. ૩૨) $\therefore \angle અવક - \angle અ$
(= અવઢ) - $\angle કવઢ = \angle ક$ $\therefore \angle અઢવ = \angle અવઢ$ \therefore અવઢ Δ સમ-
બાજુ છે. (પે. ૧) \therefore અવ = અઢ અને $\angle કવઢ = \angle ક$ \therefore વઢ =
કઢ (પે. ૬) \therefore ૨ અવ = અક \therefore $\overset{૨}{અવ} + \overset{૨}{વક} = \overset{૨}{અક}$ (પે. ૪૭)
પણ આખી લીટીના વર્ગ = અરધી લીટીના વર્ગની ચોગણાઈ છે
 \therefore $\overset{૨}{અવ} + \overset{૨}{વક} = ૪$ અવ \therefore $\overset{૨}{વક} = ૩$ અવ એ સિધ્ધ.

સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪૮ કૃત્ય—બેક આપેલી (બક) લીટી ૬-પર (અવક) કાટખૂણુ ત્રિકોણુ એવો કરવો કે આપેલી લીટીના વર્ગની સાત ગણાઈ બરોબર બીજી અથવા બાજુનો વર્ગ થાય.

સાધન—બકના વર્ગની સાત ગણાઈ બરોબર સને વર્ગ થાય એવી એક સીટી (પે. ૪૭ ની સાદ્યતાથી) સાધી કહાડ. બક ઉપર વધી લેખ કર (પે. ૧૨). સ=વઅ રાખ (પે. ૩). અને એ તથા ક સાંધ ખરણે કરવાનો Δ થશે.

સિદ્ધતા—૭બક^૨ = સ^૨ = અવર^૨; ૭બક^૨ = અવર^૨ એ એવો અવક Δ છે એ સિદ્ધ.

ટીકા—પ્રથમ આપેલી બક ઉપર વધી બક=વઅ લેખ કર અને એક સાંધ. તો ૨ બક^૨ = અકર^૨ અને એક પર અથવા બક = અડ લેખ કરીને કડ સાંધ તો અકર^૨ + અડર^૨ = કડર^૨

આથવા ૩ બક^૨ = કડર^૨ એજ પ્રમાણે દરેક વખતે બક ને ટોલેલેખ કરી આકૃતિ રચના કરવાથી બકના વર્ગની ગોળગુણ, પાંચગણા પ્રત્યાદી વર્ગ થાય એવી જોડાતી બાજુ વિદ્યાર્થી એ સહેલથી જાણી કહાડશે.

મનોયત્ન ૧૪૯ પ્રમેય—જો કોઈ પાખ (અવક) વિના-હુના (અ) શિરે બિંદુયા (બક) પાયા પર, અથવા તેના વધારા પર (અડ) લેખ દોર્યો તો તે બે બાજુએના (અવર-અકર) વર્ગના બાદબાકી પાયાના બે ખંડોના વરગોની બાદબાકી (બડ-કડર) બરોબર છે. (પાયાના બે છેડાથી લેખ સુધીનું અંત તે

ને ખંડ કહેછે.

અવર કાટખૂણા Δ માં અવર = વડર + અડર (પે. ૪૭) તેમ
 ન અકર Δ માં અકર = કડર + અડર; મેઢની આદ્યાક્રી કરીતા
 અવર — અકર = વડર — કડર એ સિદ્ધ.

મનોયતન ૧૫૦ મું પ્રમેય — જો એક (અવક) કાટખૂણા ત્રિ
 કોણની કોઈપણ (વક) ખાજીના (ડ) મધ્ય બિંદુથી કર્ણ ઉ-
 પર (કડ) લંબ કરીએ; તો કર્ણના બે ખંડોના વર્ગની (અ
 ડર — કડર. આદ્યાક્રી, પીછા ખાજીના વર્ગ બરાબર છે.

અડ સાંધ તો અકર Δ માં અડર — કડર = અડર — કડર
 (મ. ૧૪૯) પણ અડર — કડર (= વડર) = અવર (પે. ૪૭). ∴ અવર
 = અડર — કડર એ સિદ્ધ.

મનોયતન ૧૫૧ મું પ્રમેય — જો કોઈ (અવક) કાટખૂણા
 ત્રિકોણના એક (અ) સાંકડા ખૂણાથી તેની સામગી (વક) ના
 દૂભાગ બિંદુ સુધી (અડ) લીટી કાઢી તો તે (અડ) નો વગ
 (અક) કર્ણના વર્ગ કરતાં દૂભાગાએલીના અર્ધના વર્ગની
 ત્રમણાઈ જોઈશે એવું છે.

વકર = ૪ વડર; અકર = અવર + વકર = અવર + ૪ વડર
 (પે. ૪૭) અને અડર = અવર + વડર (પે. ૪૭) ∴ અકર — અ
 ડર = ૩ વડર. ∴ અડર = અકર — ૩ વડર એ સિદ્ધ.

મનોયતન ૧૫૨ પ્રમેય — જો કોઈ (અવક) ત્રિકોણની ત્રણે
 ખાજીઓના વર્ગોનો સરવાળો માથાના (અ) ખૂણાથી પાયાના

(ડ) દૂભાગ પિંડને સાંધનારી (અડ) લીટીના વર્ગની આડ ગણાઈ બરેબર છે તે તે કાટખૂણે ત્રિકોણ થશે.

ત્રેલવઅક કાટખૂણે તે અડ = વડ = કડ થવી જોઈએ (મ. ૩૨). પણ જો તે કાટખૂણે નથી; તેા ડવ તથા ડક વધાર અને અડ = ડફ = ડઈ રાખ (પે. ૩) તેા લઈઅક કાટખૂણે (મ. ૩૨) ∴ અઈ^૨ + અફ^૨ = ઈ ફ^૨ (પે. ૪૭) અને ઈ ફ^૨ = ૪ ઈ ડ^૨ = ૪ અડ^૨ ∴ અ ઈ^૨ + અ ફ^૨ + ઈ ફ^૨ = ૮ અ ડ^૨ પણ ૮ અ ડ^૨ = અ વ^૨ + અ ક^૨ + વ ક^૨ આપેલા છે ∴ એ અથ ક્ય છે માટે લઈઅક કાટખૂણે નથીપણ લવઅક કાટખૂણે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫૩ પ્રમેય.—જો (અવક) કાટખૂણે ત્રિકોણના (વક) કર્ણને સમાંતર (ડઈ) લીટી દોરી; તેા તે તથા કર્ણના વર્ગનો સરવાળાજો કર્ણના છેડાથી સમાંતર લીટીના સામસામેના છેડાને સાંધનારી (વઈ તથા કડ) લીટીઓના વર્ગોના સરવાળા બરાબર થશે.

અવક Δ માં અવ^૨ + અઈ^૨ = વઈ^૨ (પે. ૪૭) અને અડક Δ માં અડ^૨ + અફ^૨ = કડ^૨ સરવાળો કર્યો. તેા વઈ^૨ + કડ^૨ = અવ^૨ + અઈ^૨ + અડ^૨ + અફ^૨ પણ અવ^૨ + અફ^૨ = વક^૨ અને અડ^૨ + અઈ^૨ = ડઈ^૨ છે ∴ વઈ^૨ + કડ^૨ = વક^૨ + ડઈ^૨ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫૪ પ્રમેય.—જો એક (અવ) સાધારણ કર્ણ લીટી ઉપર (અવક તથા અવડ) બે કાટખૂણે ત્રિકોણના બે કાટખૂણે સાંધનારી (કડ) લીટી ઉપર કર્ણના બે છેડાથી (અઈ,

હક) લંબા દોર્યા, તે તે કાઠખૂણાથી તે લંબા સુધીના અં-
તરના વર્ગોનો (કડર + કફર = ડડર + ડફર) સરવાળો
પરોપર થશે.

અડર + કડર = અકર તથા વકર + કફર = વફર (પે. ૪૭)
∴ અકર + વકર = અડર + કડર + વફર + કફર = અવર તે
મ. અવર = અડર + ડડર + વકર + ડફર ∴ અડર + કડર +
વકર + કફર = અડર + ડડર + વકર + ડફર ∴ કડર + કફર =
ડડર + ડફર એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫૫ પ્રમેય—જો (અવક) ત્રિકોણના ત્રણ ખૂ-
ણાથી તેની સામેની ખાજી ઉપર લંબદોરમાં તેમાં જો (ગ) ખિ
દૂરથી છેલ્લે, ત્યાંથી (વક) પાયાના છેદા સુધીના (વગર-ક
ગર) અંતરના વર્ગોની બાદબાકી એ બાજુમાંના (અવર-વકર
વર્ગોની બાદબાકી પરોપર છે.

અવક Δ માં અવર-અકર = વડર-કડર એવું વકગ Δ
માં વગર-કગર = વડર-કડર (મ. ૧૪૯) ∴ અવર-અકર = વ
ગર-કગર એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫૬ પ્રમેય—જો (અવક) ત્રિકોણનો એક (અ)
ખૂણો કાઠખૂણો હશે, તે તેની એ બાજુમાં ને દૂબાળી ને તેની સામે
ના ખૂણા સાંધનારી (વડ તથા કફ) લીટીમાંના વર્ગોના સ-
રવાળાની બે બાજુમાં, (વક) કાઠના વર્ગની પાંચ બાજુમાં પરોપર થશે.

અવર + અઈર = વઈર, અને અકર + અફર = કફર (પે. ૪૭)
 ∴ વઈર + કફર = અવર + અઈર + અકર + અફર પણ અવર + અ
 કર = વકર ∴ વઈર + કફર = વકર ∴ અઈર + અફર ∴ આને
 ચારે યુદ્ધા તો ૪ વઈર + ૪ કફર = ૪ વકર + ૪ અઈર +
 ૪ અફર, પણ ૪ અઈર = અકર અને ૪ અકર = અવર છે. ∴ ૪
 વઈર + ૪ કફર = ૪ વકર + અકર + અવર = ૫ વકર એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫૭ પ્રમેય—જો (અવક) એક સમદ્વિ આશુ
 ત્રિકોણના પાયાના (ક) છેડાથી સામેની આશુ ઉપર (કડ)
 લંબ ડાંચા, તો પાયા તરફના તે આશુના (અઈ) ખંડનો વ
 ર્ગ તથા બીજા (વઈ) ખંડના વર્ગની ગુણુપાતમાં તે (કડ) લં
 બના વર્ગની ગુણુપાત મેળીએ તો તે ત્રિકોણની ત્રણે (અવ, અ
 ક તથા વક) આશુઓના વર્ગોના સરવાળા બરાબર છે.

જીકડ Δ માં વકર = વઈર + કડર (પે. ૪૭) અને વક = અવ
 છે. ∴ અવર = વઈર + કડર. વકર + અવર = ૨વઈર + ૨કડર એ
 ∴ અકડ Δ માં અકર = અઈર + કડર ∴ અવર + વકર + અકર
 = અઈર + ૨વઈર + ૩કડર એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫૮ પ્રમેય—કોઈ (અવકડ રામ્યસ) લેખિત
 આકૃતિની ચારે આશુના વર્ગોનો સરવાળો તેના બે (અકર
 તથા વઈર) કોણના વર્ગોના સરવાળા બરાબર છે.

∠અવઈ = ∠ઈકડ, ∠વઅઈ = ∠ઈકડ (પે. ૨૯) અને અવ = કડ
 ∴ અઈ = ઈક અને વઈ = ઈક (પે. ૨૯). વળી અવઈ તથા અ

હાઈΔમાં અવ = અહ, વહ = હાઈ (ઉ. પ્ર.) અને અહ સાધારણ. ∠અહવ = ∠અહહ (પે. ૮) ∴ ∠અહવ કાઠખૂણા (બ્યા. ૧૦) અને તેજ પ્રમાણે હ આગળના સમઘા ખૂણા કાઠખૂણાછે. અવર = અહર + વહર અને લેઝેઝની સમઘા ખાંજીઆ ખરેખરછે માટે અવર + વકર + કહર + અહર = ૪અવર = ૪અહર + ૪વહર પણ ૪અહર = અકર અને વહર = વહર ∴ અવર + વકર + કહર + અહર = અકર + વહર એ સિદ્ધ.

મોતીયત્ત ૧૫૬ પ્રમેય—એક (અવકહ) ચારસમાંકાઠ (હ) ખિંદુથી તેના ખૂણા સુધી (હઅ, હવ, હક, હહ) લીટીઆ દોરી અને તેની ખાંજીઆ ઉપર (હગ, હફ, હલ, અને હહ) લંબ દોર્યા; તો પેટેલી ચાર લીટીઆના વર્ગોનો સરવાળો ખીજ ચારના વર્ગોના સરવાળા કરતાં (અહર + વહર + કહર + હહર = ૨(ગહર + ફહર + લહર + હહર) બમણો થયે; અને વળિ તેવા સરવાળા ચારસના મધ્ય ખિંદુએ આઠમાં આછા થયે.

અક તથા વહ એ કરણો દોર, તો ચારસના એ કરણો ખરેખર અને તે એક ખીજને ફલાગેછે. હવે વહર = હલર + વલર કહર = હલર + કલર, હહર = ગહર + હગર, અહર = ગહર + અગર, (પે. ૪૭) ∴ સરવાળો કર્યો, તો વહર + કહર + હહર + અહર = ૨હલર + ૨ગહર + ૨વલર + ૨કલર + હગર + અગર પણ વલ = અગ = હફ અને કલ = હગ = હહ (પે; ૩૪). ∴ વલર + અગર = ૨હફર અને કલર + હગર = ૨હહર ∴ વહર + કહર + હહર

+અહરે = ૨ ઇલરે + ૨ ગઈરે + ૨ ફકરે + ૨ હઈરે એ સિધ્ધ.

હવે જો રૂના ખલ્લામાં (પે કરણોનું) છેદન બિંદુ ચોરસનું મધ્ય બિંદુ છે તે) મ બિંદુ લીધું, તો મધ્ય દરેક આળ્હુ ઉપર મન, મસ, મવ અને મર લખ દોર્યા તો મનરે + મસરે + મવ + મર કરતાં ઇલરે + ઇહરે + ઇગરે + ફકરે વધારે થશે. વપ સાંધ. મધ્ય દરેક આળ્હુ ઉપર દોરેલા લખ બરોબર છે. અને તે દરેક ચોરસની આળ્હુના ગર્ધની બરોબર છે. મન + મન = મસરે અને લંબમપ કાઢખૂણા છે. વપ કરતાં મ નાની છે. વપર કરતાં મન નાનો છે અને વપર = પફર + વફર, પણ લંબ અપ = લંબકબ (પે. ૫) અને લંબકચ = લંબપફ (પે. ૨૯). લંબઅપ = લંબપફ. અફ = પફ (પે. ૬) અને અફ = ગઈ (પે. ૩૪). પફ = ગઈ. વપર = ઇલરે (= વફરે) + ગઈરે. મન + મનરે કરતાં ઇલરે + ગઈરે વધારે અથવા ઇલરે + ગઈરે કરતાં મનરે + મવરે નાનો છે અને એજ પ્રમાણે ઇહરે + ફકરે કરતાં મસરે + મરરે નાનો છે. ઇલરે + ગઈરે + ઇહરે + ફકરે કરતાં મનરે + મસરે + મવરે + મર નાનો છે. એજ પ્રમાણે મધ્ય બિંદુ આ ગળધા દોરેલી લીટીઓના વર્ગોનો સરવાળો હમીશ ખીજ કોઈ પણ બિંદુથી દોરેલી લીટીઓના વર્ગોના સરવાળા કરતાં નાનો થશે એ સિધ્ધ.

મનોવત્ત ૧૬૦ પ્રશ્ન—પહેલા સ્કંધની ૪૭ પ્રતિસાની આ કૃતિમાં—

(મ)—અવ તથા અક ઉપરના ચારસોમાં ફઅ, અમ કહ્યાની એક સીધી લીટી થશે.

(વ)—જે ફડ, મડ સાંધીએ તો વડફ તથા કઈમ બંને ત્રિકોણના પાયા આગળના ચારે ખૂણાનું માપ એક માટ ખૂણા બરાબર છે.

(ક)—જે લગ અને કઈ સાંધીએ તો તેઓ સમાંતર થશે.

(ડ)—જે ફ અને મથા વકના વધારા ઉપર ફન, મપ લંબ દોર્યા; તો તે બેનો સરવાળો વકના બરાબર થશે; અને વકના વધારેલા બંને બાજુ બરાબર થશે.

(ઈ)—જે ગહ, મડ, ફડ સાંધીએ તો એ ત્રણ ત્રિકોણો થશે તે અવક ત્રિકોણની બરાબર થશે.

(ફ)—ગહ, મડ તથા ફડના વરગોનો સરવાળો વકના વર્ગ બાદ છ ગણા છે.

(ગ)—અવ અને અકના વરગોની બાદબાકી અડ તથા અઈના વરગોની બાદબાકી બરાબર છે.

(અ)— \angle ફઅવ + \angle મઅક = એક કાટખૂણું છે. કારણ કે તે દરેક અરધી કાટખૂણું છે. (ચારસની કહ્યું લીટી તેના ખૂણાને દૂબાગે છે) અને \angle વઅફ કાટખૂણું છે. $\therefore \angle$ ફઅવ + \angle મઅક = બે કાટખૂણું છે. કમ અખંડ સીધી લીટી છે (પે. ૧૪) એ સિધ.

(બ)— \angle અવફ + \angle કવડ = બે કાટખૂણા, કારણ કે તે દરેક કાટખૂણું છે. અને બે આગળના સઘળા ખૂણાનું માપ ચાર કાટખૂણા બરાબર છે (પે. ૧૩) માટે બાકીના \angle ફવડ + \angle અવક = બે કાટખૂણા છે, અને \angle ફવડ + \angle વઅફ + \angle વડફ = ૨ કાટ

ખુણાં (પે. ૩૨) માટે \angle અવક = \angle વફડ + \angle વડફ અને એ
પ્રમાણે \angle અકવ = \angle કમઈ + \angle કઈમથશે. અને અવક Δ ના
 \angle અવક + \angle અકવ = એક કાઠખૂણાં (પે. ૩૨). $\therefore \angle$ વફડ + \angle
વડફ + \angle કમઈ + \angle કઈમ = એક કાઠખૂણાં એ સિદ્ધ.

(ક) — \angle વગક = \angle ગકહ; કારણ તે અરધા કાઠખૂણાં પર
પર છે માટે વગ તથા કહ સમાંતર (પે. ૨૭) એ સિદ્ધ.

(ડ) — વડ ને સમાંતર અલ છે માટે ર આગળનો દરેક ખૂણા
કાઠખૂણાં માટે અવર તથા વનક Δ માં \angle વફ = અવ, \angle વનક = \angle વરઅ
અને \angle અકવ = \angle કવસ (પે. ૨૯) = \angle ફવન (પે. ૧૫). \therefore વફન = \angle
અવર. વન = અર અને ફન = વર (પે. ૨૬) અને તેજ પ્રમાણે
પમ તથા અરક Δ એક ૩૫, માટે કપ = અર અને મપ = કર
માટે વન = કપ અને ફન + મપ = વર + કર = વક એ સિદ્ધ.

(ઈ) — અવક તથા ગઅહ Δ માં અવ = અગ, અક = અહ અને
 \angle વઅક = \angle ગઅહ (પે. ૧૫) માટે અવક Δ = ગઅહ Δ (પે. ૪)
હવે વફ તથા કમ ને વધારી અને તેની ઉપર ડ તથા ઈ થાડસ
તથા ઈટ લંબ કર્યાં (પે. ૧૨) તો અવક તથા વડસ Δ માં
વડ = વઅ, \angle વસડ = \angle વઅક અને \angle ડવસ + \angle કવસ = \angle અવ
ક + \angle કવસ કારણ કાઠખૂણાં છે માટે \angle ડવસ = \angle અવક માટે
અવક Δ = ડવસ Δ એક ૩૫ (પે. ૨૬) માટે વસ = અવ = વફ માટે
ડવફ Δ = ડવસ Δ (પે. ૩૮) પણ ડવસ Δ = અવક Δ (ઉ.
પ્ર.) માટે ડવફ Δ = અવક Δ ; અને એજ પ્રમાણે અવક Δ = કઈ
મ Δ માટે અવક Δ = કઈમ Δ = ડવફ Δ = ગઅહ Δ એ સિદ્ધ.

(ફ) — અવક તથા ગઅહ Δ એકરૂપ છે (પમો રૂમા પ્રકાર) તથા ગહર = વકર અને વસડ Δ = અવક Δ = કટર Δ છે માટે અવ = વસ = ટર અને અક = ડસ = કટ છે તેમજ વફ = વસ તથા કમ = કટ છે માટે સફર = ૪વસર = ૪અવર તથા ટમર = ૪કટર = ૪અકર છે અને ફડર = સફર + ડસર (પે. ૪૭) તેમજ રમર = ટમર + ડટર અથવા ફડર = ૪અવર + ૪અકર અને રમર = ૪અકર + ૪અવર માટે ફડર + રમર = ૪અવર + ૪અકર = ૪વકર અને ગહર = વકર છે માટે ફડર + રમર + ગહર = ૬ વકર એ સિદ્ધ.

(ગ) — અવક Δ માં અર, પાયા ઉપર લાગે છે, માટે અવર. અકર = વરર. રકર (મ. ૧૪૯) તેમજ અડર Δ માં અલ લાગે છે માટે અડર. અર = ડલર. લર પણ વર = ડલ તથા રક = લર છે (પે. ૩૪); માટે અવર. અકર = અડર. અર એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૬૧ પ્રમેય — ને એક (અવક) ત્રિકોણની બે (અવ, અક) બાજુઓ ઉપર (વફ, કડ) બે સમાંતર બાજુ ચોખૂણુ કરીએ તેઓનો સરવાળો; ત્રિજ (વક) બાજુ ઉપર તે તથા ત્રિકોણની બે બાજુઓને દોરેલી (ગફ, રડ) સમાંતર લીટીઓ વધારવાથી ને (પ) બિંદુઓ મળે, તે અને ત્રિકોણનું શિરો બિંદુ એઓને સાંધતા રી (અપ) લીટી નેટલી બાજુથી ને (વમ) સમાંતર બાજુ ચોખૂણુ થાય તેની બરાબર થશે.

(આ પ્રતિષ્ઠાની સિદ્ધતા પહેલા સંધનની કલમ ૨૧૩ માં લ

ખીંછે તો પણ સ્પષ્ટ નિચે દાખલ કીધી છે.

અપને વધાર તે વક ને લ આગળ મળશે. વ તથા કયા પલને સમાંતર વહ તથા કમ દાર (પે. ૩૧) તે ગફ તથા ડડ ને હ તથા મ આગળ મળે ત્યાંમુધી રાખ તો અવહપ તથા અકમપ સમાંતર આશુઓ ખૂલુથશે. અવગફ = અવહપ (પે. ૩૫) તેઓનો અવ એકજ પાયા છે તેમજ અક પાયા ઉપરના અક ડડ = અકમપ. વગી અપ = વહ = કમ (પે. ૩૪) માટેકવ = હમ અને સમાંતર (પે. ૩૩) માટે અવહપ = અહવલ તેઓ વહ પાયા ઉપર છે તેજ પ્રમાણે અકમપ = અલકમ તેઓ કમ પાયા ઉપર છે. અવગફ + અકડડ = અહવલ + અલકમ = હવકમ એ સિધ્.

મનોયત્ન ૧૬૨ પ્રમેય—એ કોઈપણ એક (અવક) ત્રિકોણને 1 એક (અ) ખૂણા કાઢખૂણો અને ખીંછે (ક) કાઢખૂણા ત 1 એ તૃતિઆંશ હોય તો એ બાજુઓ ઉપરના સમબાજુ ત્રિકોણ નો સરવાળો, ફર્ણ ઉપરના સમબાજુ ત્રિકોણની બરાબર થશે.

કડ તથા અફ સાંધ, ફ તથા અયા વક ઉપર અન તથા કમ લખ કર (પે. ૧૨). ફન તથા અમ સાંધ. હયા અવ ઉપર ડગ લખ કર. ગમ તથા ગક સંધ. તો વકડ તથા વઅફ Δ માં વક = વફ, વડ = અવ અને \angle અવક = $\frac{2}{3}$ કાઢખૂણો અને \angle અવડ તથા \angle કવફ = $\frac{2}{3}$ કાઢખૂણો, માટે \angle અવડ + \angle અવક = \angle કવડ = \angle કવફ + \angle અવક = \angle અવફ એ દરેક કાઢખૂણા છે. કવડ Δ = અવફ Δ એક ૩૫ (પે. ૪) અને અવ ઉપર વક ત

યા અકલંબ છે માટે તેઓ સમાંતર છે (પે. ૨૮) \therefore અવક Δ
 $=$ કવક Δ (પે. ૩૭) તે બંનેમાંથી વહક Δ આદ ક્રધા, તો બાકી
 અવહ $\Delta =$ કવહ Δ અને વક ઉપર અને તથા કમ લંબ દોર્યા
 છે માટે તેઓ સમાંતર છે \therefore અમક $\Delta =$ નમક (પે. ૩૭). એ
 બેમાંથી હમફ આદ ક્રધા તો બાકી અમહ $\Delta =$ નહક Δ તો અ
 વહ Δ -અમહ $\Delta =$ અવમ $\Delta =$ કવહ Δ -હનક $\Delta =$ કનક Δ ; એ
 નેવકફ તથા અવહ સમબાજુ Δ માં વક તથા અવ પાયા ઉ-
 પરફ તથા ડયા લંબ દોર્યો છે, માટે તેઓ મતથા ગ બિંદુએ
 તેમને દુભાગશે \therefore અવમ $\Delta =$ અગક $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ (પે. ૩૮)
 \therefore કનક $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ \therefore વકફ Δ -કનક $\Delta =$ વનક $\Delta =$
 કવહ Δ -કગવ $\Delta =$ હવસ Δ +સગક Δ ; પણ વક તથા અવ,
 મ તથા ગ બિંદુએ દુભાગાય છે \therefore ગમ તથા અક સમાંતર છે
 અને ગ આગળના ખૂણ કાટખૂણ છે, માટે હગ તથા ગમ
 એક સીધી લાટી છે (પે. ૧૪) \therefore અગક $\Delta =$ અહક Δ (પે.
 ૩૭). તે બંનેમાંથી અસક Δ આદ ક્રધા તો સગક $\Delta =$ અહસ Δ
 Δ \therefore હવસ Δ +સગક $\Delta =$ હવસ Δ +અહસ $\Delta =$ અહવ Δ \therefore
 વનક $\Delta =$ અહવ Δ

હવે અવક કાટખૂણ ત્રિકોણ છે અને અ મ પાયાના મધ્ય સ
 થી દોરેલી છે તો અમ $=$ કમ છે. (મ. ૩૨) અને \angle અકવ
 $= \frac{1}{2}$ કાટખૂણો ગાપેલો છે, તો \angle કઅમ $= \frac{1}{2}$ કાટખૂણો (પે. ૫)
 અને તથા બાકીનો \angle અમક $= \frac{1}{2}$ કાટખૂણો રહેશે (પે. ૩૨) \therefore
 અમક Δ સમબાજુ છે (પે. ૧). તેમજ અક ઉપર અકહ
 Δ સમબાજુ કરેલો છે, માટે અકહ $\Delta =$ અમક Δ (પે. ૮). અને
 અમક $\Delta =$ કનક $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ \therefore અકહ $\Delta =$ કનક Δ \therefore
 અવહ Δ +અકહ $\Delta =$ વનક Δ +કનક $\Delta =$ વકફ Δ એ સિદ્ધ.

પૂરવણી.

મનોયત્ન ૧ પ્રમેય—જે બે (કડક તથા કડક) ગાળ એક બીજાને છેદે; તે તેમાંના છેદન બિંદુને સાંધનારી (કડ) લીટી એ મધ્ય બિંદુને સાંધનારી (અંબ) લીટી ઉપર લંબ છે.

અવકાંતથા અવડ Δ માં અક = અડ, વક = વડ (૦. યા. ૧૫). અને અંબ સાધારણ. \angle વઅક = \angle વઅડ (પે. ૮) અને અડન, અકન Δ માં અક = અડ, \angle નઅક = \angle નઅડ (ઉ. પ્ર.) અને અન સાધારણ. \angle અનક = \angle અનડ (પે. ૪). કડ ઉપર અન લંબ છે (૦. યા. ૧૦) \therefore અંબ ઉપર કડ લંબ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨ પ્રમેય—(૧) એક આપેલા (ક) બિંદુના આ પેલા (અંબ) લીટી ઉપર દોરેલી (કડ) લંબ લીટી બીજી સમ્બંધી કરતાં નાહાળી થયે; (૨) અને લંબ પાસેની (કડ) લીટી તેના થી દૂરની (કફ) કરતાં નાહાળી થયે; (૩) અને તે બિંદુથી ફક્ત બેજ (કર્ગ અને કઈ) ગરેબર લીટીઓ દોરાયે; અને તે ગરેબર લીટીઓમાંની દરેક નાહાળામાં નાહાળી વિરૂધ્ધ બાબતુએ થયે.

(૧) \angle કડક ઢાઠખૂણો તથા \angle કઈક સાંકડો (પે. ૩૨) માટે કઈથી કડ નાહાળી છે (પે. ૧૦). તેમજ કફથી પણ નાહાળી છે.

(૨) \angle કડક તથા \angle કઈક માટે છે. (પે. ૧૬) માટે તે પડેલ ખૂણો છે માટે \angle કફક સાંકડો છે. કફથી કઈ નાહાળી છે એજ પ્રમાણે દોરેલ પહુ લંબથી દૂરની લીટી પાસેની લીટી કરતાં માટી છે.

(૩) ધાર કે ક થી બે કરતાં વધારે કર્ગ = કઈ = કફ

છે તો કદી કંઈ લાંબકર. (પે. ૧૨) તો કદી કંઈ નાહાનીછે (ઉ. પ્ર) એ અશક્ય, માટે એ કરતાં વધારે બરોબર થઈ શકતી નથી. અને પ્રત્યક્ષે કે એજ પ્રમાણે લાંબની એકજ તરફની એ લીટીએ બરોબર થશે નહીં એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૩ કૃત્ય—આપેલાં એ બિંદુમાં થઈને જાય એવા એક ગોળ દોરવો, કે જેનું મધ્ય બિંદુ એક આપેલી લીટીમાં થાય. સિદ્ધતા—મનોયલ ૨૩ પ્રમાણે કરવાથી થશે.

મનોયલ ૪ કૃત્ય—એક (અબકડ) ચોરસ એવા કરવો કે એક આપેલી (વંડ) લીટી તેની કક્ષી થાય.

સાધન—આપેલી (વંડ) ને I બિંદુએ દૂબાગ (પે. ૧૦) I થી વંડ ઉપર I અ લાંબ કર (પે. ૧૧). I થી I વ = I અ રાખ (પે. ૩). અથી વ તથા I સાધ, અડ તથા અવને વ તથા I થી વક તથા I ક સમાંતર દોર (પે. ૩૧) એટલે કરવાનો અબકડ ચોરસ થશે.

સિદ્ધતા—અવ I , અડ I \triangle માં $વI = I$ \angle અવ = \angle અડ (આ. ૨અ.) I અ સાધારણ \therefore અવ = અડ (પે. ૪). અને I વ = I અ = I \triangle માટે \angle અવ = \angle અડ (મ. ૩૨) તેમજ અવ = કડ, અડ = વક, \angle વકડ = \angle અવડ = કાટખૂણો તથા \angle અવક = \angle અડક = કાટખૂણો (પે. ૩૪) માટે અવ = અડ = કડ = વક. \therefore અવ કડ ચોરસ છે એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૫ પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણમાં એક(અ) ખૂણો કાટખૂણો છે, તેની એક (અવ) બાજુમાં(ડ) બિંદુ એ અને

તેના સામેનું (ક) ખૂણ બિંદુ સાંધનારી (ડક) લીટીમાંથી ખીજી (અક) જોડણી(ડક) રાખતાં બાકીની (કઈ) ના (ફ) દૂભાગ બિંદુથી ખીજી (વ) ખૂણાને સાંધનારી (વફ), તથા તે મધ્ય બિંદુથી બાજુમાંના લીધેલા બિંદુ સુધીની (ડક) નો સરવાળો, તે ત્રિકોણની ખીજી બે (કઅ અને કવ) બાજુ-ઓના સરવાળા કરતાં વલે તથા.

વફ + કફથી વક નાની છે (પે. ૨૦). એ બંનેમાં અક = ડક મળવી, તો વફ + કડ + ડકથી વક + અક નાની + વફ + ડકથી વક + અક નાની છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૬ પ્રમેય—કોઈપણ (અવક) ત્રિકોણની બે (અવ તથા અક) બાજુઓની બાદબાકી ખીજી (વક) કરતાં ના-હોતી છે.

ધાર કે અક કરતાં અવ ઓછી છે, તો અવમાંથી અક = અડ રાખ (પે. ૩). કડ સાંધ. \angle વકડથી \angle અડક ઓટા (પે. ૧૬). અને \angle અડક = \angle અકડ (પે. ૫). $\therefore \angle$ વકડ થી \angle અક ડ ઓટા અને \angle અકડથી \angle કડવ ઓટા. (પે. ૧૬) $\therefore \angle$ વકડથી \angle કડવ ઘણો ઓટા \therefore અવ—અક = વકડથી વક ઓટી (પે. ૧૯) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૭ પ્રમેય—કોઈપણ (અવક) ત્રિકોણના ત્રણે ખૂણાને દૂભાગનારી લીટીઓ એક (ડ) બિંદુએ મળશે.

\angle અવક અને \angle અકવ ને દૂભાગનારી વડ તથા કડ દોર (પે. ૯). તેઓ ડ બિંદુએ મળે ત્યાંથી અડ સાંધ તો તે

૮ બઅકને દૂભાગથે—

હ થા અવ, વક અને અક ઉપર હઈ, હક અ
ને હગ લંબદાર (પે. ૧૨). વહઈ તથા વહકΔમા ૮વ
હક = ૮વકહ. કાટખૂણાં, ૮હવઈ = ૮હવક દૂભાગથે. અને
વહ સાધારણ છે. ∴ હક = હક (પે. ૨૬). અને અવ પ્રમાણે
હક = હગ ∴ હઈ = હગ, હવેઅહઈ તથા અહગΔમા અહ
સાધારણ, હઈ = હગ (ઉપ. પ્ર.) અને ૮અહક = ૮અગઈ
કાટખૂણાં ∴ અઈ = અગ (પે. ૪૭) તથા ૮હઅહક = ૮હઅગ
(પે. ૪) ∴ ત્રણે ખૂણાંને દૂભાગનારી એકાદ ગિંદુએ મળશે
એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૮ પ્રમેય—કોઈપણ (અવક) ત્રિશુભની ત્રણે બા
જોએના દૂભાગ ગિંદુયા દોરેલા લંબ એક(હ)ગિંદુએ મળશે.

અવ તથા અકને હ તથા ગ એ દૂભાગ (પે. ૧૦). અને
ત્યાંથી હક અને ગહ લંબ કર (પે. ૧૧). તેઓ હ આગળ
મળશે. વક ને ક આગળ દૂભાગ (પે. ૧૦). અને હક સાધ.
તા તે વક ઉપર લંબ થશે અહ, વહ તથા કહ, સાધ. અહ
હ તથા વહઈΔમાં અહ = વહ, ૮અહક = ૮વહક (કાટખૂણાં)
અને હઈ સાધારણ માટે અહ = વહ (પે. ૪). અવ પ્રમાણે અહ
= કહ ∴ વહ = કહ ∴ વહક તથા કહકΔમાં વહ = કહ, વક =
કક (ઉ. પ્ર.) અને કહ સાધારણ ∴ ૮વકહ = ૮કકહ (પે. ૮) ∴ વક
ઉપર દૂભાગ ગિંદુએ હક લંબ છે (બા. ૧૦) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૯ પ્રમેય—કોઈપણ (અવક) ત્રિશુભની ત્રણે બા

જીએને દૂભાગીને તેની સામના ખૂણાને સાંધનારી લીટીએ
એક (૬) બિંદુમાં યમને જશે.

અવ તથા અકને કઈ તથા વગ દૂભાગનારી (પે. ૧૦). ૬
ખંડુએ મળે, ત્યાંથી અડ સાંધ, અને તે વકને ફ આગળ
મળે ત્યાં સુધી વધાર, તો તેનેફ બિંદુએ દૂભાગશે.
વકઈ Δ = $\frac{1}{2}$ અવક Δ = વકગ Δ (પે. ૩૮) \therefore વકઈ Δ = વ
કગ Δ એ ખંનેમાંથી વડક Δ બાદ કર્યો તો વડઈ Δ = કડગ Δ
અને વડઈ Δ = અડઈ Δ તથા કડગ Δ = અડગ Δ (પે. ૩૮)
 \therefore અવડ Δ = અકડ Δ , અને તેઓનો અડ પાચે સાધારણુએ
માટે તે પરના કન = વમ લંગણ. (પે. ૩૯); હવે કફન તથા
વફમ Δ માં \angle કફન = \angle વફમ (પે. ૧૫); \angle કનફ = \angle વમફ
(કારખૂણા) અને કન = વમ \therefore વફ = કફ (પે. ૨૬) એ સિદ્ધ.

મનોચત્ન ૧૦ કૃત્ય—એક આપેલા (અ) બિંદુથી આપેલી
ત્રણ (અવ, અક અને અફ) લીટીઓ એવી રીતે દોરવી કે
તેના છેડા એક સીધી લીટીમાં સરખે અંતરે થાય.

સાધન—અંથી આપેલી અક કર. અકને વધારી તેની = ક
ઈ રાખ (પે. ૩). અફ, ફફ (= અવ) અને અઈનો એક
અફ ત્રિકોણ કર. (પે. ૨૨). કફ સાંધ, અને તેને વધારીને
કફ = કવ રાખ (પે. ૩). અવ સાંધ, તો તે આપેલી અવ,
અક અને અફ સરખે અંતરે થશે.

અવક તથા કફઈ Δ માં વક = કફ, અક = કઈ (આ. ૨.)

અને \angle અકવ $= \angle$ ફકઈ (પે. ૧૫) \therefore અવ $=$ ફઈ (પે. ૪).
 \therefore અવ, અક, અને અફના છેડા એક સોધી લીટીમાં વક
 $=$ કાગ સરળે આંતરે છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૧ કૃત્ય—એક (અવક) સમદ્વિબાજી ત્રિકોણના (વક) પાયાપર એક (વકફડ) દ્વિસમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ એવા દોરવા કે તેની બાજુ (ફક, ફડ અને ડવ) ત્રણ બાજુઓ અસ્પર્શ અરેખર થાય.

સાધન— \angle અવક તથા \angle અકવને દ્વિભાગનારી વક તથા ફડ દોર (પે. ૯). ડફ સાંધ; તો કરવાનો વકફડ દ્વિસમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ (ત્રાપિજ્યમ) થશે.

વકડ તથા વકફ Δ માં \angle ડવક $= \angle$ વકફ, \angle ડકવ $= \angle$ ફવક અને વક સાધારણ તો વકડ $\Delta =$ વકફ Δ (પે. ૨૬) \therefore વક તથા ડફ સમાંતર (પે. ૩૯) $\therefore \angle$ ડફવ $= \angle$ ફવક (પે. ૨૯) $= \angle$ ફવડ (દ્વિભાગે) \therefore ડવ $=$ ડફ (પે. ૬) અને એજ પ્રમાણે ડફ $=$ ફક \therefore વડ $=$ ડફ $=$ ફક એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૨ કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણના (વક) પાયા ને એક ડઈ એની સમાંતર દોરવી, કે તે એની વચેના ત્રિકોણની બાજુઓના (વડ તથા ફઈ) ભાગોના સરવાળા અરેખર તે થાય.

સાધન— \angle અવક તથા \angle અકવને દ્વિભાગનારી વક તથા ફક દોર (પે. ૯), તે એ ફ બિંદુએ મળે ત્યાંથી વક સાથે ડફ સમાંતર દોર; તો તે દોરવાની લીટી થશે.

સિદ્ધતા— \angle ડવફ $= \angle$ ફવક $= \angle$ ડફવ (પે. ૨૯), \therefore ડવ

= ડફ (પે. ૧) એજ પ્રમાણે ફઈ = કઈ; વડ + કઈ = ડફ + ફઈ = ડઈ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૩ કૃત્ય—એક (અવક) ત્રિકોણના (વક) પાયા ને એક(ડઈ)એવી સમાંતર દોરવી કે તે એવી વચેના ત્રિકોણ ની બાજુઓના (વડ તથા કઈ) ભાગોની બાદબાકી બરોબર થાય.

સાધન—વક ને ગ સુધી વધાર અને \angle અકગ તથા \angle અવક ને દૂભાગનારી કફ અને વફ બંને ક બિંદુએ મળે (પે. ૯) ત્યાંથી વક સાથે ફઈડ સમાંતર દોર, તે દોરવાની લીટી ડઈ થશે.

સિધ્ધતા— \angle ડવક = \angle કવક = \angle વકડ (પે. ૨૯); વડ = ડફ (પે. ૧) અને \angle કફ = \angle ફકગ = \angle કકઈ (પે. ૨૯) \therefore કઈ = ફફ (પે. ૧) માટે વડ-કઈ = ડફ-ફફ = ડઈ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૪ પ્રમેય—કોઈ (અવકડ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાની (અક તથા વડ) કર્ણ લીટીએ એક ખીલને દૂભાગે છે.

અડઈ તથા વકઈ \triangle માં અડ = વક (પે. ૩૪). \angle અડઈ = \angle કવઈ, અને \angle ડઅઈ = વકઈ (પે. ૨૯) માટે ડઈ = વઈ એ ને અઈ = કઈ (પે. ૨૯) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૧૫ મું પ્રમેય—કોઈ (અવકડ) સમબાજુ ચોખ્ખા સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા છે અને તેની (અક તથા વડ) કર્ણ લીટીએ એક ખીલને કાઠખૂણે દૂભાગે છે.

અવક તથા અડક \triangle માં અવ = કડ, વક = અડ (આપેલી છે) અને અક સાધારણ માટે \angle વઅક = \angle અકડ; અને \angle અકવ =

∠કઅડ (પે.૮) માટે અવ તથા કડ અને વક તથા અડ સમાંતર (પે.૨૭) માટે અવકડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા માટે અઈ = કઈ અને વઈ = ઢઈ (પૂ.મ.૧૪) માટે અડઈ તથા કડઈ Δમાં અડ = કડ, ઢઈ સાધારણ. અને અઈ = કઈ ∴ ∠અઈડ = કઈડ (પે.૮). ∴ ઇ પાસેના ખૂણા કાટખૂણા છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૬ પ્રમેય—કોણ (અવકડ) સમાંતર બાજુ ચોખ્ખાની (અક = વડ) ફર્ણલીટીઓ બરાબર છે. તે તે કાટખૂણા ચોખ્ખા છે.

અવક તથા અવડ Δમાં વક = અડ (પે. ૩૪) એવ સાધારણ, અને અક = વડ (આપેલી છે) ∴ ∠અવક = ∠વઅડ (પે. ૮) અને ∠અવક + ∠વઅડ = ૨ કાટખૂણા (પે. ૨૯) ∴ ∠અવક = અવક = કાટખૂણા ∴ અવકડ કાટખૂણા ચોખ્ખા છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૭ પ્રમેય—કોણ (અવકડ) ચોખ્ખા આકૃતિની (અક અને વડ) ફર્ણલીટીઓ એક બીજાને દૂભાગે છે, તે તે સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા છે.

અડઈ તથા વકઈ Δમાં અઈ = કઈ, ઢઈ = વઈ (આપેલી છે) અને ∠અઈડ = ∠વઈક (પે. ૧૫) ∴ ∠અડઈ = ∠કવઈ, અડ = વક (પે. ૪) ∴ અડ તથા વક સમાંતર (પે. ૨૭) ∴ અવ = કડ અને સમાંતર (પે. ૩૩) ∴ અવકડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખા છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૧૮ કૃત્ય—એક (અવક) કાટખૂણા ત્રિણુનો એક (અકવ) સાંકડો ખૂણો બીજા (અવક સાંકડા ખૂણા કરતાં) મમણો છે તે તે નહાતા ખૂણાના ત્રિભાગ કરવાનું.

સાધન— \angle અવક = \angle અકવ છે. અને \angle અવક + \angle અકવ
= કાટખૂણો. $\therefore \angle$ અવક = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો તેના ત્રિભાગ કરવા, એ
ઠી કાટખૂણાના ૧૨ ભાગ કરવા માટે અવ સાથે $\frac{1}{12}$ કાટખૂણો =
 \angle અવઈ કર. વક સાથે વધી \angle કવઈ = \angle કવઈ કર (પે. ૨૩),
અને \angle અવઈને વક સાથે દ્વિભાગ (પે. ૧૦) તો \angle અવકના ત્રિભાગ થશે.

સિદ્ધતા— \angle અવઈ = $\frac{1}{12}$ કાટખૂણો છે. $\therefore \angle$ અવઈ - \angle અવક =
 \angle કવઈ = $\frac{1}{12}$ કાટખૂણો, અને \angle કવઈ = \angle કવઈ (આ. ૨.) \therefore
ખાખીનો \angle અવઈ = $\frac{1}{12}$ કાટખૂણો તેને વક સાથે દ્વિભાગ થો છે. $\therefore \angle$
અવક = \angle કવઈ = \angle કવઈ = $\frac{1}{12}$ કાટખૂણો એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૧૯ પ્રમેય—એક (અવક) સમદ્વિબાજી ત્રિકોણના
બહારના (અકઈ) ખૂણાની બમણાઈ; એ કાટખૂણામાં તેનો
માથાનો (વઅક) ખૂણો મળવીએ તેની બરાબર છે.

\angle અકવ = \angle અવક (પે. ૫); અને \angle અકઈ = \angle અવક + \angle
વઅક (પે. ૩૨) $\therefore ૨ \angle$ અકઈ = $૨ \angle$ અવક + $૨ \angle$ વઅક
પણ $૨ \angle$ અવક = \angle અવક + \angle અકવ અને \angle અવક + \angle અકવ
+ \angle વઅક = ૨ કાટખૂણો (પે. ૩૨) $\therefore ૨ \angle$ અકઈ = ૨ કાટ
ખૂણો + \angle વઅક એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૨૦ પ્રમેય—(૧) જો એક (વક) પાયા ઉપર (અવક)
સમબાજી અને (કવઈ) સમદ્વિબાજી ત્રિકોણ હોય અને તે
માંના મથિના ત્રિકોણનું શિશ બિંદુ બહારના ત્રિકોણના ખૂણા
શિશ બિંદુથી સરખે અંતરે હોય, તો સમદ્વિબાજી ત્રિકોણના
પાયાનો ખૂણો માથાના ખૂણાનો ટીથથે, (૨) પણ તેમ બહારનો

(અવક) સમદ્વિ ખાણુ અને માંહેનો (ડબક) સમખાણુ ત્રિકોણુ હશે, તો સમદ્વિ ખાણુના પાવાનો ખૂણો માથાના ખૂણાનો $2\frac{1}{2}$ થશે.

(૧) અવક તથા વકડ \triangle માં અવ = વક, અડ = કડ (આપે લી છે) અને વડ સાધારણ $\therefore \angle$ અવડ = \angle કવડ (પે. ૮) તેમજ \angle વર્કડ = \angle અકડ. હવે વડને વધાર તો \angle અવપ + \angle વઅપ = \angle વપક = $3\angle$ કવડ અને \angle કપડ + \angle પકડ = \angle કડવ (પે. ૩૨) = $4\angle$ કવડ $\therefore \frac{1}{4}\angle$ વકક = \angle કવડ એ સિદ્ધ.

(૨) અવક સમદ્વિ ખાણુ અને ડબક સમખાણુ ત્રિકોણુ છે. તેમાં અડ = વડ = કડ છે. $\therefore \angle$ અવડ = \angle વઅડ અને \angle અકડ = \angle કઅડ (પે. ૫) અવડ અને અકડ \triangle માં અવ = અક, વડ = કડ, અને અડ સાધારણ માટે \angle વઅડ = \angle કઅડ (પે. ૮) $\therefore 2\angle$ અવડ = $2\angle$ અકડ = \angle વઅક, હવે વડને વધાર તો \angle અવપ + \angle વઅપ = \angle વપક = $1\frac{1}{2}\angle$ વઅક અને \angle કપડ + \angle પકડ = \angle વડક (પે. ૩૨) = \angle કવડ = $2\angle$ વઅક $\therefore 2\frac{1}{2}\angle$ વઅક = \angle અવક એ સિદ્ધ.

મનોરથન ૨૧ પ્રમેય—એક (અવક) કાટખૂણુ ત્રિકોણુના બે સાંકડા ખૂણામાંનો એક (વ) ખીળ (ક) કરતાં ખમણો છે તો નાહના ખૂણા સામગી (અવ) માણુ, કર્ણ (વક) કરતાં અરધી થશે.

\angle ક + \angle વ = કાટખૂણો છે (પે. ૩૨). અને \angle વ = $2\angle$ ક છે $\therefore \angle$ ક = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો અને \angle વ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો છે. \therefore અવ માટે અથવા \angle વ = \angle વઅડ કર (પે. ૨૩) $\therefore \angle$ વ = \angle વઅડ = \angle અડવ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો \therefore અવક \triangle સમખાણુ છે (પે. ૬) અને \angle વઅક - \angle વર્કડ = \angle કઅડ = $\frac{1}{2}$ કાટખૂણો \therefore

\angle અકઢ = \angle કઅડ. 'અડ = કઢ (પે. ૬). 'અવ = $\frac{૧}{૨}$ વકળ (સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૨૨ પ્રમેય—કોઈ (અવકઢ) ચોરસના દરેક ખૂણા પિંડુથી સરખે અંતર પિંડુ બનિતે સાંધવાળા (ફક્તમન) ચોરસ થશે.

અઈન તથા વઈફ \triangle માં અઈ = વફ, અન = વઈ (આ. ૨.) અને \angle નઅઈ = \angle ઈવફ કાઠ ખૂણા છે માટે નઈ = ઈફ. \triangle અનઈ = \triangle વઈફ તથા \angle અઈન = \angle ઈફવ (પે. ૪) અને એજ પ્રમાણે નઈ = નમ = મફતળી \angle અઈન + અનઈ = ૧ કાઠ ખૂણા (પે. ૩૨) પણ \angle અનઈ = \angle ફઈવ. \angle અઈન + \angle ફઈવ = કાઠ ખૂણા. પણ \angle ફઈવ + \angle ફઈન + \angle અઈન = ૨ કાઠ ખૂણા (પે. ૧૩) માટે \angle ફઈન = ૧ કાઠ ખૂણા એજ પ્રમાણે \angle ઈફમ, \angle ફમન અને મનઈ = ૧ કાઠ ખૂણા છે માટે ફક્ત / ચોરસ છે એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૨૩ પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિશીલના પાયા તરફ ના એ ખૂણા માનો એક (વ) બીજા (કે) કરતાં જમણા છે તે ના માથાના ખૂણાથી પાયા પર અડ લંબ દોરીએ; અને નાના (કે) ખૂણા સામગી (અવ) બાજુ માંના (જો વ ખૂણા પોહાળ ખૂણા હોય તો) મહિથા તેગી બરોબર (વઢ = વઈ) રાખીને તે તથા લંબના (કે) છેડાને સાંધનારી અકને અડતાં સુધી (કઈફ) દોરી તો લંબથી તે બાજુ સુધી અડનારી ફઈ તથા તે બાજુના તેથી થએલા (ફઅ અને ફક) બાજુ પરસ્પર બરોબર થશે.

ધાર કે \triangle વપેહિળો ખૂણા છે જેગી = ૨ \angle ક છે. વઢ = વઈ (આ. ૨.) માટે \angle વઢઈ = \angle વઈક (પે. ૫) અને \angle વઢઈ + \angle વઈક = \angle ઈવક (પે. ૩૨) માટે ૨ \angle વઢઈ = \angle ઈવક = ૨ અકવ માટે

\angle ફડક = \angle ડકફ માટે ફડ = ફક (પે. ૧) અને \angle અડક = કાટપૂણી તથા \angle ફડક = \angle ડકફ માટે \angle અડક = \angle ડઅફ (પે. ૩૨) માટે ફડ = ફઅ (પે. ૬) માટે ફડ = ફઅ = ફક એ સિદ્ધ.

(૨) ધાર કે \angle વ સાંકડો છે જેની = ૨ ક છે, વડ = વડે (આ. ૨.) માટે \angle વડે + \angle વડે (પે. ૫) = \angle ફડક (પે. ૧૫) વળી \angle વડે + \angle વડે = \angle અવક માટે \angle અવક = ૨ \angle ફડક = ૨ \angle ડકફ માટે ફડ = ફક (પે. ૫); અને \angle અડક = કાટપૂણી તથા \angle ફકડ = \angle કડફ માટે \angle ફડઅ = \angle ડઅફ (પે. ૩૨) માટે ફડ = ફઅ (પે. ૬) = ફક એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૨૪ પ્રમેય—૨૩મા મનોયત્નની આકૃતિમાં બમણો (વ) પૂણી ને પહેળો અથવા સાંકડો હશે તો નહાના પૂણી સામેની (અવ) બાજુ તે પ્રમાણે પાયાના ખંડોના સરવાળા અથવા બાદબાકી બરાબર થશે.

(૧) ખંડે આકૃતિમાં અવ ઉપર અથા અગ લંબકર (પે. ૧૧) તે ફક ને ગ આગળ મળશે. \angle અડક = \angle વડે + \angle અડક = કાટપૂણી; અને \angle વડે = \angle અડગ માટે \angle અડગ + \angle અડક = કાટપૂણી અને \angle અડગ + \angle અગે = કાટપૂણી માટે \angle અડગ = \angle અગે માટે અડ = અગ (પે. ૬) હવે અગે તથા અકડ Δ માં અગ = અડ, \angle અગ = \angle અડક અને \angle અકડ = \angle અડગ. અડ = કડ અને વડે = વડે રાખેલી છે માટે અડ + વડે = અવ = કડ + વડે એજ પ્રમાણે અડ-વડે = કડ-વડે એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૨૫મું પ્રમેય—કોઈ (અવક) ત્રિકોણની બે (અ

વ, અક) બાજુઓનાં દૂભાગ, ત્રિભાગ ઇત્યાદિ કોષ્ટ પાણુ સરખા ભાગ બિંદુને સાંધનારી (ડઈ) પાયા સાથે સમાંતર થશે. વડ તથા કડ સાંધ તો વકડ $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ , અને વકડ $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક Δ (પે. ૩૮) \therefore વકડ $\Delta =$ વકડ $\Delta \therefore$ વક તથા ડઈ સમાંતર (પે. ૩૯) અને જો ડ તથા ઈ ત્રિભાગ બિંદુ થશે તો વકડ અથવા વકડ $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક ત્રિકોણ થશે અને તેજ પ્રમાણે કોષ્ટ પાણુ ભાગને માટે થશે, માટે કોષ્ટ પાણુ સરખા ભાગને સાંધનારી પાયા સાથે સમાંતર એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૨૬ પ્રમેય—કોષ્ટ (અવક) (ત્રિકોણની એક (અવ) બાજુના કોષ્ટ પાણુ ભાગ (ડ) બિંદુથી (વક) પાયા સાથે દોરેલી સમાંતર (ડઈ) લીટીથી બીજી (અક) બાજુના તેજ પ્રમાણે ભાગ થશે.

ધાર કે ડ દૂભાગ બિંદુ છે તો ઈ બિંદુ એ અવક દૂભાગાશે. વડ તથા કડ સાંધ. વકડ $\Delta =$ વકડ Δ (પે. ૨૭), અને વકડ $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક $\Delta \therefore$ વકડ $\Delta = \frac{1}{2}$ અવક $\Delta \therefore$ કડ $= \frac{1}{2}$ અવક અને તેજ પ્રમાણે કોષ્ટ પાણુ ભાગને માટે થશે.

(બીજી રીત ફક્ત દૂભાગને સાથે) કયા અવ સાથે કફ સમાંતર દોર. ડઈને વધારતે બંને ક આગળ મળશે. તો વકડ સમાંતર બાજુ ચોખ્ખુ થશે. વડ $=$ કફ (પે. ૩૪) \therefore અડ $=$ કફ. એ અડ તથા કફ Δ માં અડ $=$ કફ, \angle કફ $=$ \angle અડ (પે. ૧૫), અને \angle અડ $=$ \angle કફ (પે. ૨૯) \therefore અડ $=$ કફ (પે. ૨૬) એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૨૭ પ્રમેય—કોષ્ટ (અવક) સમાંતર બાજુ ચો-

ખુણના ખુણને દ્વાગનારી લીટીઓના મળવાથી એક (ઈફગઈ)
કાટખુણ ચોખુણ થયે. અને તેની (ઈફ તથા ગઈ) કાંઈ લીટી
ઓ તે સમાંતર બાળુ (અબકડ) ચોખુણની બાળુઓ સાથે
સમાંતર થયે.

$\angle અડસ = \angle સડક$ (દ્વાગ છે) અને $\angle સડક = \angle અડસ$ (પે.
૨૯) $\therefore \angle અડસ = \angle અસડ$ $\therefore અડ = અસ$ (પે. ૬) અડક તથા
અસક \triangle માં $\angle ડઅક = \angle સઅક$ દ્વાગ છે, અડ = અસ અને
અક સાધારણ માટે $\angle અફડ = \angle અફસ$ (પે. ૪) માટે તે ૬૨
ક કાટખુણ છે અને $\angle અફડ = \angle ઈફગ$ (પે. ૧૫) વળી \angle
 $અડક = \angle અબક$ (પે. ૩૪) $\therefore \angle અડક = \angle અસક = \angle અવન$ (અ
રધા છે) \therefore સડ તથા વન સમાંતર (પે. ૨૮) અને તેજ પ્ર
માણે કપ તથા અમ સમાંતર \therefore ઈફગઈ કાટખુણ ચોખુણ, વ
ળી $\angle ડઅમ = \angle અમવ$ (પે. ૨૯) અને $\angle ડઅમ = \angle મઅવ$ છે.
 $\angle અમવ = \angle મઅવ$ અનેઈ પાસેના કાટખુણ છે. અને વડ સાધારણ
 \therefore અવઈ તથા વમઈ \triangle માં અઈ = મઈ (પે. ૨૬) તેમજ અવઈ
તથા કડગ \triangle માં $\angle કડગ = \angle અવઈ$, $\angle ગકડ = \angle ઈઅવ$, અને
અવ = કડ \therefore અઈ = કગ = મઈ અને કગ તથા મઈ સમાંતર
છે \therefore ઈગ તથા મક (મવ) સમાંતર અને બરાબર (પે. ૩૩)
એજ પ્રમાણે ફઈ તથા અઈ સમાંતર એ સિદ્ધ.

મનોચલ ૨૮ પ્રમિય—કોઈ (અબક) ત્રિકોણના (અ) શિરો
બિંદુમાંથી કોઈ જનારી લીટી ગપર તેના પાયાના બે (વતથા
ક) બિંદુઓ સુધી તરલાવઈ તથા કફ) લંબાતેને મળે, તો તે અને પાયાના

(ઢ) મધ્ય બિંદુ સુધીનું (ઢઈ તથા ઢફ) અંતરે બરોબર થયે.

ઢઈને વધાર તે કફને ગ આગળ મળશે. વડઈ તથા કઢ ગઢમાં વડ = કઢ, = ઇડવ = \angle કઢગ (પે. ૧૫). \angle વડઈ = \angle કગઢ (પે. ૨૬). \therefore ઢઈ = ઢગ (પે. ૨૬) હવે ફઈગઢમાં \angle ફફગ કાઠખૂણે છે. તેમાં ફઢ પાયાના ડ મધ્ય સુધી દોરાઈ છે \therefore ઢઈ = ઢફ (મ. ૩૨) એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૨૯ કૃત્ય—કોમ (અવક) ત્રિકોણની એક (અવ) બાજુમાં (ઢ) બિંદુ આપ્યું છે; ત્યાંથી બીજી (અક) બાજુને મળે એની લીટી દોરવી, કે તથા એક ત્રિકોણ મૂળના (અવક) ત્રિકોણની બરોબર થાય.

સાધન—ઢક સાંધ; વધી ઢક સાથે વડ સમાંતર દોર (પે. ૩૧) ઢઈ સાંધ; તે કરવાનો અડઈ Δ થશે. . .

સિદ્ધતા—વઢક Δ = કઢઈ Δ (પે. ૩૭). \therefore અવક Δ = મડઈ Δ એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૦ પ્રમેય—એક (અવક) ત્રિકોણની એક (વક) બાજુની એક તરફ તેની ઉપર ત્રિકોણની બીજી બાજુ (વડ તથા કઈ બંન્ન દોરીએ તેના છેડા અને બીજી બે (અવ તથા અક) બાજુના ફ તથા ગ દૂબાગ બિંદુ સાંધવાથી જે બે (વ ઢફ તથા કગઈ) ત્રિકોણ થશે. તે બેના સરવાળા અથવા બાદબાકી બરોબર આપેલી ત્રિકોણ, તેની તે બાજુ સાથેના બે ઉ અથવા એક ખૂણે સાંકડો હશે. તે પ્રમાણે થશે.

અથા વક તથા વડ ઉપર લેમજ ફથી વક ઉપર, અઈ અ

લ તથા કમ લંબદાર (પે. ૧૨) લમ, હમ તથા અમ સાંધ. અહ તથા કમ સમાંતર છે અને અવને ક આગળ દૂભાગેલી છે. ∴ મ આગળ વહ દૂભાગશે. (પૂ. મ. ૨૧). ∴ અવહ $\Delta = ૨$ અવમ Δ , ૨લવમ $\Delta =$ હવમ Δ (પે. ૩૮) = વહફ Δ તથા લમવ $\Delta =$ અવમ (પે. ૩૭) ∴ અવહ $\Delta =$ વહફ Δ અને તેજ પ્રમાણે અવહ $\Delta =$ કહગ Δ માટે અવક $\Delta =$ વહફ $\Delta +$ કહગ Δ એ સિદ્ધ.

મનોરથ ૩૧ પ્રમેય—એક (અવકહ) એતરમાં બે સામ-સામના ખૂણાને સાંધે એવી (અક, વહ) સાંકળો નાખવાથી માલમ પડ્યું, કે તેઓ તેની એક કહની સાથે બરાબર ખૂણા ફરે છે. ને અક, અડની વચ્ચેના ખૂણા વક, વહની વચ્ચેના ખૂણાની બરાબર છે તે અવ તથા કહ સમાંતર થશે.

∠કહઈ = ∠હકઈ છે માટે હઈ = કઈ (પે. ૧) અહઈ તથા વકઈ Δ માં હઈ = કઈ, ∠હઅઈ = ∠કવંઈ, (આપેલા છે) અને ∠અઈહ = ∠વઈક (પે. ૧૫) માટે અઈહ $\Delta =$ વઈક Δ (પે. ૨૧) માટે અવહ $\Delta =$ અવક Δ માટે અવ તથા કહ સમાંતર છે (પે. ૩૯) એ સિદ્ધ.

મનોરથ ૩૨ પ્રમેય—કોઈ (અવક) ત્રિકોણના ત્રણ ખૂણા થી તેની સામની બાજુના (ઈ, ફ, ગ) દૂભાગ બિંદુ સાંધવાથી તેઓ જે એક (હ) બિંદુએ મળશે ત્યાંથી તે ખૂણા સુધીની લીટીઓથી તે ત્રિકોણના ત્રિભાગ થશે.

અઈ, જીગક અને વક એક હ બિંદુએ મળશે (પૂ. મ. ૯) એ

ને અવહ Δ = અકહ Δ , તથા વહહ Δ = કહહ Δ (પે. ૩૮) માટે
અવહ Δ -વહહ Δ = અવહ Δ = અવહ Δ -કહહ Δ = અકહ Δ અને
એજ પ્રમાણે અવહ Δ = વકહ Δ . ∴ અવહ Δ = અકહ Δ = વ
કહ Δ માટે એ ત્રિભાગ થયા એ સિદ્ધ.

મનોયલ ૩૩ પ્રમેય—આજીઓનાં દૂભાગ બિંદુથી સામેના
ખૂણા સાંધનારી લીટીઓના (પૂ.મ. ૩૨ની આકૃતિમાં) તેઓના છે
દન બિંદુ આગળ જે ભાગ થયે, તે એક કરતાં ખીણે બમણા થયે.

હગ, હહ અને હફ કરતાં હક, અહ, અને વહ બમણી
થયે. અવહ Δ = $\frac{1}{2}$ અવક Δ = વહક Δ (પૂ.મ. ૩૨) અને વહહ
 Δ = $\frac{1}{2}$ વહક Δ માટે અવહ Δ = ૨ વહહ Δ માટે અહ = ૨ હહ
(પે. ૩૮) એજ પ્રમાણે કહ = ૨ હગ અને વહ = ૨ હફ એ
સિદ્ધ.

મનોયલ ૩૪ પ્રમેય—એકજ (અવ) પાયા ઉપર અને તેની
એકજ તરફ કોઈ પણ બેમાંની એક આકૃતિ ખીણની માંહી
હશે તો બહારની આકૃતિની પરિમિતી માંહીની આકૃતિની
પરિમિતી કરતાં વધે છે.

(૧) ધારકે Δ આકૃતિ છે, તો તેની સિદ્ધતા (પે. ૨૧)
ના જેવી પ્રત્યક્ષ છે.

(૨) ધારકે તે અવકહ તથા અવહફ ચોખ્ખા આકૃતિ છે,
તો અફ તથા ફહને મ તથા ન સુધી વધાર. ફક સાંધ, અહ
+ હમધા અફ + ફગ આંધી, ફમ + મકધા ફક આંધી; ફક +
કનધા ફહ + હન આંધી; અને હન + વનધા વહ આંધી (પે. ૨૦).

માટે અડ + (હમ + મક =) કહ + ફમ + ફક + (કન + નવ =) વક + ઇનથી અફ + ફમ + ફક + ફઈ + ઇન + વઈ ઓછી છે. અથવા અડ + કહ + વકથી અફ + ફઈ + વઈ ઓછી છે. એ સિધ્ધ.

તેમજ પંચપુણ, પદ્મપુણ ઇત્યાદિને માટે વિદ્યાર્થી સિધ્ધ કરશે.

મનોયત્ર ૩૫ પ્રમેય—કોઈ (અવક) ત્રિકોણના ખુણાથી તે ઓની સામેની બાજુના દૂભાગ બિંદુને સાંધનારી લીટીઓના ઢ છેદન બિંદુ અને તેની એક (વક) બાજુના (ફ, ઇ) ત્રિભાગ બિંદુ છે સાંધનારી (હફ તથા હઈ) લીટીઓ તેની બીજી બે (અવ તથા અક) બાજુ સાથે સમાંતર થશે.

અફ તથા અઈ સાંધ. $અવહ\Delta = \frac{1}{3}અવક\Delta = અકહ\Delta$ (પૂ. મં. ૩૨) અને $અવફ\Delta = અકઈ\Delta = \frac{1}{3}અવક\Delta$ (પે. ૩૮) \therefore $અવહ\Delta = અવફ\Delta$ અને $અકહ\Delta = અકઈ\Delta$. અવ તથા ફ હ અને અક તથા હઈ સમાંતર (પે. ૩૯) એ સિધ્ધ.

મનોયત્ર ૩૬ પ્રમેય—પહેલા સ્કંધની ૪૭ મી પ્રતિસાની આકૃતિમાં હવ અને ઈકને વધારવાથી તેઓ ફગ અને કેહ ને મ અને ન બિંદુએ મળે તો તેથી થએલા વફમ અને ક કેન ત્રિકોણ અવક ત્રિકોણની બરોબર થશે.

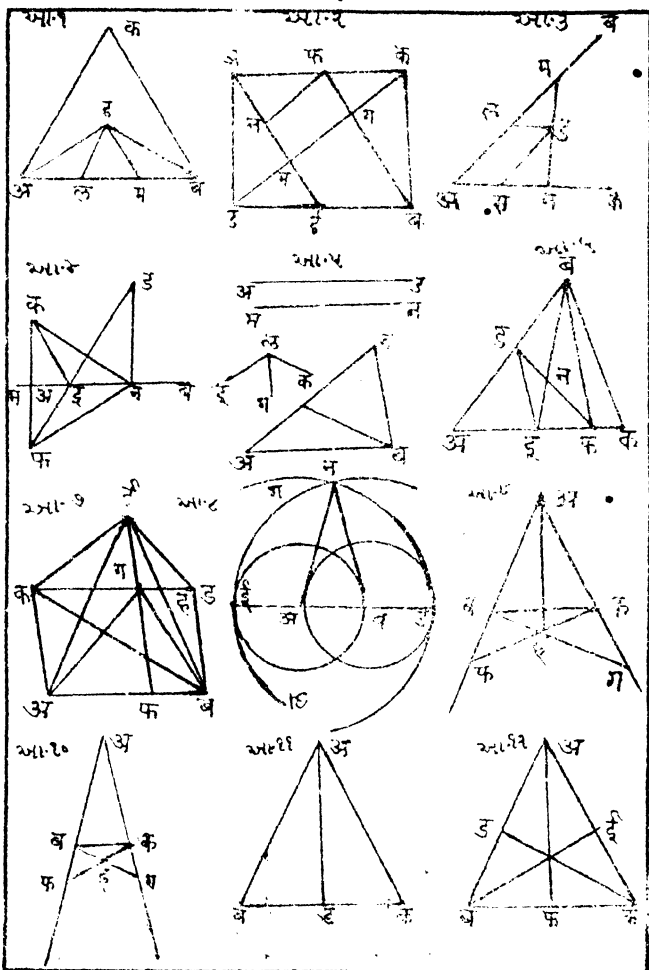
$\angle વફમ = \angle અવક$ (કાટખૂણા) અને $\angle ફવમ + \angle ફમવ = \angle અવમ + અવક = 1 કાટખૂણો$; પણ $\angle ફમવ = \angle અવમ$ (પે. ૨૯) $\therefore \angle ફવમ = \angle અવક$ અને વફ = અવ \therefore $ફવમ\Delta = અવક\Delta$ (પે. ૨૬) એમજ કકેન $\Delta = અવક\Delta$ એ સિધ્ધ.

મનોયત્ન ૩૭ પ્રમેય—ઉપરની આકૃતિમાં ફગ અને કે. હવે વધારી તેા તેઓ પ આગળ મળશે ત્યાંથી વપ, અપ અને કપને સાંધનારી કફ, વક અને વકે ઉપર લંબ થશે.

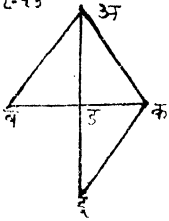
અવક તથા અગપ Δ માં અવ = અગ, ગપ = અહ (પે. ૩૪) = અક તથા \angle અગપ = \angle વઅક (કાટખૂણા) $\therefore \angle$ અગપ = \angle અવક (પે. ૪) અને \angle કઅલ = \angle ગઅપ (પે. ૧૫) $\therefore \angle$ અલક = \angle અગપ (પે. ૩૨) માટે તેઓ કાટખૂણા હવે \angle અવક + \angle અવક = \angle વઅગ + \angle ગઅપ (= \angle અવક) $\therefore \angle$ ફવક = \angle વઅપ અને અવ = વક તથા અપ = વક $\therefore \angle$ અવવ = \angle ફવક (પે. ૪) અને \angle કરલ = \angle પરસ (પે. ૧૫) $\therefore \angle$ રલક = \angle પસર = કાટખૂણા અને તેજ પ્રમાણે \angle પક્ષર પણ કાટખૂણો છે \therefore વપ, અપ અને કપ તે કફ, વક અને વકે ઉપર લંબ છે એ સિદ્ધ.

મનોયત્ન ૩૮ પ્રમેય—કોઈ (અવક) ત્રિકોણના ખૂણાના સરવાળા કરતાં (અવક) ચોખૂણાના ખૂણાનો સરવાળો બમણો થશે. (અવક) પંચખૂણાના ત્રણો; (અવક) ૬ કોણોના ચોગણો ધત્વાદિ થશે.

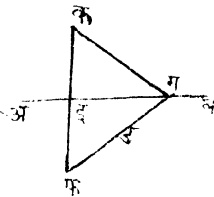
અવ ક, અફક, વક ડ અને વક Δ ના ખૂણાનું માપ બે કાટખૂણા બરાબર છે (પે. ૩૨) માટે અવક Δ નાથી અવક ચોખૂણાના ખૂણાનું માપ બમણું છે. તેમજ પંચખૂણાના ખૂણાનું માપ ત્રણું, ૬ કોણના ખૂણાનું માપ ચોગણું છે ધત્વાદિ એ સિદ્ધ.

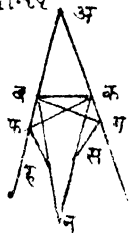
आ.१३

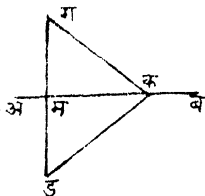
आ.१४

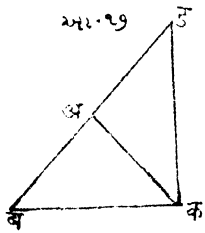
आ.१५

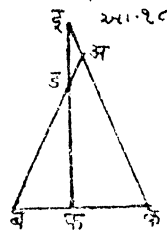
आ.१६

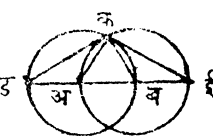
आ.१७

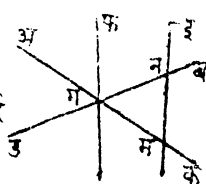
आ.१८

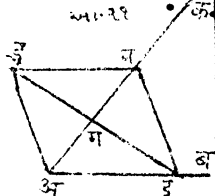
आ.१९

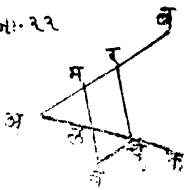
आ.२०

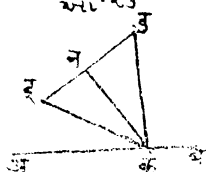
आ.२१

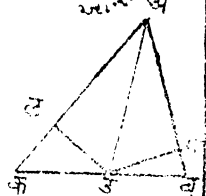
आ.२२

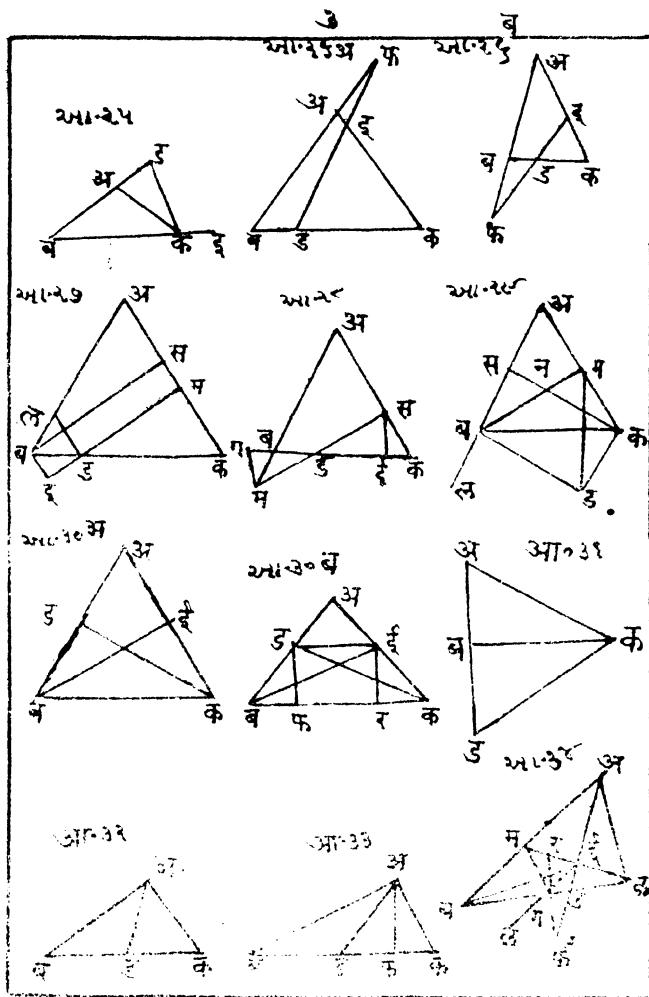
आ.२३

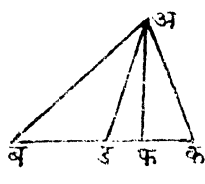
आ.२४

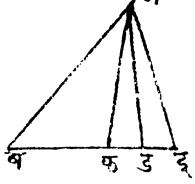
उ — इ

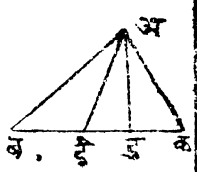
आ.३५

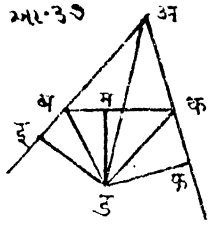
आ.३५अ

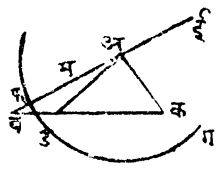
आ.३५ब.

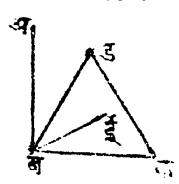
आ.३७

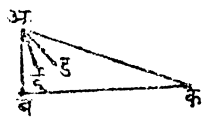
आ.३८

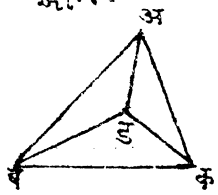
आ.३८

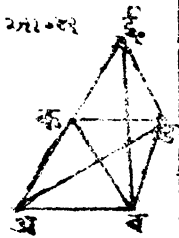
आ.४०

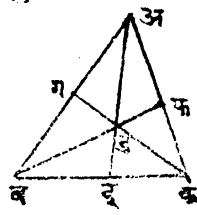
आ.४१

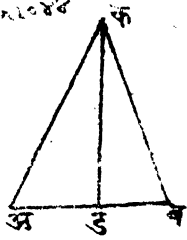
आ.४२

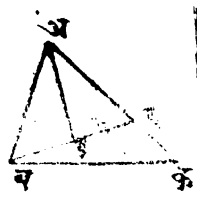
आ.४३अ

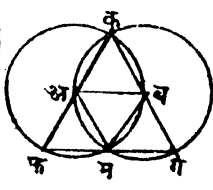
आ.४४

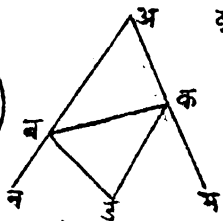
आ.४५

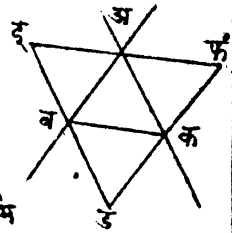
आ.पे.५.

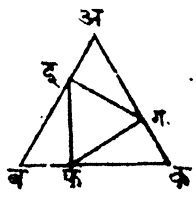
आ.पे.५

आ.पे.५.

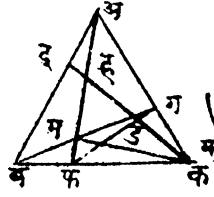

आ.पे.अ.

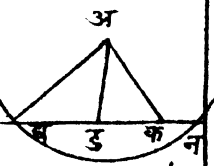
आ.५१

आ.पे.ब.

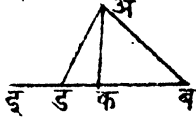

आ.५२अ.

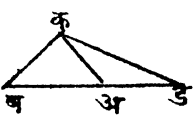
आ.५०

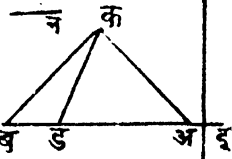
म

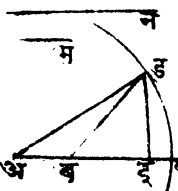
म

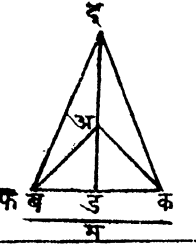
आ.५२ब.

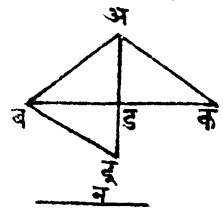
आ.५३

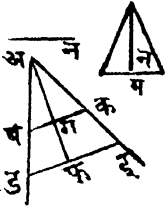
आ.५४अ.

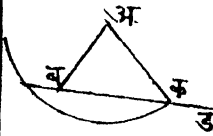
आ.५४ब.

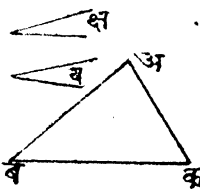
आ.५५

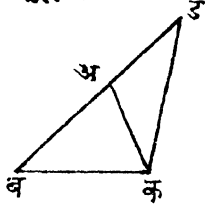
आ.५८

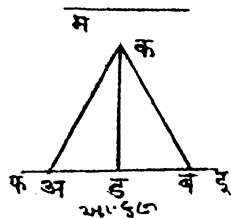
आ.७१

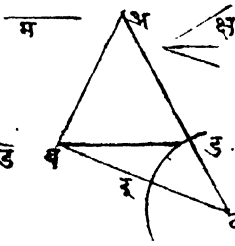
आ.७४

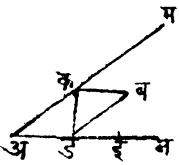
आ.५५

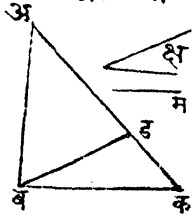
आ.५८

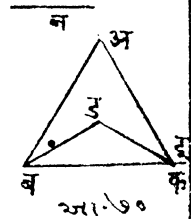
आ.७२

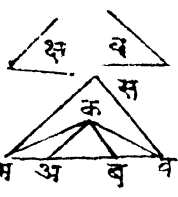
आ.७५अ

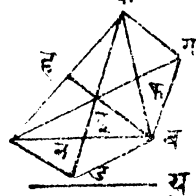
आ.५५

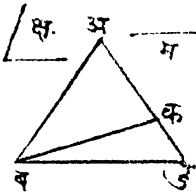
आ.७०

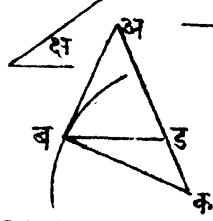
आ.७३

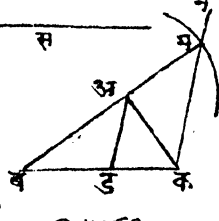
आ.७५ब

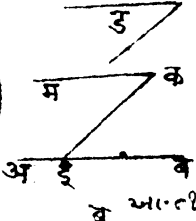
आ.७५

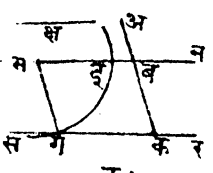
आ.७७

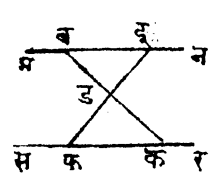
आ.७८

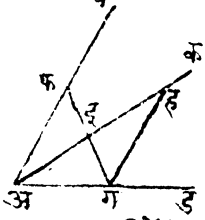
आ.७९

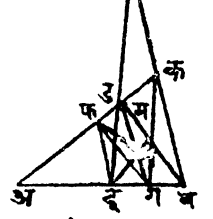
आ.८०

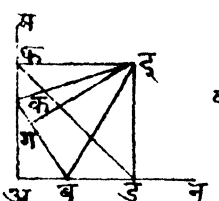
आ.८१

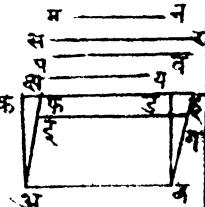
आ.८२

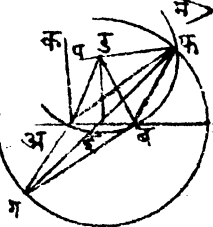
आ.८३

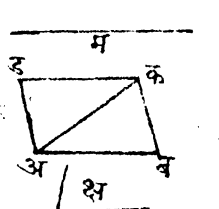
आ.८४

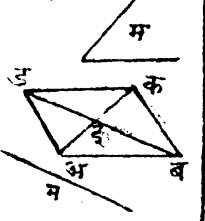
आ.८५

आ.८६

आ.८७

आ.८८ अ.

आ.८८ ब.

आ.८८ ग.

आ.८९

आ.९०

आ.९१

आ.९२

आ.९३

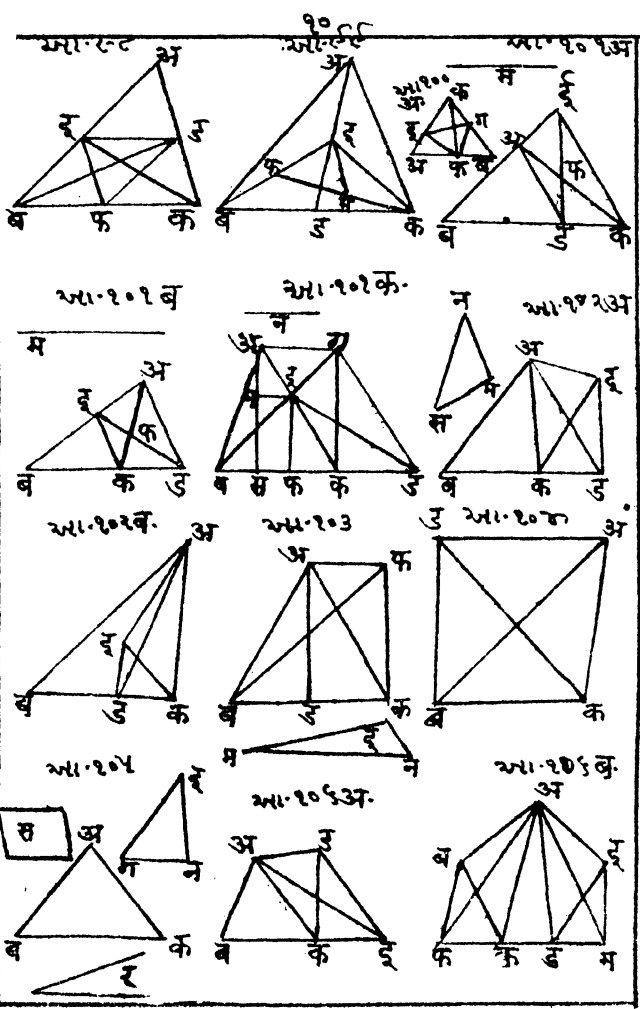
आ.९४ अ.

आ.९४ ब.

आ.९५

आ.९६

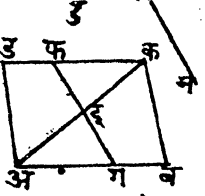
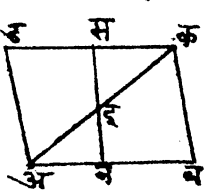
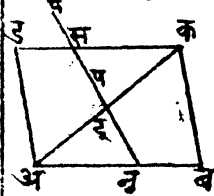
आ.९७

आ.११४ब.

आ.११४क.

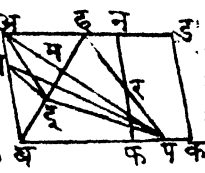
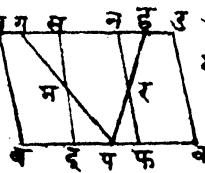
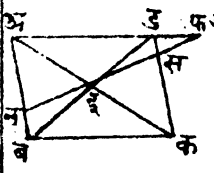
आ.११४म.

आ.११५

आ.११५अ

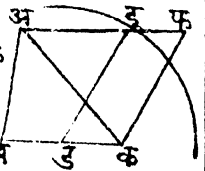
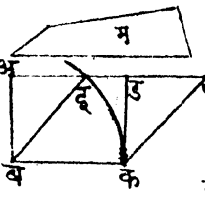
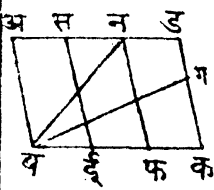
आ.११५ब

आ.११६क.

आ.११७

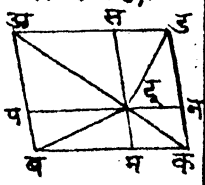
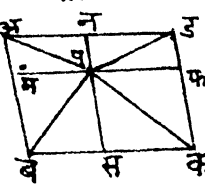
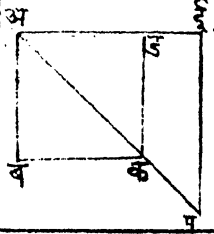
आ.११८

आ.११८

आ.१२०

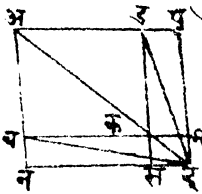
आ.१२१अ.

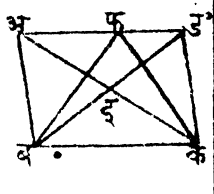
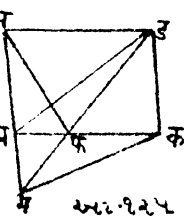
आ.१२१ बौ.

आ.१२२

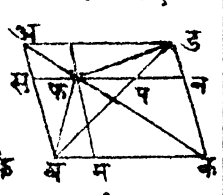
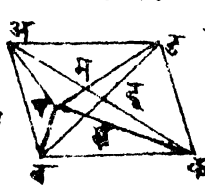
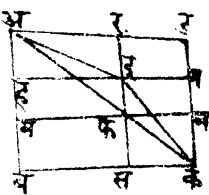
आ.१२३

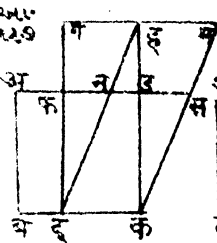
आ.१२४

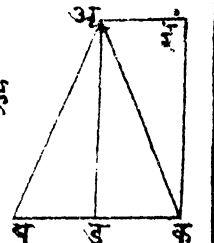
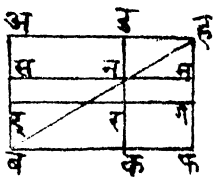
आ.१२५

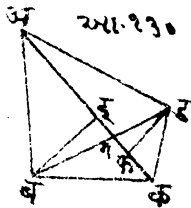
आ.१२७

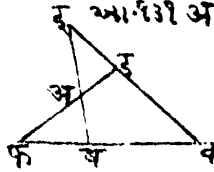
आ.१२८

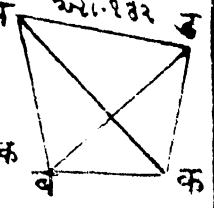
आ.१३०

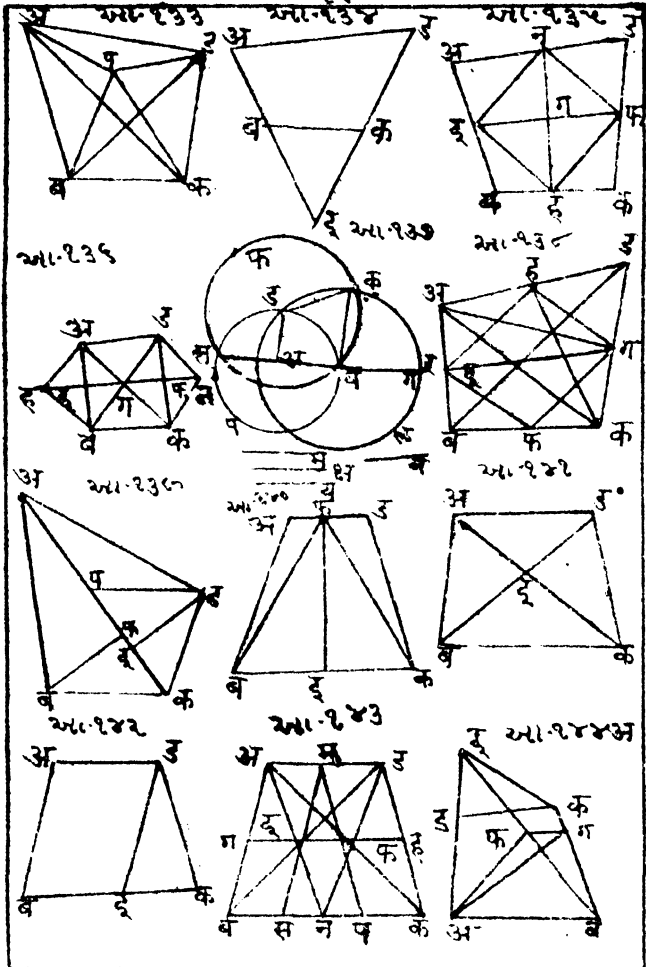

आ.१३१

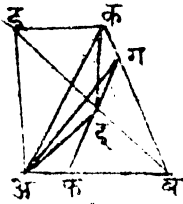

आ.१३२

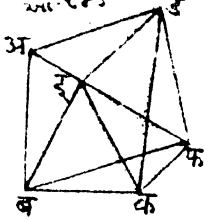

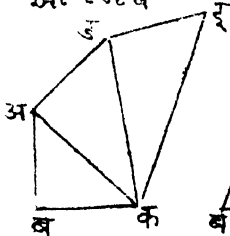
आ. १४४व

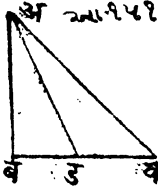
आ. १४३

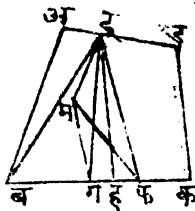
आ. १४८व

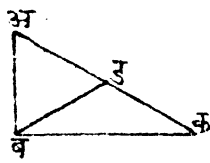
आ. १४१

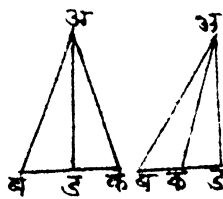
आ. १४४क

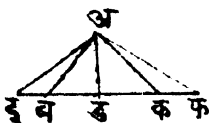
आ. १४०

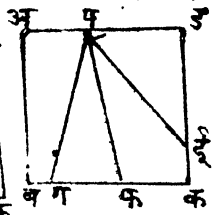
आ. १४८

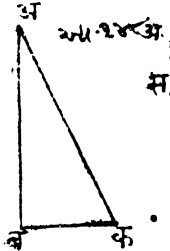
आ. १४२

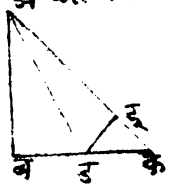
आ. १४४

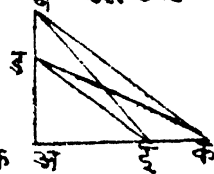
आ. १४४अ

आ. १४०

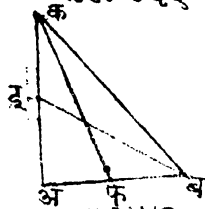
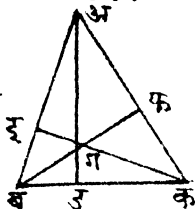
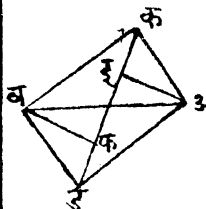
आ. १४३

॥ १५४ ॥

५५५

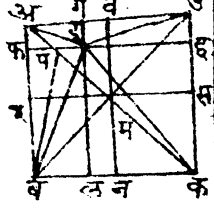
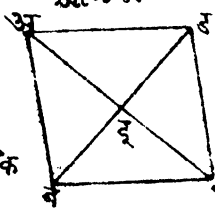
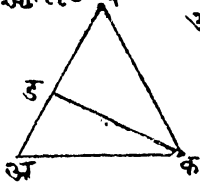
2021-9-29

२५.११.७३ न

201.946

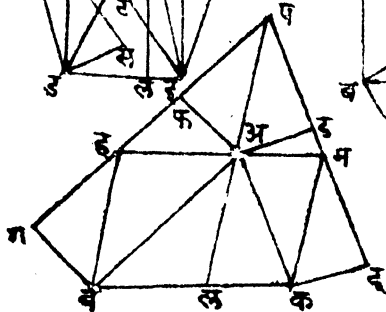
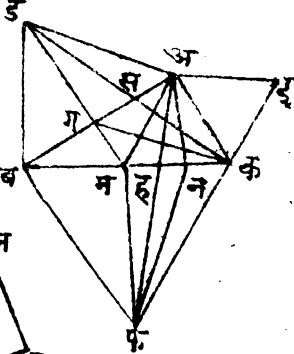
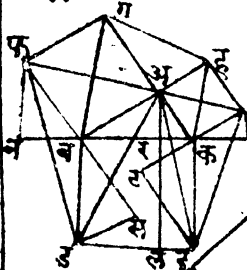
आ. व. प. ल.
ग. व.

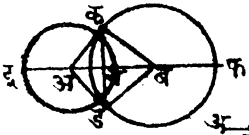
201.2930

9241-252

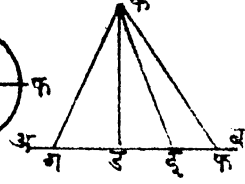
241-942

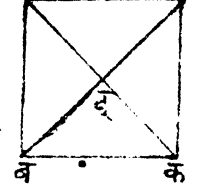
आ.१

आ.२

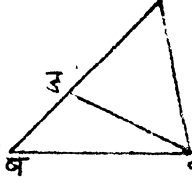
आ.३

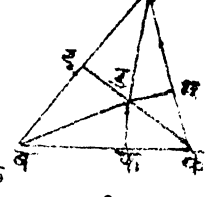
आ.१६

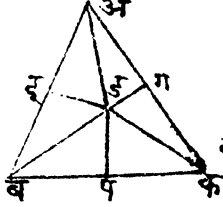
आ.१५

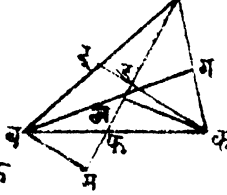
आ.१७

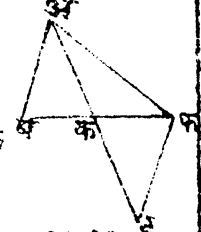
आ.१८

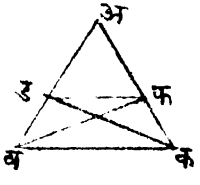
आ.१९

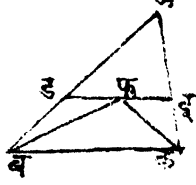
आ.११०

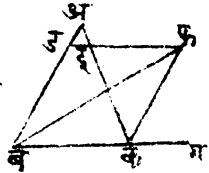
आ.१११

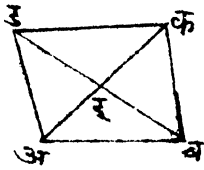
आ.११२

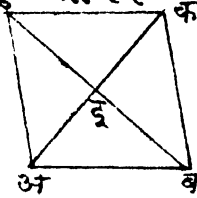
आ.११३

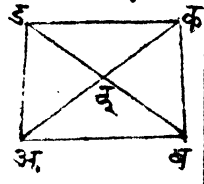
आ.१४

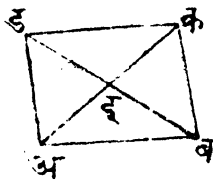
आ.१५

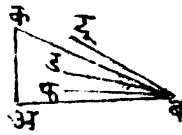
आ.१६

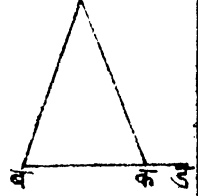
आ.१७

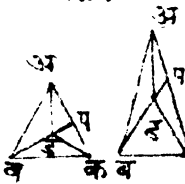
आ.१८

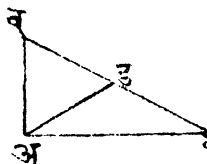
आ.१९

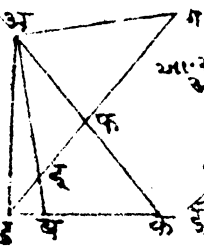
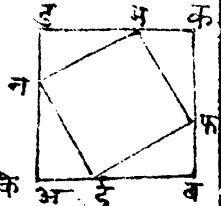
आ.२०

आ.२१

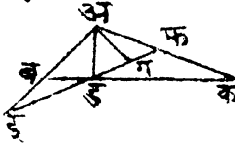

आ.२२

आ.२३

आ.२३

आ.२४

